



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 97

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 27 de juny del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitats de les Illes Balears:

1) **RGE núm. 3924/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5011

2) **RGE núm. 4042/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. (**Retirada**).

II. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3970/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, **al Projecte de llei RGE núm. 2527/05**, de cossos i escales de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 5024

III. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears:

1) **RGE núm. 3986/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5030

2) **RGE núm. 4054/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 5032

IV. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost

sobre successions i donacions:

- 1) **RGE núm. 3732/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 5044
- 2) **RGE núm. 3757/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5045

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats començam la sessió plenària d'aquesta sessió extraordinària d'avui. Sí, Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. En virtut de l'article 68.1 del Reglament, jo demanaria una alteració a l'ordre del dia, motivada perquè el conseller d'Economia i Hisenda avui capvespre ha de participar en el Consell de Política Fiscal i Financera i com que està previst que l'esmena a la totalitat damunt l'impost de successions i donacions es vegi en quart lloc, jo demanaria que aquest fos el primer punt de l'ordre del dia.

Per altra banda també i per una qüestió simplement d'operativitat, o d'ordenació més correcta, baix el nostre parer, demanaria que el punt III es veiés abans que el punt II. És a dir, que l'esmena a la totalitat de la funció pública es vegi primer que l'esmena a la totalitat de cossos i escales de l'administració, per una simple qüestió d'ordre del debat, de lògica parlamentària.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé Sr. Huguet. Però de moment necessitam que hi hagi quòrum, són 30 diputats. Per tant, haurem d'esperar que tenguem aquests 30 diputats.

Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, ens oposam a la modificació de l'ordre del dia. És evident que no hi ha bon rotllo i per tant, fins que el PP no jugui "bonito" no col·laborarem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, el Grup Parlamentari Socialista també s'oposa al canvi de l'ordre del dia, vist que el Partit Popular ha acabat amb la cortesia parlamentària, nosaltres no farem cap favor gratuït al Partit Popular i per tant ens oposam a canviar l'ordre del dia.

A més, voldríem que constés a l'acta del plenari, no al *Diari de Sessions*, sinó a l'acta del plenari, volem denunciar una vegada més aquest procés irregular al qual ens abocat el Govern de les Illes Balears. Nosaltres hem fet un recurs de reconsideració a la Mesa del Parlament declarant la nul·litat d'aquest plenari, creïem que prèviament a què se constituís el plenari s'havia d'haver debatut a la Mesa del Parlament el recurs de reconsideració. Creim que s'estan privant els drets dels diputats a fiscalitzar l'acció del Govern de les Illes Balears i si s'acaba celebrant aquest plenari d'avui, que nosaltres creim que està dins un procediment totalment irregular i que fa molt vulnerables les lleis que puguin aprovar amb aquest tràmit irregular, vull anunciar que el Grup Parlamentari Socialista participarà en els debats polítics, perquè no ens negarem a expressar la nostra opinió política damunt totes i cada una de les propostes que es duguin a plenari, ara bé, no participarem en la votació perquè no participarem en la farsa que està fent el Govern de les Illes Balears, en l'abús que està fent el Govern de les Illes Balears sobre aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Una vegada més el President d'aquesta cambra demostra la benevolència i el *fair play* que dins aquesta casa de la paraula tothom hi pugui dir la seva. Aquí ens havíem de pronunciar si acceptaven o no la modificació de l'ordre del dia i aquí hi ha hagut una intervenció parlamentària, argumentant, cosa que jo respecto, però no compartesc, les seves motivacions que varen ser duites i fetes a la Junta de Portaveus. Jo no entraré en aquest debat, però sí estic disposat que si creuen que han de substanciar aquest debat, substanciar-lo en temps i forma.

Per la nostra part lamentar que no s'accepti aquest canvi de l'ordre del dia, però el Reglament, article 68.1 és taxatiu: "Un grup parlamentari, el Govern, o una cinquena part dels diputats poden demanar una alteració de l'ordre del dia i aquesta alteració s'haurà de substanciar en funció del resultat de la votació que pertoqui". Per tant, si hi ha quòrum, jo demanaria que votéssim aquesta alteració. Evidentment si no hi ha quòrum no hi pot haver aquesta votació. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Rosselló?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Jo coincidesc amb el Sr. Huguet respecte el *fair play* del President, saludar aquesta actitud i lamentar que no sigui la mateixa actitud del seu partit. Crec que allò que caldria és deixar-se ja de números i plantejar-se que una situació com aquesta se resol pel camí de la bona educació, del consens i no del "trágala".

Per aquest camí no trobaran cap col·laboració per part del Grup Esquerra Unida i Els Verds, en cap dels temes que se plantegin. Si entrem en un altre camí, de discutir la conveniència dels ciutadans i la conveniència de tots els partits, ens hi trobaran. Per l'altre camí no ens hi trobaran.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor si són tan amables. Senyores i senyors diputats començam la sessió plenària.

I.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE 3924/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitats de les Illes Balears.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3924/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitats de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, una qüestió d'ordre?

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Pot informar sobre l'existència de quòrum o no per favor? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No. Per començar la sessió plenària hi ha quòrum, per dur endavant una votació no hi ha quòrum. Per tant, com que no hi ha quòrum per dur la votació que podria produir l'alteració de l'ordre del dia, que és el que demana el Grup Parlamentari Popular, com que no hi ha quòrum per a aquesta votació, continuam amb la sessió plenària així com està establerta.

Per tant, començam. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras y señores diputados. Antes de iniciar mi exposición quiero decir que esta intervención debería haberla efectuado el diputado Sr. Diéguez, pero por imposibilidad física no puede estar presente. Por lo que yo asumo esta intervención que él habría hecho.

La especial situación de excepción en la que nos enmarca el trámite de esta ley y de otras más, nos obliga a que nuestra enmienda a la totalidad tengamos que empezar añadiendo un nuevo argumento de rechazo a la ley por el trámite que se ha seguido. Nos encontramos ante el primer pleno ilegal de esta cámara, desde que se comenzó la historia de nuestra autonomía y la primera ley que entra en este irregular sesión es la de licencias de actividades. Y como veremos, no es la casualidad la que ha llevado al primer lugar, sino los fuertes intereses económicos del empresariado vinculado al PP y a negocios de dudosa moralidad. Por ello nuestro primer fundamento para la enmienda a la totalidad es que el trámite seguido para el debate de la presente ley es contrario al Estatuto de Autonomía y al Reglamento de esta cámara. Lo que trae consigo que cualquier ciudadano cuyos derechos puedan verse afectados de forma negativa por lo dispuesto en esta ley, cuando se haya aprobado, podrá fundar sus recursos en la ilegalidad cometida por el Gobierno al imponer una tramitación contraria a la normativa aplicable.

Los inconvenientes del trámite ilegal son formales y materiales, problemas de forma, ya que el artículo 61.2 del Reglamento de esta cámara exige que para la celebración de un pleno extraordinario se debe hacer constar taxativamente el orden del día que se propone para este pleno concreto y el Govern no lo ha hecho. Problemas de fondo, ya que la petición del Gobierno, aceptada por los miembros del Partido Popular con voto en la Mesa del Parlament, supone un fraude de la ley sin precedentes que debe ser rechazado de pleno. Hasta la fecha el Parlament ha aprobado 18 leyes, sin contar la de los presupuestos que son obligadas anualmente y la de los colegios profesionales. Pues bien, el Govern pretende ahora aprobar otras 18. El 50% de las leyes que se tramitaran en esta legislatura en periodo extraordinario. Es algo que no ha sucedido ni en los estados de excepción que antiguamente nos recuerdan a personas que sabemos que estuvieron más de 40 años gobernando en este país.

Solicitar que ese aproximadamente 50% de leyes se tramiten por el procedimiento de urgencia, supone una completa desnaturalización del procedimiento. No se precisa más explicación que la que cada uno nos puede proporcionar la más exigua lógica. Si todo es urgente no lo es nada. Y solicitar que el 50% de las leyes en esta legislatura se tramiten en periodo extraordinario, cuando perfectamente podrían tramitarse en periodo ordinario mediante plenos adicionales, supone robar a la oposición los tiempos de control a los que obliga el Reglamento de la cámara para cada pleno. Una vez hecho este trámite de esta ley, por tales defectos de forma y de fondo, el resultado que ofrezca la votación de la presente, como saben ustedes nosotros no vamos a votarla, será radicalmente nulo, al haberse actuado en contra del bloque constitucional.

Por lo tanto, habiendo dicho esto ahora nos vamos a concentrar en lo que es exclusivamente la ley y el motivo de que nuestro grupo haya presentado una enmienda a la totalidad.

Las cuestiones de carácter meramente técnico que se pueden mejorar mediante las enmiendas parciales ya serán en su momento objeto del debate mediante esas enmiendas. En esta situación lo que nos corresponde es plantear al Parlamento la idoneidad política del presente proyecto de ley y con ello solicitar su devolución al Gobierno. En primer lugar vamos a hablar de espacios protegidos. Hemos tenido ocasión de repetirlo al conseller de Medio Ambiente en esta legislatura que una política medioambiental no consiste simplemente en limpiar, sin restarle ningún mérito a esta loable dedicación. Cuando un Gobierno tiene una sensibilidad medioambiental en las leyes que presenta para su aprobación en este Parlamento, debe procurar estudiar las repercusiones que tendrá en nuestro medio ambiente.

Y esto que parece que no tiene ninguna relación Sr. Conseller, la tiene y mucho. ¿Por qué? Porque esta ley que seguramente ustedes aprobarán, permite la ubicación de determinados establecimientos en parajes naturales. Y eso es lo que nosotros entendemos que no se debe permitir porque uno de los artículos y el objeto de la ley Sr. Conseller, habla de que esta ley tiene que permitir la convivencia de lo que es la vida pública y la vida a través de las diferentes actividades que se desarrollan en nuestra comunidad. Pues bien, a día de hoy varios establecimientos llevan a cabo su actividad en zonas protegidas, o en zonas como las playas, Sr. Conseller. Y esto no se debería consentir, porque desde luego va en contra de este artículo que es el objeto de la ley del mismo.

El segundo gran inconveniente que hemos detectado en este proyecto de ley es la reiteración en lo que podemos llamar en este caso el sistema Rodríguez y ¿cuál es? Quitarse responsabilidades de su conselleria para asumirlas sobretodo en este caso los ayuntamientos. Sr. Conseller, a través de esta ley los ayuntamientos que superen los 15.000 habitantes van a ser ellos los que puedan gestionar toda la tramitación de las licencias para las actividades. ¿Qué ocurre? Que muchos de estos ayuntamientos, usted lo sabe, no cuentan ni con los recursos económicos ni con el personal técnico adecuado para poder llevarlo a cabo ¿y eso por qué Sr. Conseller? ¿Por qué tanto interés en que los ayuntamientos asuman algo que además los consells tienen mucha participación en esta materia? ¿Por qué cargar de más actividad y de más trabajo a los ayuntamientos? ¿Por qué no seguir el sistema que había hasta ahora, que eran los consells que tras una inspección permitían dar la licencia a aquellas actividades llamadas clasificadas?

Nos gustaría Sr. Conseller que nos pudiera explicar esto. Nos referimos concretamente a la disposición adicional tercera por la que de forma totalmente irregular se impone a los ayuntamientos la obligación en exclusiva, este es otro de los temas importantes Sr. Conseller, el tema del botellón. A través de esta disposición adicional, son los ayuntamientos quienes tienen que regular el tema del botellón, un tema que además hoy en día en nuestra comunidad no tiene los efectos que pueda haber en otras comunidades. Pero si el problema del botellón puede ser cualquier cosa menos un problema de índole de los ayuntamientos. Además, es curioso y llama la atención que hoy precisamente Sr. Conseller, la consellera Rosa Puig, cuando hablemos del tema de permitir la entrada a las discotecas a menores de 18 años, ella diga que la gente joven tiene derecho a salir y disfrutar de la diversión. Por supuesto, nosotros nunca

nos vamos a oponer a ello. Pero cómo es posible Sr. Conseller que ustedes vean bien que un menor de 18 acceda a una discoteca donde hay un consumo de alcohol y sin embargo quieran controlar el tema del botellón. ¿Cómo es posible que esto les parezca bien y esto no les parezca bien? ¿Por qué entonces no se puede llevar a cabo una actividad de botellón si al fin y al cabo tienen que salir y divertirse lo pueden hacer perfectamente?

Por lo tanto, Sr. Conseller hay un tema que es importante. En un estado de derecho sin infracción no hay represión, es el principio de legalidad. Y sin que el botellón esté tipificado no sólo puede reprimirse en base a la misma, sino que tampoco puede atribuirse a los ayuntamientos las competencias exclusivas para luchar contra el mismo. Cuando además está claro que no es un tema de represión en este caso, sino que es un tema de sensibilización, de comunicación, de educación Sr. Conseller. Pero aquí no, otra responsabilidad para los ayuntamientos.

Hemos dicho al principio de nuestra intervención que la ley adolecía de falta de sensibilidad medioambiental. Pero lo que no le faltan son elementos propios de este govern. A la hora de fijar un régimen de infracciones y sanciones, para según que asuntos, el Gobierno se muestra extremadamente débil y para otros riguroso en exceso. Todo el mundo conoce el grave riesgo que tiene la introducción de petardos, tracas y especialmente bengalas en los recintos deportivos, hasta el punto que por desgracia en algún estadio de nuestro país ha habido víctimas precisamente por estas malas prácticas. Pues bien, según esta ley disparar una bengala en un campo de fútbol es una infracción leve, así se establece en el artículo 114.10. Ahora bien, si seguimos repasando el catálogo de infracciones, entre las graves nos encontramos las siguientes. Si un artista actúa fuera del programa o guión establecido está incurriendo en una infracción grave, que puede estar castigada con un multa de hasta 60.000 euros y suspensión del ejercicio de la profesión por un período máximo de 6 meses, tal y como regula el artículo 115.16. Como puede verse señoras y señores diputados, la ley es débil con quien dispara cohetes y bengalas y sin embargo es duro con aquel que por un momento determinado se salta el guión establecido.

Y ahora Sr. Conseller, vamos a hablar de la protección del menor. En el anteproyecto que usted entregó a los grupos de la oposición, el artículo 37, apartado 1.b) prohibía de forma expresa la entrada y permanencia de los menores de 18 años en salas de fiesta, discotecas y salas de baile. En el proyecto de la ley que hoy debatimos, en dicho artículo 37 sobre la protección del menor, se ha recogido como artículo 44, apartado 1.b), con una importantísima modificación, se rebaja a los 16 años la posibilidad de acceso a salas de fiesta, discotecas y salas de baile. Pero es que curiosamente Sr. Conseller, hay otro apartado del articulado en que sí se habla de lo que son las galas juveniles y se especifica que a esas galas juveniles podrán acceder hasta los 18 años. Por lo tanto, no se está evitando que la gente joven se divierta, ni mucho menos. Lo que se está aquí evitando impidiendo que entren menores de 18 años es que haya un consumo de bebidas alcohólicas Sr. Conseller, porque como usted comprenderá y seamos realistas, creo que lo somos y debemos serlo como políticos y como responsables de la juventud, que yo creo que lo somos y mucho, usted

comprenderá que el personal de una barra de una discoteca le va a pedir el carnet de identidad a alguien para darle una bebida, entre otras cosas porque muchas veces ni ven a la gente que sirven de la cantidad de gente que hay.

Por lo tanto, Sr. Conseller tenemos que ser realistas y si ese menor va a poder entrar en una discoteca, donde hay personas de 25, 30, 40, 50..., da igual la edad, lo que está claro es que en un momento dado va a consumir alcohol. ¿Por qué tenemos entonces una ley que dice que se impide el consumo de alcohol a los menores de 18 años, pero por otro lado les estamos diciendo entra a una discoteca que podrás hacerlo? Sr. Conseller, yo entiendo que usted en un momento dado usted haya recibido presiones de determinado empresariado vinculado a estas actividades y que está claro que cuanto más gente entre mejor para ellos. Pero aquí no estamos para responder a las presiones de los empresarios, estamos para responder a las necesidades de los ciudadanos. Y lo digo que a día de hoy muy pocas familias verán con buenos ojos que sus hijos con 16 años puedan entrar en una discoteca.

Por lo tanto es su obligación Sr. Conseller y espero que rectifique a lo largo de la tramitación de esta ley, que esto sea modificado. Y la enmienda que nosotros hemos presentado sea aceptada, porque será una irresponsabilidad por parte de su conselleria. Y desde luego por parte de otras consellerias que además les parece normalísimo que se entre con 16 años a una discoteca.

Vamos terminando. Sr. Conseller, como le he dicho, hay otro apartado que es importante y desde luego llama la atención. Hace unos días podíamos ver las conclusiones del primer congreso internacional virtual sobre prostitución. El profesor Luís Ballester apostaba por el sistema implantado en países como Suecia, en el cual la regulación de la prostitución se basa en la persecución del demandante de servicios sexuales y en ayuda a las mujeres que quieren dejar este trabajo. Según este profesor, esta política debería ser la base de una regulación común en toda Europa, ya que lo contrario solo sirve para desplazar la oferta. Criticaba el modelo holandés de normalización del ejercicio de la prostitución porque no evita el tráfico de personas y la generación de un mercado paralelo ilegal. Añadía también dicho profesor que el sector de prostitución es el cuarto o quinto sector económico en Baleares. También se consideraba claramente negativa la propuesta de la Asociación Nacional de Empresarios de Locales de Alterne, de regular la prostitución en estas instalaciones y prohibirla de cualquier otra forma, ya que generaría un mercado ilegal paralelo y consagraría el beneficio de quien explota la prostitución.

Pues bien, su partido Sr. Conseller mantiene dos posiciones antagónicas, una de imagen y otra a la hora de legislar. Por un lado la Sra. Estarás, Vicepresidenta del Govern, decía que la prostitución es como una forma de terrorismo y consideraba que el Govern balear estaba haciendo el trabajo correcto ya que había previsto la constitución de un observatorio específico para evitar la proliferación de conductas denigrantes dentro del proyecto de ley de la mujer. Pues bien, tenemos que recomendar al observatorio de la Sra. Estarás que observe bien lo que aquí está pasando, me explicaré. Usted Sr. Rodríguez, a través de esta ley, da un paso adelante en la regulación de la

prostitución, dándole cobertura legal y apoyando la postura de los empresarios de locales de alterne, que para algo son el cuarto o quinto sector económico de esta comunidad. Y es que hemos dicho, cuando tratamos el tema de los menores de 18 años en las salas de fiesta, usted se veía presionado por el sector empresarial, pero no solamente con este tema, también con el tema de este tipo de actividades.

En el anteproyecto de ley de forma totalmente clara, se dedica un capítulo especial, concretamente el anexo I, título 4, a lo que allí se llamaba con total claridad, “locales de alterne y similares”, permitiéndose el establecimiento del *table dance*, *peep show* y cabinas de video. El Govern sabe bien de qué estamos hablando, no en vano es uno de los pocos gobiernos que en un viaje de promoción fue a utilizar un determinado establecimiento que también se reconoce como *table dance* precisamente y que a día de hoy es uno de los más visitados en su página web en este país. Pero para aquellos que no sepan de qué estamos hablando aquí, le voy a leer textualmente la definición que propuso usted Sr. Conseller, en los establecimientos que legaliza.

“*Table dance*: establecimientos públicos fijos e independientes que ofrecen bailes de carácter erótico sobre mesas de baile con barras, acompañado de música por medios mecánicos y electrónicos. Entre sus servicios se incluye también el servicio de bebidas para los asistentes, excluyéndose el baile con la participación de los asistentes”. “*Peep show*: establecimientos públicos fijos que ofrecen al público actividades que normalmente suelen ser parte de una actividad de *sex shop* y consiste en que una persona paga un precio estipulado por entrar en el interior de una cabina para mirar un espectáculo en vivo, normalmente con carácter erótico-pornográfico”. “Cabinas de video: establecimientos públicos fijos que ofrecen al público actividades que normalmente suelen ser parte de una actividad del *sex shop*, consistente en que una persona paga un precio estipulado durante un tiempo limitado para entrar en el interior de una cabina cinematográfica, con independencia de los medios personales utilizados para ver una película de carácter erótico-pornográfico”.

Esto es lo que regula la ley que aquí estamos debatiendo y estas actividades tienen que ver con la prostitución. Lo mismo que le he dicho anteriormente, Sr. Conseller, no querer ver la realidad, o pretender no ver la realidad, no conlleva a solucionar los problemas que tenemos los ciudadanos de esta comunidad. El texto del anteproyecto a pasado al proyecto de ley, que se ha presentado a esta cámara con una ligera matización, puesto que se ha sustituido el título más acorde a la realidad de “locales de alterne” por el título más eufemístico, “locales de espectáculos públicos eróticos”. Como usted ve Sr. Conseller, simplemente con lo que nosotros aquí hemos planteado hay suficientes argumentos para que esta ley sea devuelta al Govern Balear, se revise, se haga con calma, no hace tanta falta debatir esta ley en un período extraordinario.

¿Cuántos años llevamos Sr. Conseller sin una ley así? De la Ley Corcuera del 70 y tantos, no podía esperarse un poquito más, no podía haberse hecho de manera más idónea, atendiendo a la realidad, a la idiosincrasia de estas islas, atendiendo al primer artículo, al objeto de esta ley que habla de que es

necesaria la convivència pacífica amb les activitats que aquí se regulen moltes de elles. Si no le pongo exemples, Sr. Conseller, tenim diverses plantes asfàltiques, en aquest cas en la illa de Ibiza, que no contemplen la llicència d'activitat classificada perquè és temporal, segons se diu per allà i va a estar més de dos anys aquesta planta. Això afecta als ciutadans. Tenim discoteques, o sales de festa en paratges naturals, tenim bars que ofereixen música contínua fins a les nits de la nit a les platges. Tenim la permisivitat de que puguin entrar els menors o de que es pugui accedir a determinats establiments eròtics i no passa res. Jo crec que Sr. Conseller que a dia d'ara els ciutadans reclamen d'aquest Govern i reclamen d'aquest Parlament que es busquen altres mesures que siguin més idònies amb lo que necessiten ells.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Abans de donar-li la paraula Sr. Conseller, davant les afirmacions que ha fet la Sra. Diputada i sense entrar en discussió, per aclariment de vostè i de la resta de diputats, voldria que constés en acta que aquesta convocatòria de ple extraordinari s'ha fet d'acord amb les normes estatutàries i reglamentàries que preveuen la celebració de les sessions fora del període de sessions. El Govern ha sol·licitat la celebració de sessió extraordinària, la Mesa va habilitar els dies necessaris per dur a terme la celebració. La Junta de Portaveus va incloure a l'ordre del dia aquells punts que en el moment de la fixació estaven en condicions d'anar a plenari. L'habilitació dels dies va ser publicada al BOPIB i la Presidència va convocar aquesta sessió.

Jo puc entendre que tal vegada no estiguin d'acord, però des de l'Oficialia Major, aquesta Mesa i aquesta Presidència entenem que aquesta sessió extraordinària es fa complint tot el Reglament i també l'Estatut. Només era un aclariment i és la postura que tenim des de la Mesa.

Dit això, Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, créame si le digo que no esperava aquestes acusacions, ni esperava recordar un procés inquisitorial com el que usted ha fet avui, semblava més el pare Garau, representant de Torquemada aquí a les Balears que la Sra. Abascal. Però dit això, entraré en la qüestió. És veritat que aquesta legislatura és una legislatura prolífica en lleis i a usted li veu raríssim, és normal. Le vull posar un exemple més. El Parlament de Castella-La Mancha, on governa el Partit Socialista, en un any ha fet dues lleis, una en març i la de pressupostos. Compárelo amb aquest Parlament i evidentment és més prolífic en legislar, segurament hi ha més (...) que a Castella-La Mancha i per això usted se estranya.

Entraré després a parlar de la seva intervenció, però jo vengo aquí a defensar la bondat del Projecte de llei del règim

jurídic de les llicències d'activitat de les Illes Balears, debatim la enmienda a la totalitat d'un projecte de llei en el qual el PSIB-PSOE va posar una enmienda a la totalitat, que la ha mantingut, Esquerra Unida i Els Verds la van posar i la van retirar, per tant, me centraré en aquesta exposició per a tota la cambra, especialment per al PSIB-PSOE.

Aquesta llei es va enmendar, per part del PSOE, el 17 de maig, per tant en aquella data no hi havia cap anomalia en el tràmit d'aquesta llei, ni en la seva qualificació de la enmienda i tot això, tot el demés ha sigut posterior, que usted estigui descontent, em sembla molt bé, que jo respecto la seva postura, però hi ha un reglament que a tots nos obliga, al Govern i a la Cambra. El projecte que ara debatim és una de les lleis que més incidirà en el camp de les activitats econòmiques de la nostra comunitat autònoma, és una llei important, és una llei que trascendrà. Les Illes Balears no són precisament una comunitat que tingui indústries pesades, però sí que és una comunitat en la qual hi ha una gran indústria de serveis. Aquest perfil ha determinat una comunitat amb una ingent profusió d'activitats que precisen d'una regulació unitària i concordança amb les nostres actuals necessitats i aspiracions, per garantir el desenvolupament normal de les activitats que se fan a terme en la nostra societat, amb el lògic benefici que això comporta, tant per als empresaris, els seus empleats i per als ciutadans en general.

No podem posar obstacles al futur del desenvolupament de la comunitat balear, no podem tancar-nos en legislacions, com la actual que regula aquest camp, complexa i dispersa, que representa una sangria econòmica i d'allargament innecessari en la duració dels procediments per la excessiva burocràcia que conleva. No podem cercenar el impuls sempre *in crescendo* d'una societat on la descentralització és una premissa, com a mitjà que garanteix una major i millor, així com més propera, prestació de serveis als nostres conciutadans. Per això, el projecte de llei de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears té abans de tot la virtut de recollir en un sol text tot el conjunt de procediments i requisits administratius que fins ara estaven molt dispersos, dels quals els referents, per tenir en compte la legislació vigent, se eleva al Decret 2414 de l'any 1961, pel qual es va aprovar el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, que va ser modificat parcialment l'any 1982. Després, a partir de (...) i a través del traspassament de competències, se van aprovant diverses regulacions, en especial el Decret estatal 2816/1982, de espectacles públics i activitats recreatives, que està encara en vigor, i la Llei autonòmica 8/1995, de 30 de març, de activitats classificades.

El entramat legal en el qual actualment nos basem, tal com es pot comprovar, és excessivament complex, està descompensat i molt dispers; hi ha una excessiva diàspora normativa amb tota la dificultat d'interpretacions i aplicacions que això implica, lo que determina la imperiosa necessitat d'aquest projecte de llei que recull importants avantatges per als interessos dels nostres conciutadans en general, per als peticionaris d'una activitat i també per a l'administració pública.

Estos son los puntos que voy a reseñar, que quiero destacar de este proyecto de ley, un proyecto de ley que ha sido enmendado pero que yo creo que tiene todas estas ventajas: establece un control efectivo mediante la inspección de las actividades, eliminando la subrogación y además regulando la obligación de actualizar las licencias transcurrido un determinado número de años desde su concesión, una novedad en todo el país. Regula el seguro obligatorio de responsabilidad civil, una garantía para los ciudadanos. Infiere en los problemas derivados de la convivencia vecinal, obligando al promotor de una actividad, mediante declaración jurada o promesa, al cumplimiento de la norma de propiedad horizontal, algo hasta ahora inusual. Establece un mayor control de las actividades que se realizan en suelo rústico, también algo a tener en cuenta. Simplifica los trámites y plazos y da más facilidades a los ciudadanos, ya que las licencias, salvo algunas excepciones, se gestionan ante una única administración. Clasifica las actividades en mayores, menores e inocuas, simplificando el procedimiento administrativo para estas dos últimas, es decir, las menores e inocuas. Incrementa la seguridad jurídica mediante la figura del silencio positivo, que tantas veces piden los ciudadanos. Prevé la devolución de las tasas, en caso de que la administración se muestre inactiva. Facilita una mayor coordinación entre las licencias de obras y los permisos de instalación. Contempla un mayor control por parte de la administración mediante la elaboración de planes de inspección por los municipios, de cuyo resultado se deberá informar al pleno de la corporación. Finalmente, delimita con precisión, aumentando el techo competencial, la organización y celebración de espectáculos durante las fiestas locales por parte de los diferentes municipios.

El proyecto de ley es asimismo ventajoso para las administraciones, estableciendo que cada administración es la única competente para inspeccionar y sancionar en el ámbito de sus competencias. Se reducen, además, el número de actividades consideradas mayores con respecto a las denominadas actividades clasificadas de la Ley 8/1995. Prevé una cooperación jurídica y técnica más ágil y rápida entre las administraciones y crea la Junta Autonómica de Actividades Clasificadas de las Illes Balears, órgano de carácter consultivo, de estudio, coordinación, asesoramiento de las administraciones autonómica, insular y local. Regula y crea un registro unificado de datos de actividades. Contempla el principio de exclusividad de la actividad, es decir, la concesión de una licencia implica la caducidad de las anteriores en el mismo lugar. Establece la obligación, para la concesión de las licencias, de contar previamente con todas las autorizaciones exigidas por la legislación sectorial vigente.

Todas estas innovaciones y valores se articulan en un único texto que, además, nos permite avanzar en la descentralización de las competencias, en cumplimiento precisamente de la Carta Europea de Autonomía Local, de que son las instituciones más próximas a los ciudadanos las que deben ejercerlas. Por ello, el proyecto que nos ocupa equipara a los tres consells insulares en las competencias de los espectáculos públicos, por lo que les serán transferidas diversas actividades, reservadas hasta ahora a la Conselleria de Interior. Y quiero hacer un matiz, cuando el Gobierno transfiere competencias no se quita problemas, acerca las soluciones a los ciudadanos, a través de los consells o de los municipios. Si la Sra. Abascal me dice que no, yo lo entiendo,

pero yo he entendido antes que hacía esta afirmación, por eso me extrañaba el que los municipios tengan más competencias o los consells sea sinónimo de querer quitarse la Conselleria de Interior los problemas de encima, pero bueno, si no es así ya está bien y vaya por dicha la frase.

Por ello, el proyecto que nos ocupa equipara a los tres consells insulares -perdón, eso lo le repetido anteriormente, o sea, perdón-, y únicamente la Conselleria de Interior se reserva las de carácter suprainsular, las promovidas (...) por el Govern de las Illes Balears y las corridas de toros, lo que conllevaría la desaparición de la Comisión de Espectáculos Públicos y Actividades Recreativas.

Es un proyecto descentralizador, porque acerca la gestión de las licencias a los ciudadanos y transfiere a los municipios de más de 15.000 habitantes la competencia de las actividades clasificadas e inclusive deja abierta la posibilidad que aquellos municipios con capacidad, aunque tengan menos habitantes, también puedan asumir esa competencia si disponen de personal e infraestructura material necesaria.

Es obvio que nos encontramos ante un proyecto de ley necesario y preciso, tanto desde el punto de visto técnico como de mejora de la calidad y del proceso de tramitación del servicio a los ciudadanos. Mediante el proyecto damos respuesta a la demanda de los municipios, favoreciendo la descentralización, como ya he señalado; legislamos la asignatura pendiente que nos quedaba en materia de espectáculos, sobre la que no existe ninguna normativa autonómica. Acomodamos nuestra normativa, a través de las licencias integradas de actividad, a la nueva normativa europea y nacional en materia de prevención y control integrado de la contaminación. Proporcionamos un mayor protagonismo a los técnicos redactores de los proyectos, de forma similar a lo previsto en la Ley de industria y la nueva sentencia de liberalización industrial.

Todo lo anterior son puntos que consideramos de capital importancia y por ello, desde el principio, hemos realizado un esfuerzo especial para que el texto sea participado y consensuado con el resto de instituciones y sectores implicados. Antes de aprobarse el presente proyecto de ley se ha dado audiencia al Estado, a todas las consellerias, a los tres consells, a los grupos parlamentarios de esta cámara, a la Federación de Municipios de las Illes Balears, a la Asociación de Municipios de las Illes Balears, a los Colegios Oficiales de Ingenieros Industriales y de Técnicos Industriales y a la Confederación de Asociaciones Empresariales de Baleares y a la Pequeña y Mediana Empresa de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera, Asociación de Salas de Fiesta, discotecas y similares, a la Unión de Empresarios de Atracciones Diversas, a la Asociación Nacional de Porteros Profesionales, así como a la totalidad de municipios de nuestra comunidad autónoma.

En la mayoría de los casos se recibieron propuestas que fueron aceptadas, consiguiéndose así un texto que, si bien es distinto al inicial, es, seguramente, mucho mejor y efectivamente esperamos que en la tramitación parlamentaria todavía continúe mejorándose el texto.

Afrontemos pues ahora el reto de dar respuesta a las demandas planteadas por la sociedad actual para conseguir un servicio público de calidad en materia de actividades y espectáculos, partiendo de la base de que el actual proyecto sólo podrá mejorarse, sin duda, en el debate de las enmiendas parciales. Dejemos que este proyecto prosiga hasta el final de su tramitación parlamentaria haciendo un esfuerzo común para lograr un mayor consenso posible y poner punto final a la actual situación de dispersión normativa y a las dificultades técnicas que conlleva la tramitación de licencias.

Las administraciones públicas de las Illes Balears a través de este proyecto tienen la oportunidad de ser la primera comunidad autónoma de España en que dispone de una ley que simplifica al máximo los procedimientos de la administración, para así mejor agilizar las tramitaciones de los nuevos establecimientos. Es, creo sinceramente, una oportunidad única, afrontemos pues el reto de dar respuesta a las demandas planteadas por la sociedad actual para conseguir unos servicios públicos de calidad en materia de espectáculos, partiendo de la base de que el actual proyecto de ley podrá mejorarse (...) a través de las enmiendas parciales. Dejemos que este proyecto prosiga hasta su final, hasta el final de su tramitación parlamentaria, haciendo un esfuerzo común para lograr el mayor consenso posible y poner fin a la actual situación de dispersión normativa y a las dificultades técnicas que conlleva la tramitación de licencias.

Yo quiero recordarle a la Sra. Diputada que es una ley de actividades, no es una ley urbanística, no da ninguna medida urbanística, solamente regula allí donde el uso urbanístico permite una cosa dice en qué condiciones de seguridad se presta, no hace otra cosa.

Como he dicho anteriormente, los municipios tendrán mucho más protagonismo, serán autónomos en este campo, y esto beneficiará a los ciudadanos.

Y quiero dos hincapiés en dos cuestiones que usted ha dicho muy bien, mire usted, actualmente los espectáculos que usted ha dicho que (...) esta ley, ya se están haciendo, no son ilegales, están contemplados en el actual reglamento; la ley lo único que hace es que fija más seguridad, dice qué condiciones tienen que tener, técnicas mejores de estos recintos, para garantizar la seguridad de las personas, usuarios o trabajadores.

Y mire, le puedo decir también una cosa, desconozco el tema éste, le desconozco el tema este, cuando hable de Constitución también señora, hable usted masculina y femenina, la Constitución no tiene un género solamente es de todos los géneros. Por tanto, quiere decir que hay (...) Constitución.

Y lógicamente yo por esta ley no voy a promocionar nada, en cualquier caso mi pretensión es dar más seguridad.

Y hay una cosa que me preocupa muchísimo, que es el tema del acceso de mayores de 16 años a las discotecas. Hay un binomio que yo me niego a asumir, discoteca lugar de bebida o de otras cuestiones; yo creo que esto no es así, yo creo que esto no es real, en la actualidad los mayores de 16 años ya

pueden entrar en las discotecas, sí, sí, sí, la ley lo permite, ahora mismo lo permite, y por eso se rectificó el tema actual.

Yo le voy a decir una cosa para que usted la tenga bien clara, a mí, en mi acción de conseller, no me presiona ningún empresario, actúo en beneficio del interés público. Voy a decirle más, a mí no me presiona ni siquiera si viniese un diputado, con bufete abierto y que hace gestiones para personas, tampoco me presionaría, sería imparcial; si creo que hay que hacer una cosa la hago y si no, no. Lo tiene usted bien claro esto Sra. Abascal, los mayores de 16 años ya pueden ir a una discoteca, ya pueden ir actualmente, no pueden tener bebidas y no pueden fumar, y de eso es responsable el dueño del establecimiento, de eso es responsable el dueño del establecimiento, la ley lo prohíbe. Y la ley (...) de cumplir fuera de las discotecas y dentro de las discotecas, ¿o no hay chicos, mayores de 16 años, por desgracia, haciendo botellón? Entonces ¿qué tienen que estar en la calle los chicos o no hay chicos, con 16 años, que no beben ni toman ningún estupefaciente? Porque si por esto le diría yo hay quien piensa que en Ibiza, su tierra, cuando uno va a una discoteca hay de todo; no, no, mire usted, como en todas partes, hay unos más iguales que otros, y lógicamente no todos somos iguales. El sinónimo de entrar a una discoteca no es sinónimo de perversión ni de incumplir la ley; se puede ir a una discoteca cumpliendo la ley y/o escuchar música. Por tanto, quiere decir que esto yo creo que (...) porque no es así.

Por lo tanto, yo lo que sí que le pido es que revise la posición, creo que es un proyecto de ley que tiene muchísimas ventajas y ningún inconveniente -por cierto, cuando hace usted referencia a la enmienda del botellón, lo que dice esta enmienda es que los municipios han de vigilar que en su espacio público no se impida la circulación, léase usted bien la enmienda, ¿eh?

Las vías públicas y los jardines públicos son municipales, son propiedad municipal, y el municipio es responsable de lo que allí se hace; he sido concejal ocho años en esta ciudad, por tanto sé muy bien la responsabilidad que tienen los municipios, y lo que remite es a que se ejerza en estos lugares una actividad que no interfiera el uso público, de la vía pública ni de los jardines. Eso es lo que dice la enmienda, si no en el debate de las enmiendas parciales mejoraremos el texto, si no es así; pero usted (...) que dice esto.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, en primer lugar siento que haga referencia a un diputado que no puede defenderse porque no está presente en esta cámara, lo siento porque normalmente en este caso pues él hubiera podido pedir la palabra por alusiones, pero no puede, porque no está y por un tema médico además.

Mire, Sr. Conseller, ¿por dónde empezamos? Empecemos por lo último, por el botellón, por lo que usted ha hablado; el botellón no se reconoce como una actividad ilegal, no está tipificada, entonces difícilmente se va a poder regular por parte de los ayuntamientos algo que no está tipificado como ilegal. No sé, es algo que es complicado, seguramente habrá que trabajar entre ayuntamientos, consells y Govern balear en que esto de alguna manera se normalice esta situación. Eso para empezar, por lo tanto, está claro que ¿qué hacen los ayuntamientos al día de hoy con el tema del botellón? Lo hemos vivido aquí en Palma hace poco, lo hemos vivido en varias ciudades, ¿qué hacen? -en Ibiza también, en Ibiza le puedo decir que a las doce de la noche estaba el camión de la basura regando el parque, o sea directamente, pero no podía impedir que estuvieran ahí, los echó mojando, mojando literalmente a los jóvenes, mojándolos directamente, pero no podía echarlos porque no está tipificado como ilegal-, y es una responsabilidad más que están asumiendo los ayuntamientos.

Yo, cuando me refería a que usted se quita trabajo de encima, a lo que me refiero es que a través de esta ley lo que se les da es muchísimo más trabajo a los ayuntamientos, por eso el silencio administrativo positivo, Sr. Conseller, porque usted sabe que muchos ayuntamientos no van a ser capaces de poder llevar a cabo la tramitación de tantas licencias, porque están saturados de trabajo. Usted lo ha dicho, ha sido regidor del ayuntamiento en Palma, y usted sabe cómo van al día de hoy los ayuntamientos. ¿Qué también es verdad que muchos de estos trámites son burocráticos y se pueden mejorar? También es verdad podemos trabajar en ello, pero la realidad es la que hay al día de hoy, en este preciso momento. Por lo tanto, los ayuntamientos van a tener que asumir unas funciones que en este momento yo creo que no tienen, digamos, esta capacidad de personal ni material ni económica para hacerlo.

El tema de la protección de los menores de 16 años. Está permitida la entrada a menores de 18 años en las galas juveniles que están establecidas en unos horarios determinados, sin consumo de alcohol, pero no en las discotecas; se exige la entrada a mayores de 18 años, y, si no, vayamos con un joven de 15 años y que le digamos puede entrar a la discoteca y yo le garantizo que no puede entrar a la discoteca a día de hoy, así de claro, el tema es éste.

Sr. Conseller, le he dicho: hay que ser realistas, nosotros no podemos vivir en el país de las maravillas, no somos Alicia en el País de las Maravillas, somos responsables que tenemos que legislar para dar solución a los problemas, y a día de hoy lo que no es normal es que menores de 18 años entren en un local, y usted me dice: ¡ah, responsabilidad del dueño del local! Sí, responsabilidad del dueño del local, pero usted cree, ¿qué van a hacer, qué van a ir los inspectores a estar ahí, al lado de una barra viendo si en un momento determinado le van a dar una copa o una bebida a un menor de 18 años? Seamos realistas; que las discotecas son centros de diversión, indiscutiblemente; que hay de todo, desgraciadamente, a día de hoy en todas las discotecas, hay de todo. Y esa es otra realidad que tenemos que asumir, es otra realidad que existe, por lo tanto está claro que las cosas son así y no por eso no se pueden solucionar, pero lo que no se puede arreglar es algo que no se quiere ver, ese es el problema que tiene esta ley.

Y dígame, Sr. Conseller, ¿por qué cuando en el anteproyecto se hablaba de que se prohibía la entrada a menores de 18 años, por qué se cambia a los 16, por qué? Lo otro era lo suyo, prohibir la entrada a menores de 16 años, ¿por qué aquí se permite? Explíquemelo, porque, sinceramente, no lo entiendo, no puedo entender esta situación.

Otro tema, usted dice que se tienen que revisar las licencias cada cierto tiempo, sí, cada diez, quince años, dependiendo de la actividad, pero hasta ahora aquellos establecimientos que permanecían cerrados por un período mayor de seis meses tenían que revisar sus licencias; ahora ya no, ahora se les considera permanentes, aún cuando estén cerrados durante un período mayor de seis meses, y antes tenían que revisar las licencias.

Otro tema, las inspecciones, que usted dice que los ayuntamientos van a tener que realizar; sí, un plan de inspecciones que tendrán que presentar a primeros de año aprobado por el pleno. Y ¿qué pasa, por ejemplo, a mitad de ese período de inspecciones ocurre alguna historia que se tenga que llevar a cabo una inspección? ¿Se van a regir exclusivamente con ese plan, ese calendario, o tendrán capacidad para poder hacer, digamos, inspecciones en cualquier momento? No lo prevé tampoco la ley en este caso tampoco.

Y ya para terminar, que se me agota el tiempo y tenemos una jornada como bastante complicada, mire, se lo he dicho al principio, la ley habla de que se tiene que ser capaz de compaginar la calidad de los ciudadanos, la calidad del medio ambiente, que somos un destino que nuestros principales recursos naturales y patrimoniales son reclamo de muchísimos visitantes, todo esto lo dice la ley perfectamente, y es así; pero mire, le voy a leer una carta: "Hagamos las cosas bien. Ya ha abierto la discoteca *Privilege*, ya no podemos dormir, y me pregunto por qué la ley no cumplen, ¿para que unas personas bailen tenemos otras que vivir sin vivir? ¿Por qué cuando se puede vivir si no se puede dormir? Bailad, que es muy bueno, pero dejad dormir, que es imprescindible".

Esto, Sr. Conseller, que ocurre diariamente, por lo menos en la isla de la que yo procedo, efectivamente, y esto, esta ley no contempla horarios, no contempla los horarios, Sr. Conseller, no dice a qué hora tienen que cerrar los establecimientos cuando se lleva tiempo luchando en que si tienen que cerrar a las seis de la mañana, porque a las ocho de la mañana, cuando los residentes tienen que ir al trabajo se encuentran con caravanas de más de media hora para poder acceder a sus lugares y a sus puestos de trabajo. ¿Por qué no se habla de los *after hours*? ¿Por qué no se habla de regular todo esto? ¿Por qué se dice que se tienen que regular los horarios cada tres años?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Abascal, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

¿Por qué cada tres años? Si los horarios se establecen de una manera fija no tienen -sí, ya acabo, Sr. President- porque

modificarse. Esto es lo que preocupa a los ciudadanos, Sr. Conseller, esto y no algunas otras cosas que podemos seguir discutiendo, pero ahí es donde tenemos que dar soluciones nosotros.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Abascal. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Abascal, mire, en primer lugar yo no he dicho, no me he referido a ningún diputado, le he dicho que si hubiese un diputado que ejerciera de abogado y fuese a hacer una gestión, tampoco me haría ninguna presión. Esto ha ocurrido otras veces, ahora no, no ha ocurrido en este caso, pero ha ocurrido otras veces, no me refiero a nadie, si usted se refiere a alguien es porque sabrá alguna cosa.

Referencia al botellón, disposición adicional tercera: "Corresponde al ayuntamiento impedir o limitar las reuniones o concentraciones en la vía pública o en espacios de tránsito público y zonas verdes con ingesta de bebidas alcohólicas que impidan o dificulten la circulación rodada o el desplazamiento a pie por estos lugares o perturben la tranquilidad ciudadana." Eso ya lo dice la ley, no he hecho nada más que ponerlo aquí, pero ya lo dice la ley, es un control de los espacios públicos en cada municipio, (...)

Mire, Sra. Abascal, creo que la ley tiene muchísimas cuestiones buenas, yo no voy a entrar aquí ahora a discutirle a usted la edad a las discotecas, ya se lo demostraré, porque ahora es un debate a la totalidad, no a una enmienda parcial. Si actualmente la ley no permite el acceso de mayores de 16 años a discotecas, modificaremos este texto para que sea así; si lo permite actualmente, lo mantendremos, porque no es tampoco malo. Si le parece a usted bien, lo miraremos y haremos esto así.

Creo que es una ley que da mucho poder a los municipios, que da competencias a los municipios, sancionadoras y de control. Y es bueno que los establecimientos públicos, aquellos que tienen una licencia de actividad, tengan, sepan que se tienen que adaptar a todas las medidas que palian las molestias, los ruidos, aquello que produce un establecimiento público en su entorno, y por eso están las medidas temporales. Cada x años se ha de revisar si bien está reglada la concesión de (...) de licencia, lo que si está también previsto es que se incorporen todas las técnicas que mejoren el uso o la aplicación de esta normativa.

Creo que los municipios sí tienen potestad para hacer la licencia de actividades, porque ya tienen la obligación; ahora reciben el expediente, lo revisan, se adecua a su normativa y lo mandan al consell para que le den el visto bueno, pero quien aplica la normativa no es el consell es el municipio. Esta ley lo que hace es que libera ese trámite, y dice el municipio es competente, tiene competencia para dar la licencia, y tiene un plazo de seis meses para pronunciarse sobre la licencia, seis meses; que se interrumpe cada vez que el proyecto no se adecua a la normativa, se interrumpe el plazo. Pero pasados los

seis meses, se produce el silencio positivo. Pero tiene tiempo un municipio en seis meses de dar ésta porque esta ley va a agilizar muchísimo los trámites.

Para poner un ejemplo, si usted quiere hacer ahora un aparcamiento en su finca de 40 vehículos, tiene que necesita un proyecto igual a si usted en su casa, que tiene un adosado, permite que entre un coche o dos en su garaje. Eso no es normal, ¿verdad que no? Bueno, pues, esta ley coge a este que tiene un coche nada más o dos coches y le hace como inocuas, a los otros es una licencia mayor, un tratamiento distinto a (...) distintas, eso lo dice esta ley. Si usted quiere poner un aire acondicionado en su domicilio, tiene el mismo trámite actualmente que la instalación frigorífica de este Parlamento, no es normal esto ¿verdad que no? Pues por eso, uno lo hace que es inocua y lo otro lo hace que es una licencia mayor. Por tanto, va a dar mucha agilidad a este tema, mucha velocidad a las licencias. Y va a quitar únicamente, va a centrar los problemas en aquellas licencias que efectivamente inciden en su entorno.

Creo que es una ley que es muy positiva, que tiene muchos pasos de avance, que concentra toda la legislación en un solo texto, y que en definitiva va a posibilitar que los municipios tengan más maniobra a la hora de dar la licencia. Pero también es evidente que si un señor se pasa 6 meses o un año en hacer una licencia de instalación, hace la instalación y pide la apertura, también dice aquí que se la dan en un plazo breve, porque además es que hay que comprobar, yo (...) como actualmente existe y evitaremos que en la actualidad el 80% de establecimientos se abran sin licencia de apertura porque no da tiempo a la tramitación administrativa.

Yo creo que es una ley muy positiva, que estudiaremos positivamente después, en toda su dimensión en el articulado, pero yo le pido hoy que se lo piense y mire de apoyarla.

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Altres grups que vulguin intervenir a favor o en contra per un temps de 15 minuts. En primer lloc, Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo voldria començar aquesta intervenció donant suport a l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista, segurament no puc anunciar el vot a favor a aquesta esmena de la totalitat perquè he cregut entendre que el Grup Parlamentari Socialista no la votarà i per tant quedaria una mica estrany que des del Grup Esquerra Unida i Els Verds la votassin, però en tot cas donam suport a aquesta esmena.

També demanar disculpes per un error administratiu, no hem retirat l'esmena de totalitat perquè senzillament no la teníem, un error administratiu, no la teníem. No la teníem, perquè és una llei molt complexa, que s'ha d'estudiar profundament, que té coses que poden ser positives, però entenem que en té d'altres que no són tan positives i que segurament un grup com el nostre, petit i amb tantes lleis que ens venen de cop, tenim certes dificultats per analitzar-les totes en detall.

Bé, de totes maneres jo voldria dir, abans he dit que donaríem suport a aquesta esmena del Grup Parlamentari Socialista, també vull donar suport a la primera afirmació que ha fet la Sra. Abascal, ens trobam, també ho creiem nosaltres, davant el primer ple il·legal d'aquest parlament, ho creim nosaltres, sabem que hi ha un informe, sabem que hi ha un informe jurídic que diu una altra cosa, però nosaltres tenim dret a discrepar d'aquest informe jurídic, tal vegada la raó la tenen, però nosaltres tenim perfecte dret a discrepar. Però no és tant, en tot l'important que és que pugui ser il·legal i que algú pugui anul·lar les lleis que s'aprovin a partir d'aquest plenari, jo crec que encara és més important l'acte de pirateria parlamentària, a més, continuada, que es fa en aquest parlament, de pirateria parlamentària perquè l'oposició no pugui fer control del Govern, que es facin plens de 14 hores, quan reiteradament es demanen dos plens a la setmana, de 14 hores, i que d'aquestes 14 hores hi hagi mitja hora de control al Govern, que se'ns convoqui ni se sap quan, perquè no hi ha calendari, ni se sap quants plens al llarg de l'estiu on únicament es podrà parlar de les lleis que interessin al Govern. No hi haurà control del Govern, parlaran d'aquestes lleis i ni tan sols les podran programar, i ni tan sols a hores d'ara sabem exactament si hi haurà comissions o si no hi haurà comissions. És realment un acte de prepotència del grup majoritari i de pirateria parlamentària, com crec que no hi ha cap precedent a cap parlament de cap comunitat autònoma del nostre país. No en conec cap i em sembla que no hi ha cap d'aquestes situacions.

Bé, deia abans que és una llei que té coses positives i crec que té coses negatives i sobretot té unes urgències que no les acabam de veure i una manca d'urgència total que ens sembla sospitosa i intentaré explicar-me. D'entrada és una llei que, d'alguna manera, dóna la volta, com un mitjó, a l'actual normativa que hi ha per a diversos tipus de llicències, li dóna la volta completament i és una llei que jo crec que un dels primers errors que té, extraordinàriament llarga, extraordinàriament complexa, extraordinàriament reglamentadora, eh?, amb articles que són propis d'un reglament, amb annexes que ja són models d'impresos que serien més propis d'un reglament que no d'una llei.

I això servirà perquè llavors no s'hagi de desenvolupar a través de moltíssims reglaments? No, tot el contrari, segurament no s'ha duit en aquest parlament cap llei que necessiti per aplicar-se desenvolupar tal quantitat de reglaments que es faran *a posteriori*. Per tant, tècnicament és complexa, podem coincidir fins i tot amb alguns dels objectius que ha anunciat el Sr. Conseller, però tal vegada s'hauria pogut pensar una miqueta més, no hi hauria tal urgència i poder haver fet, potser, una llei una miqueta més curta, una miqueta més clara, sense necessitat de tanta complicació i de tantíssims reglaments

que s'han de desenvolupar a continuació. Però tal vegada hi ha alguna urgència que nosaltres no coneixem, des del Grup Parlamentari Socialista s'ha parlat si s'havia de quedar bé amb determinats empresaris d'indústries, de socis, de la discoteca, espectacles eròtics, no ho sé, no sabem si això, si hi ha aquesta urgència o no, però el cert és que fora del període de sessions ens envien a debatre aquesta llei, per la qual cosa si no hi ha aquesta urgència per algunes bandes, no s'acaba d'entendre, no s'acaba d'entendre.

En qualsevol cas, urgència que no es veu en aquesta llei, una qüestió que, una qüestió que crea conflictes, problemes -ja ho ha dit la Sra. Abascal-, horaris de discoteques, de macro discoteques, interferència en la circulació per vies públiques, per carreteres, renous, molèsties, tal. Bé, aquí se'ns diu, en aquesta llei, que es fixarà cada tres anys per part del Govern balear, però es fixarà de manera reglamentària i una vegada entrada en vigor aquesta llei. Aquesta llei, tot i el tràmit d'urgència i encara que el mes d'agost ens facin venir a comissió i s'aprovi definitivament, aquesta llei entra en vigor als 6 mesos de la seva publicació, als 6 mesos, a partir de 6 mesos es farà aquesta reglamentació que en tot cas tindrà una validesa màxima de 3 anys. Bé, una de les qüestions problemàtiques que hauria pogut regular la Conselleria d'Interior, a la normativa actual ho hauria pogut regular i deixar-ho solucionat, no se soluciona, per més que aprovem la llei definitivament aquest estiu, no se soluciona, ni per a aquesta temporada ni per a la temporada que ve. No se soluciona aquesta legislatura. En aquest sentit un zero, Sr. Rodríguez, un zero perquè és un tema que quedarà, com ve quedant habitualment, fora de regulació i aquesta llei no ens servirà absolutament per a res, no ens servirà absolutament per a res.

Una altra qüestió -també n'ha dit alguna cosa la Sra. Abascal- aquí sí que teníem una esmena parcial, activitats en sòl rústic, la possibilitat de crear els espectacles, les activitats d'aquests tipus, en sòl rústic. Realment és preocupant, és cert que l'article comença dient que no es permetrà, però a continuació fa les excepcions i aquestes excepcions van bastant en línia amb activitats que s'estan fent en aquests moments i que provoquen bastants problemes, activitats que es fan en espais protegits, en platges, com deia. I, bé, com a requisit únic és que no es podrà cobrar entrada, si és que lògicament en espais no tancats no es cobra entrada, com a mínim no es cobra entrada, un paperet, un tiquet, físicament no es cobra entrada, que es facin altres tipus de qüestions, que es vinguin per platges o altres llocs que algú s'hagi de penjar damunt, però evidentment entrada no n'hi ha, i això és un problema real i ho deixa tal qual. La possibilitat que es produeixin aquestes festes, de vegades macro festes, aquests espectacles en llocs en sòl rústic, permet, vull dir, hi ha aquesta possibilitat que es continuïn fent i no hi ha major control, i en tot cas com a tipus de control, sí, sí, però no podran cobrar entrada, doncs miri, és que no en cobren d'entrada, això es fa d'aquesta manera i no hi ha problemes, i tiren endavant.

Bé, llavors voldria treure una altra cosa. Li han fet una sèrie d'acusacions per part del Grup Socialista, que d'alguna manera promou o legalitza activitats eròtiques lligades a la prostitució. Sense entrar en el debat -jo consider com vostè, Sr. Conseller, que aquí no estam parlant de la legalització o no de la

prostitució, la possibilitat de la seva eradicació- estam parlant d'espectacles eròtics, jo vaig quedar una mica sorprès a l'hora de veure una regulació tan precisa. És una regulació dels locals, però així i tot aquesta regulació tan precisa no l'acabam de veure, per què s'ha de fer aquesta concreció ni si hi ha determinats espectacles que se li voldrà donar totes les benediccions legals i altres que no ho tinguin, per què se'n regulen tres en concret i els altres ... Jo he vingut documentat, un diari d'avui, secció de contactes, efectivament veig aquí tres anuncis de *table dance* per tant he de suposar que sí és una activitat legal, que ja existeix, però aquí en veig una altra que diu: "*exclusivo salón sólo para hombres*", que m'imagín que també deu tenir algunes característiques eròtiques, però no ve definit per *table dance*, bé, aquest ja no queda regulat, no sé, sincerament, no sé si valia la pena entrar en la regulació precisa d'una carta de naturalesa a determinat espectacle eròtic i a altres no, no ho cap d'entendre, sincerament. De fet, segurament demà li canvien el nom, li diuen una altra cosa i ja no és necessari que estigui subjecte a aquest tipus de regulació. M'ha estranyat aquesta regulació tan concreta, i la veritat és que de l'explicació del Sr. Conseller tampoc no he tret molt en clar i és una cosa, a més, que ens sorprèn d'aquesta llei.

Bé, per acabar dir que nosaltres donarem suport moralment l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista, encara que no ho podem fer amb el nostre vot perquè si el grup que la proposa no vota, nosaltres tampoc no votarem.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup parlamentari no va presentar esmenes a la totalitat en aquest projecte de llei, i no la va presentar en el seu moment per una raó molt senzilla: mai no hem duit a terme la política de presentar esmenes a la totalitat per sistema, sempre hem cregut que només ho hem de fer quan l'anàlisi freda i desapassionada dels projectes legislatius així ho fa necessari. En el nostre parer, això indica un sentit institucional de l'activitat parlamentària, ara bé, no és manco cert que aquest camí ha de tenir dues direccions i que per mantenir aquesta actitud cal que el Govern també mantengui aquesta mateixa consideració envers el Parlament de les Illes Balears i els grups parlamentaris, i avui en aquest plenari extraordinari, en canvi, constatam que les coses no van així, que el Govern de les Illes Balears pretén que el Parlament li estigui subordinat, que el Parlament actuï en funció dels seus dictats, en definitiva, que el Parlament no compleixi la seva tasca de control parlamentari i es converteixi, en conseqüència, en simple tràmit d'aprovació legislativa.

Quin sentit té llavors definir-nos exclusivament en funció del text d'una llei? Per quins motius hem de mantenir llavors el sentit institucional que sempre ens ha caracteritzat quan el mateix govern és qui no respecta aquesta cambra? I que quedi ben clar que no ens preocupa haver de realitzar sessions

extraordinàries, que no ens queixam en absolut d'haver de prolongar els mesos de treball. Crec que ningú, ningú amb un mínim d'honestedat no pot dubtar de la capacitat i de la voluntat de feina del nostre grup parlamentari. Ho hem demostrat a bastament, però ens negam i no acceptam que la tasca parlamentària s'incrementi a costa d'anul·lar la principal funció d'un parlament: el control del govern. I això és el que avui aquí està passant, perquè no hem d'oblidar, no ho hem de fer mai, que si l'activitat legislativa és important molt més ho és el control del govern, sense el control del govern es propicia l'abús de poder, l'arbitrarietat i la imposició, i a això el nostre grup parlamentari no hi està disposat i no hi està disposat perquè mentre aquí estam reunits exclusivament per sancionar les propostes del Govern, se'ns impedeix interpel·lar o preguntar al Govern.

Però, senyores diputades i senyors diputats, els motius per votar en contra d'un projecte de llei poden trobar-se naturalment en el mateix articulat de la llei, però també en l'actuació política del Govern que faci poc creïble aquesta llei. I l'actuació del Govern d'aquests darrers dies ha fet poc creïbles aquesta i qualsevol llei, votarem en contra d'aquesta llei per la imposició del Govern per eliminar el control de sessions parlamentàries, però també hi votarem per actuacions molt greus, gravíssimes, d'aquest govern que vulneren la lògica democràtica.

I posaré un exemple, l'indigne programa d'IB3 dedicat a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, un programa que presenta aquesta proposta com una genialitat del Sr. Matas. I per això, senyores diputades i senyors diputats, parlem un moment d'aquest programa d'IB3, sobre l'Estatut d'Autonomia, que d'entre altres motius provoca el nostre vot contrari a aquest projecte de llei sobre activitat classificades. Saben vostès, senyores diputades i senyors diputats, que gairebé durant dos anys va existir una ponència parlamentària? IB3 no ho sap. Saben que durant mesos un grup de diputats d'aquesta cambra va treballar amb molt d'esforç per dur a terme una reforma estatutària? IB3, no. Recorden vostès que hi va haver diverses postures sobre la reforma de l'Estatut? IB3, no. Per IB3, a un programa infame, la reforma de l'Estatut la feta només el Sr. Matas, el Sr. Matas és l'autor, la resta som, com a molt, comparses.

El nostre grup parlamentari veient que el Grup Popular no defensa la dignitat d'aquesta cambra i es plega a les instruccions del Govern denúncia la prepotència que pretén fer passar aquesta cambra per l'adreçador. El Parlament de les Illes Balears és qualque cosa més que una oficina de tramitació legislativa, és la representació del poble de les Illes Balears i no es mereix aquesta humiliació. Com pot pretendre ningú llavors que donem suport a una llei feta per un govern que força l'amputació del control de l'executiu de les sessions parlamentàries? Com pot pretendre ningú que donem suport a una llei que ha fet un govern que empra la radio televisió pública com si fos una finca particular?

Senyores diputades i senyors diputats, això, aquestes imposicions, ho he de dir clar i ho hem de dir clar, són un atac frontal a les més mínimes regles del joc democràtic. A partir d'avui qualsevol queixa del Partit Popular allà on ell és oposició no té cap credibilitat, no hauria de ser ni escoltada.

Quan es queixin en el Consell Insular de Menorca, Sra. Barceló, quan es queixin als ajuntaments que nosaltres governam, quan es queixin en el mateix parlament espanyol, cal recordar-los una i una altra vegada la seva actuació d'avui, la seva actuació d'aquest estiu, s'han carregat el control parlamentari a les Illes Balears, s'han carregat l'essència de la democràcia i han perdut tot el dret a queixar-se. Això és així. Això és així. Que almanco la prepotència no els surti de franc.

(Aldarull a la sala)

Però bé, per acabar, com he dit, la nostra intenció no era votar aquesta esmena a la totalitat, però veient l'actitud del Govern, veient el menyspreu amb què ha tractat aquesta cambra, ni que sigui de manera testimonial, hem decidit no donar suport a cap iniciativa legislativa. No es pot actuar honestament amb qui fa de la trampa, de la imposició, de la vulneració dels drets de l'oposició una línia constant d'actuació. Si per sentit institucional havíem decidit no votar en contra dels projectes de llei de manera sistemàtica, ara també per sentit institucional no podem donar cap mena de suport a un govern que actua des de la prepotència o a un govern que força aquesta sessió i on no hi ha ni el principal responsable de forçar-la assegut aquí.

(Alguns aplaudiments)

Un govern que al nostre parer vulnera el reglament d'aquesta cambra, digui el que digui el president i els informes jurídics, al nostre parer el vulnera, un govern que empra l'administració pública per interessos partidaris. S'han ultrapassat tots els límits, s'ha arribat un punt on la supèrbia, la prepotència, el menyspreu a la democràcia s'han convertit en la tònica general d'aquest govern. El problema, senyores diputades i senyors diputats, i els ho dic sincerament, ja no és el que diu una o altra llei, el problema és tenir un govern així.

Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble Diputat Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. GASPAR I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo en primer lloc vull agrair les paraules que ha dit fa un moment al principi d'aquesta intervenció el president del Parlament, dient clarament com havia anat la tramitació d'aquest plenari, que aquest plenari no era il·legal. Però és curiós veure com entén l'oposició la democràcia; el Govern el que ha fet ha estat fer ús del Reglament i utilitzar-lo, sí senyor, fer ús del Reglament, i aplicar el que el Reglament autoritza, i ha estat sol·licitar aquest ple extraordinari per poder tramitar aquestes lleis. I això ho ha fet perquè és un dret que li dóna el Reglament, dret que també tenen els diputats si una cinquena part dels diputats d'aquesta sala demanen també la celebració d'un ple extraordinari, cosa que no han fet. Aquesta és, idò, una manera d'entendre la democràcia, i un partit amb majoria absoluta que sol·licita

aquest ple extraordinari, i així es fa en aquests moments, resulta que no som democràtics, que tenim pirateria parlamentària, prepotència, trampes, imposicions, que no tenim respecte al Parlament.

Francament jo he de rebutjar totes aquestes qualificacions i dir que hi ha un reglament, per ventura hi ha diputats que no tenen un respecte al Parlament perquè no respecten precisament el Reglament, i nosaltres en ús del Reglament, amb les facultats que tenim i amb els drets que ens donen les lleis, hem convocat, hem sol·licitat aquest ple extraordinari.

Sr. President, ho havia de dir perquè francament em molesta que sempre se'ns titlli a nosaltres d'antidemocràtics.

(Aldarull a la sala)

I pens, senyores i senyors diputats, que avui precisament ens trobam debatent un projecte de llei que jo vull començar dient que és necessari i urgent. És un projecte de llei sol·licitat, un projecte de llei reclamat per les administracions, pels ajuntaments, pels promotors, pels tècnics redactors i també pels tècnics que informen les activitats. És un projecte que surt a camí i resol la problemàtica que existeix quant a la tramitació de les llicències d'activitats.

Estic segur que les senyores i els senyors diputats saben perfectament que la tramitació d'una llicència d'activitat, que avui els permisos d'obertura d'una indústria o d'un negoci tarden generalment molt de temps, un any, fins i tot dos anys o més. Ens trobam, idò, davant una situació totalment insostenible i que demana solució, i només pel fet de solucionar això, aquesta tardança en l'obtenció de la llicència, ja se justifica, en la meua manera d'entendre, la necessitat, la urgència d'aquest projecte de llei.

Però són molts també els aspectes positius que intentaré justificar d'aquesta llei, al llarg de la meua intervenció, o almanco aquells que pugui i que consideri més importants. Però vull destacar també que el projecte de llei persegueix sobretot la seguretat de les persones, els béns i la qualitat ambiental, i introdueix també aspectes i conceptes molt importants que van en aquest sentit. És una llei que simplifica, en contra de l'opinió de l'oposició que ho ha manifestat aquí, que simplifica i aclareix la tramitació de les llicències d'activitats. La llei divideix en dos grans grups, permanents i no permanents, totes les activitats que abans estaven incloses a la Llei 8/1995 de 30 de març i del Reial Decret 2816/1982, de 27 d'agost.

Les activitats no permanents, incloses les temporals, les extraordinàries, les singulars, les revetlles i festes patronals, les carreres i manifestacions esportives i les denominades fins ara activitats no regulades queden també regulades i definides per aquesta llei. S'han sintetitzat en un sol cos legal les activitats denominades genèricament classificades i els espectacles públics, eliminant així la superposició de competències entre activitats i espectacles i també la duplicitat de tràmits. I generalment la gestió de la llicència és davant una sola administració, tot això fa que s'agiliti molt la tramitació de les llicències d'activitat.

He de dir també quant a la tramitació de la llicència que el termini que la llei imposa als ajuntaments per resoldre les sol·licituds del permís d'instal·lació són tres o quatre mesos en funció que l'ajuntament sigui o no competent per dictaminar l'activitat, és a dir, que tenguim més de 15.000 habitants de dret, o delegades les competències o que no es trobi en cap d'aquestes dues situacions. I això en el cas d'activitats permanents majors, perquè quan es tracta d'activitats permanents menors els ajuntaments disposen d'un termini màxim tan sols d'un mes. Actua també com a aspecte important el silenci positiu, el que suposa també una major seguretat jurídica. I dins aquesta mateixa línia de la llei, d'agilitar la tramitació, fixa també la mateixa llei un termini de 15 dies als ajuntaments per resoldre i notificar la llicència d'obertura i funcionament.

Com sabeu, la llei fixa terminis més bé curts a l'administració per resoldre la tramitació de les llicències d'activitats, i ho fa perquè desapareix de qualque manera la tutela de l'administració, no se supervisarà el projecte com ara, per part de l'administració, sinó que la responsabilitat és del tècnic redactor responsable del projecte que haurà de certificar que el projecte compleix tota la normativa al respecte i quina normativa compleix.

Aquest és per a mi, senyores i senyors diputats, l'aspecte més important d'aquesta llei. Entenc que és una llei molt alliberadora, la llei específica clarament tota la documentació que s'ha de presentar a l'administració quant a la tramitació de la llicència, a la fixa ressenyada del títol IV de l'annex II, i el projecte tècnic redactat segons el títol I, II o III, de l'annex II, segons l'activitat de què es tracti. El projecte tècnic ha d'incloure també, si n'és el cas, les llicències o autoritzacions prèvies, el dictamen mediambiental o l'autorització d'interès general i els informes sectorials que siguin exigibles. Aquest projecte té caràcter de document oficial, i de l'exactitud i de la veracitat de les dades tècniques en respon el tècnic redactor a tots els efectes.

L'article 70, que fa referència al dictamen integrat previ al permís municipal d'instal·lació, pens que és l'eix de tota aquesta llei. L'article 70 diu: "El dictamen integrat ha de constatar que el tècnic redactor del projecte ha justificat la valoració específica de les mesures preventives, correctores i de control i de seguretat a les persones i per als béns que anul·lin o redueixin els efectes perniciosos o de risc, per la qual cosa el tècnic haurà tingut en compte entre altres circumstàncies les següents", i n'enumera unes quantes que citaré perquè es vegin les més importants, la seguretat per al públic i per al personal, les condicions de les instal·lacions, la prevenció i la protecció d'incendis i d'altres riscos inherents a l'activitat, les condicions de salubritat, higiene i acústica, d'insonorització i d'aïllament acústic d'acord amb la llei de protecció contra la contaminació acústica, la protecció del medi ambient, amb especial referència a la gestió de residus, i continua. Aquest és l'aspecte alliberador de la llei, que respon al tècnic redactor.

Però l'administració ve obligada també, article 103, a planificar durant el primer mes de cada any les inspeccions que haurà d'executar anualment, d'ofici, aquest ajuntament, que, com a mínim, seran d'un 10% de les activitats majors de l'any

anterior i un 2% de la resta d'activitats. I vull destacar també d'un aspecte important i positiu respecte dels projectes tècnics, i és que aquests no seran admesos a tràmit si són manifestament deficient; no comptarà la data de presentació a efecte de terminis, perquè no s'admetrà a tràmit; ja no hi haurà aquella possibilitat d'haver presentat un paper, el que de vegades coneixem com "tenir un paper com mentre", ja no hi podrà haver aquesta picaresca.

És important també destacar que la llicència d'obertura i funcionament d'activitats s'atorgaran per un termini màxim de 10 o 15 anys, segons es tracti d'activitats majors o menors, i que les activitats que avui estan en funcionament amb una antiguitat superior a 10 anys hauran de presentar davant l'ajuntament respectiu l'informe corresponent de viabilitat signat per un tècnic competent que acrediti que es mantenen les condicions de la llicència atorgada i que a hores d'ara no s'han produït modificacions substancials.

La llei introdueix també l'obligació de subscriure un contracte d'assegurança que cobreixi la responsabilitat civil per danys a tercers per l'activitat que es desenvolupa d'acord amb la disposició addicional quarta.

I el darrer aspecte que m'interessa destacar, senyores i senyors diputats, és que és una llei molt municipalista, i per a un que ha estat batle vuit anys, com jo, cregui'm que és una satisfacció. És una llei molt municipalista, on la figura dels ajuntaments i la del batle surten molt reforçades i ampliades. Són, amb aquesta llei, els ajuntaments els que donen el permís d'instal·lació i la llicència municipal d'obertura; són els que introdueixen el procediment de principi a fi, els que tenen competència, és a dir, els que tenen més de 15.000 habitants, o la tenen delegada. La mora ja no es denunciarà davant el consell insular, sinó directament davant els tribunals, i desapareix el paper subsidiari dels consells insulars en matèria de procediments sancionadors. La iniciativa, la instrucció i la resolució corresponen als ajuntaments, si tenen aquests, com he dit abans, la competència i, per tant, ells han atorgat la llicència d'obertura i de funcionament.

Tenc el convenciment, senyores i senyors diputats, després de les intervencions que he escoltat aquí de l'oposició, que no coneixen la llei. Aquí s'ha parlat de qüestions que res no tenen a veure amb una llei d'activitats, s'ha fet una crítica als locals d'espectacles públics, i jo pens, precisament, que aquest és un dels caires positius que té la llei. La llei fa una classificació de totes les activitats, fins i tot d'aquelles activitats, com he dit abans, no regulades, avui estan regulades perquè avui estan dins aquesta classificació, en permanents, menors o majors, innòcues o temporals. I els locals d'espectacles públics hi són, no ens podem tancar els ulls i mirar cap a un altre lloc, són locals, i la llei el que fa és classificar aquests locals, perquè no quedin activitats que no estiguin classificades, que no siguin regulades, que és el que passa actualment. Per tant, el que es fa és regular, amb aquesta definició que primer es fa, i regular totes aquestes activitats. Concreció, fins allà on es pot, però el que fa aquesta llei, com deia, és classificar totes aquestes activitats.

En resum, Sr. President, crec que no s'ha entès aquesta llei, o sí s'ha entesa, però com que s'ha de criticar, per això hem

parlat d'altres coses i ens n'hem anat per les bardisses. No som davant una llei d'ordre públic, que hagi de regular l'ordre de les persones, som davant una llei d'activitat, el que es regula és l'activitat, amb quines condicions es pot donar una activitat, altra cosa serà si després hi ha ordre o no i si hi ha una pauta a l'ordre públic que no és, com deia, competència d'aquesta llei. Hem parlat del botellot, hem parlat de l'entrada de les persones menors de 18 anys a les discoteques, bé, és un aspecte important, també és molt important, però no és el bessó d'aquesta llei. El bessó d'aquesta llei és la tramitació de les activitats, regular les activitats, classificar les activitats, liberalitzar les activitats, que no sigui el funcionari del municipi, que és qui moltes vegades quasi quasi fa el projecte via prescripcions, sinó que la responsabilitat recaigui en els tècnics redactors i d'aquesta manera s'agilitin els tràmits.

Com pot ser que una persona que vol obrir un negoci de vegades hagi d'estar dos anys a tenir la llicència d'obertura i funcionament, i què fa aquesta persona?, obri; amb aquesta llei tot això s'evita, perquè la tramitació és molt àgil, i és una cosa que demanava la gent, que la competència i la responsabilitat no siguin del funcionari que supervisa el projecte que ha presentat un tècnic, sinó que la responsabilitat sigui, precisament, del tècnic redactor. Pensam que d'aquesta manera també afavorirem la competència, la competència entre els tècnics professionals, i aquesta és una de les claus de la nostra filosofia, la filosofia del Partit Popular, una filosofia liberal, de creure en les persones, de creure en la capacitat de la gent i no en una administració tutelar que ha de dir constantment el que fa, el que ha de fer la gent i supervisar els actes de les persones. Aquesta és la nostra filosofia i estam convençuts que és una llei molt bona, una llei que venia sent reclamada perquè aclareix, precisament, i posa ordre dins tota aquesta dispersió de normativa i legislació. És una llei, per tant, Sr. Conseller, que jo sí que crec que era urgent i crec que farem una bona cosa aprovant-la.

Moltes gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. En vistas de que el debate está hecho y de que tampoco se ha aportado mucho por parte del Grupo Popular, renunciamos a este turno de réplica.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té ara la paraula el Grup Parlamentari Mixt, que no hi és. Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds? Sr. Ramon?

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. També renunciem a aquest torn d'intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista? Absent.

Grup Parlamentari Popular?

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

Sí, Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo deman la paraula perquè s'interrompi el plenari durant 5 minuts, tota vegada que han sortit els membres, no s'ha avisat de si hi havia noves intervencions i, per tant, per donar temps que hi hagi el quòrum necessari per procedir a la votació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Tornarem a avisar. Donarem temps.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Sol·licitaria ajornar aquesta votació, que se suspengui el plenari durant cinc minuts, per favor, abans de procedir a la votació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Li donarem cinc minuts, Sr. Huguet. En cas contrari, segons el Reglament, s'hauria de posposar la votació per dues hores.

EL SR. PRESIDENT:

Han passat els cinc minuts. Sr. Huguet. He d'informar a tots els diputats de la Cambra que l'article 79.2 diu: "Si, arribat el moment de la votació, resultava que no hi havia el quòrum a què es refereix l'apartat anterior, es posposarà la votació pel termini màxim de dues hores. Si, transcorregut aquest termini, tampoc no es podia celebrar vàlidament aquella, l'assumpte serà sotmès a decisió de l'òrgan corresponent a la sessió següent". Per tant, ara són les 11 hores i 45 minuts, per tant a les 13,45 es durà a terme la votació, a partir d'aquesta hora, sempre i quan vegem el següent debat.

Per tant, ara, senyores i senyors diputats, continuam la sessió plenària.

II. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3970/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 2527/05, de cossos

i escales de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Tot seguit, passam al següent punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 3970/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de Llei RGE núm. 2527/06, de cossos i escales de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena presentada intervé el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Aquest projecte està molt relacionat, evidentment, amb el que veurem després, el projecte de Llei sobre la funció pública, i, a pesar de ser una llei, la de cossos i escales, molt tècnica, hem presentat una esmena a la totalitat pels motius que ara exposaré.

Però prèviament voldria fer notar que són absolutament absurdes les presses amb què s'estan tramitant aquestes i altres lleis. Avui som aquí en un ple extraordinari per tractar uns projectes relacionats amb la funció pública que probablement o, millor dit, segurament, hauran de ser modificats en gran part a causa de la imminent aprovació d'una llei estatal com és l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Aquesta és una mostra que aquesta sobtada hiperactivitat legislativa és purament electoralista perquè, com dic, aprovarem una llei, aquesta i la següent, és a dir, dues lleis, la de funció pública i la que ara debatem que molt aviat seran modificades per legislació estatal bàsica.

Per tant, nosaltres proposam que el Govern retiri aquest projecte de llei, esperi l'aprovació de l'Estatut de l'empleat públic i després tramiti aquesta llei.

Per altra banda, tampoc no es comprèn, i entram més en el contingut del projecte encara que, com dic, és bàsicament tècnic, no es comprèn, com deia, que es proposi l'aprovació d'una llei de cossos i escales de l'administració d'aquesta comunitat, de serveis generals, quan està pendent i és molt més urgent la regulació dels cossos i de les escales docents que es varen transferir l'any 1997 i que encara tenen pendent la seva regulació. També s'ha de dir que és molt més urgent la regulació del personal estatutari al servei de la sanitat pública autonòmica, que tampoc no ha estat regulat.

En tercer lloc, voldria fer menció a l'escala d'inspecció del transport terrestre que es manté en aquest article 6 amb 3 o 4 funcionaris, quan el més lògic seria integrar-los dins el cos superior de l'administració i suprimir aquesta escala.

I, per últim, una altra escala que es manté és l'escala d'advocacia del Servei de Salut de les Illes Balears, amb un sol funcionari, quan el més normal hagués estat suprimir aquesta escala i integrar-lo dins el cos superior d'advocats, a no ser que hi hagi altres raons que en aquests moments se'ns escapen i se'ns pugui donar alguna explicació per part del Govern.

I, ja per acabar, efectivament, aquesta és una llei, com deia, molt tècnica, però si la sumam a la que tindrà, amb tota

probabilitat, un major debat, la de funció pública, que ve després, podem concloure que al final, a la conclusió a què arribam és que no es legisla en benefici dels funcionaris autonòmics, sinó que s'intenta beneficiar determinats funcionaris en detriment d'una majoria, i al final no es pot legislar per a casos concrets sinó que s'ha de fer des d'un punt de vista global, d'organització de la funció pública autonòmica.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Per part del Govern, té la paraula el conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, no sé si llevarà usted después, también, el debate sobre la ley de la función pública, pero por si fuera así quiero centrarle un momento el tema. Este parlamento legisla sobre sus competencias, no las del Estado, las leyes que traemos aquí son sobre competencias de la comunidad autónoma, y que yo sepa no hay ninguna ley que esté quitando competencias a la comunidad autónoma, por lo tanto, el estatuto básico de la función pública, cuando se apruebe, regirá sobre las competencias propias del Estado, no de la comunidad autónoma, ni en cuerpos y escalas ni en función pública, si no, estaría invadiendo unas competencias que serían ilegales. Me extraña que diga usted que tenemos que esperarnos a que se tramite el estatuto básico de la función pública que, por otra parte, está en concordancia tanto con los cuerpos y escalas como con la ley de función pública de las Islas Baleares, porque llevamos casi un año negociando este estatuto básico y, mire usted, el próximo jueves hay una reunión en el Ministerio de Administraciones Públicas, justamente para aprobarlo, por lo tanto quiere decir que a la hora de redactar esta ley se ha tenido en cuenta la legislación del Estado, la que va a dejar la legislación del Estado para poder asumirla la comunidad autónoma.

Yo creo que la enmienda a la totalidad es una posibilidad que tienen los grupos parlamentarios de hacerla, pero no siempre es necesaria, como decía hace un momento el Sr. Riudavets, yo creo que hay que analizar la ley, ver lo que propone, ver su bondad, lo bueno y lo malo que tiene, y, en definitiva, al final, si es tan mala, pedir la devolución, pero si no es tan mala, intentar mejorarla con las enmiendas parciales.

El proyecto de ley de cuerpos y escalas de la Administración de la comunidad autónoma de las Illes Balears es ante todo una norma muy técnica, cuya necesidad tiene su origen en unas consideraciones que voy a exponer ahora mismo. Si nuestra comunidad va a disponer de una ley de función pública adecuada al marco de las necesidades y de profesionalización que requiere la administración autonómica, no es menos esencial disponer de un instrumento legal que ordene con precisión los cuerpos y las escalas en los que se agrupa el personal funcionario, no otro personal, no el estatutario ni el docente, hablamos exclusivamente de personal funcionario, porque el laboral se rige por otra legislación y el

estatutario, tanto de educación como de salud, se rige por otra normativa.

Este proyecto viene a poner punto final a los numerosos problemas y vacíos legales de los que se han derivado diversos procesos judiciales que durante los últimos años, no en estos tres años de la legislatura actual, sino también en anteriores legislaturas, han incidido en el ámbito de la función pública, por la carencia de una norma global de las características, los requisitos y las titulaciones mínimos para el colectivo de funcionarios de la administración autonómica.

Esta situación en la que se propició la inclusión de diversas modificaciones y disposiciones adicionales en la estructura corporativa que establece la Ley 2/89, de 22 de febrero, de la función pública de las Islas Baleares. Dicho texto, el texto que está ahora mismo en vigor, estableció la agrupación del personal funcionario en cuerpos y escalas, modelo que mantiene el actual proyecto de ley en tramitación parlamentaria, y que el proyecto que ahora exponemos desarrolla convenientemente en respuesta además a uno de los compromisos adquiridos en la firma del pacto social para el período 2005-2007, la regulación expresa de todo este ámbito se contiene en este pacto social.

Esas tres consideraciones son las que fundamentan el presente proyecto que ordena los cuerpos y las escalas ya existentes, crea las escalas que resultan precisas para una mejor organización de la función pública, determina su denominación y los niveles de duración para el ingreso en cada uno de los cuerpos y escalas definiendo además las funciones que les corresponden, planificando de esta forma la cuestión funcional en la comunidad autónoma.

Finalmente, y con respecto a las especialidades, contempla la posibilidad de que se cree mediante decreto del Consejo de Gobierno, en la escala de los cuerpos especiales, lo que constituye una de las más importantes novedades legislativas, es decir, asegura la intervención del Parlamento de las Islas Baleares en los dos primeros niveles de agrupación, cuerpos y escalas, y la intervención del Gobierno de las Islas Baleares en el tercer nivel, el de las especialidades. En suma, ofrece una perspectiva general de todo el sistema funcional y que su elaboración ha conllevado una revisión exhaustiva de los cuerpos y las escalas de la administración autonómica, imponiendo lógica y concierto en una materia hasta ahora no sistematizada. Normaliza y unifica las denominaciones de los cuerpos generales y de sus escalas, creándose tan sólo una nueva escala, la de inspección de tributos del cuerpo superior. En los cuerpos especiales se mantienen los cinco cuerpos corporativos o especiales, con algunos cambios de denominación y se conservan todas las escalas actuales excepto la de educadores infantiles del cuerpo de (...) que pasa a denominarse precisamente en respuesta a una demanda sindical escala socioeducativa y amplía sus funciones para aglutinar a todos los profesionales relacionados con el ámbito de la dinamización e intervención social, la educación infantil y el cuidado de menores en centros especializados.

También merece destacarse la creación de aquellas escalas que permiten la agrupación de personal funcionario de acuerdo con las distintas ramas existentes, a la par que se instaura la

escala de investigación, desarrollo e innovación, posibilitando así el objetivo de incluir en ella el futuro personal investigador que se encuadra en nuestra comunidad autónoma.

En cuanto a las funciones que corresponden a cada uno de los cuerpos y escalas, el proyecto las establece de una manera muy amplia y genérica, para facilitar las órdenes reguladoras de las funciones concretas de los puestos de trabajo en las distintas consejerías y entidades autónomas.

En, por consiguiente, un proyecto de ley clave para la función pública de las Illes Balears y para nuestros funcionarios, es un proyecto que da respuesta a los problemas que constantemente surgen por la existencia de un sistema coherente y agrupador de las relaciones funcionariales.

Haría un inciso para decir que esta ley, como también la de función pública, ha sido ampliamente debatida con los sectores sociales, con todos los sindicatos, que han hecho aportaciones, no es una ley que se haga para ningún caso en particular, es una ley generalista, es una ley que contempla la función pública en su integridad y que viene a dar soluciones y respuestas a temas que ahora se plantean, pero que no están solucionados, que garantiza, además, la (...) y la seguridad jurídica a la administración y a su personal.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Costa?

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, que en aquest parlament legislam sobre temes autonòmics, això és evident, i aprovam lleis autonòmiques, però això no lleva que hi ha una llei bàsica estatal que en aquest cas serà la que aprovi l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que és al que jo feia referència, i no pe això hi ha d'haver una invasió de competències, també existeix llei bàsica estatal en medi ambient, i nosaltres tenim les competències, aquesta comunitat, en medi ambient. I una cosa que evidentment vostè sap, la Constitució Espanyola a l'article 149.1.18 reserva la competència a l'Estat sobre les bases de la funció pública; i el que nosaltres deim aquí és que ara aprovam, de pressa i corrents aquest estiu, aquesta llei de cossos i escales de l'administració autonòmica i la llei de funció pública quan molt aviat segurament haurà de ser modificada, ja veurem si molt o poc, per l'entrada en vigor d'aquesta llei estatal que encara no ha entrat en vigor perquè no ha estat aprovada al Parlament espanyol.

Diu vostè que aquests projectes de llei ja s'han fet en la base d'aquest estatut bàsic de l'empleat públic, però bé, ho han fet sobre un esberrany, perquè com que no és definitiu, ni tan sols s'ha aprovat, com dic, al Parlament espanyol, això suposarà que s'hagin de modificar aquestes dues lleis autonòmiques que durant aquests mesos s'aprovaran en aquest parlament autonòmic.

Per altra banda, és evident que el personal docent i sanitari no entra dins aquest projecte de llei de cossos i escales, jo el

que li he dit no és que hagi d'entrar en aquesta llei, sinó que hi ha una reforma molt més urgent del que avui aquí tractam, que és la del personal docent, que espera aquesta modificació des de l'any 97, quan es van transferir les competències d'educació i també, com deia, el personal sanitari.

Per altra banda, el dret que tenim els grups d'aquesta cambra de presentar esmenes a la totalitat, com vostè comprendrà, no crec que hagi de donar moltes més explicacions que com a grup tenim dret a presentar una esmena a la totalitat, que nosaltres ho hem fet, amb coherència a l'esmena a la totalitat que hem presentat a la propera llei o projecte de llei que veurem ara, que és la de la funció pública.

I per últim dir que no hi ha hagut consens, per molt que vostè faci un esforç per dir que això ha estat consensuat amb la societat, no hi ha hagut consens amb la majoria o amb tots els sindicats, i jo crec que aquesta, com la de funció pública, precisament, i quan vostès fan això de premsa i corrents, hauria de tenir, almenys, el mínim consens amb la majoria de sindicats de treballadors d'aquestes illes.

Per acabar, li torn a repetir les preguntes que li he fet abans i que no m'ha contestat, per què es mantenen determinades escales, molt concretes, que no sé si responen a alguna previsió tècnica o responen a un cas molt particular que jo no conec, i li ho he preguntat al Sr. Conseller. Per què es manté l'escala d'advocacia del Servei de Salut, que és un, i no s'integra dins el cos superior d'advocats, i l'altra que li havia dit, l'escala d'inspecció de transports terrestres, per què no s'integra, com totes les altres, dins el cos superior de l'administració. Potser tenguí alguna resposta lògica, però jo no l'he sabuda trobar.

Per tant, mantenim aquesta esmena a la totalitat i tornam a reiterar la petició al Govern que es retirin aquests projectes de llei, perquè, com dic, hauran de ser modificats per l'aprovació d'una llei estatal bàsica, no per cap invasió de competències, perquè cadascú té les competències que té, l'Estat i la nostra comunitat, però, com dic, en tot allò que afecti el que avui aquí aprovem, haurà de ser modificat i no té sentit aprovar aquí aquestes lleis i d'aquí a uns mesos tornar-les a modificar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada. Yo no he hecho ninguna recriminación de la enmienda a la totalidad, tiene usted todo el derecho a hacerla, lo que le he dicho es que las enmiendas que usted ha hecho, por ejemplo, al proyecto de la función pública, si son cien, a las cien le digo que no, estaré banalizando su trabajo, no le daré importancia, y estoy seguro que de estas enmiendas habrá un porcentaje que se podrá asumir, otras que se podrán transaccionar y otras que no, si usted a 50 leyes les pone una enmienda a la totalidad, oiga, tan mal, tan mal no lo hacemos tampoco, ¿no?, parcialmente podrá enmendarlas, pero las 50 leyes con enmienda a la totalidad, me

parece que es una frivolidad, que tiene usted todo el derecho a hacerla, y yo también tengo derecho a decirle que no me parece correcto. Punto uno.

El estatuto básico de la función pública tiene cuestiones que son de obligado cumplimiento, que son competencias del Estado, en los que es básico, pero en el resto no. Igual que la Ley de medio ambiente, la Ley de función pública, todas. Tienen aspectos que el Estado se reserva cuando da las transferencias y en eso puede legislar el Estado, salvo que renuncie a ello. Bueno, nosotros no nos hemos metido en ninguna de las competencias básicas del Estado y a parte de esto le vuelvo a referir, ya lo veremos después en las enmiendas parciales, que la ley del Estado es pactada, la ha pactado con los sindicatos UGT, Comisiones Obreras y CSIF y mañana la pacta con las comunidades autónomas. O sea, el jueves a las 5 la pacta con las comunidades autónomas.

Le puedo decir que esta ley ha sido negociada con todos los sindicatos y tiene mayor apoyo que la (...) función pública, mientras que hay sólo ha habido UGT, Comisiones Obreras y CSIF, aquí además de estos tres, ha habido (...), STEI, otros sindicatos que allí no están presentes y que aquí sí que están. Y cada uno ha aportado lo que ha creído conveniente, inclusive le diría otra cosa más, hay algunos que han ido después a través de grupos parlamentarios a hacer enmiendas que nos han aceptado durante el trámite de audiencia de esta ley. Incluso le puedo decir que hay sindicatos que han hecho un seminario para estudiar esta ley. Por lo tanto, quiere decir que ha habido un gran debate.

Y otra cuestión que le quiero puntualizar. Ni la Ley de actividades clasificadas, ni la Ley de cuerpos y escalas, ni la Ley de Función Pública, que son las que a mi me corresponden, (...) tampoco, no se han hecho de prisa ni corriendo, ni mucho menos. Son unas leyes tramitadas con mucha tranquilidad y se inició su tramitación me parece que fue en los meses de agosto, septiembre del año 2005. Esta por ejemplo, la Ley de Función Pública tiene un informe del CES (Centro Económico y Social) que tarda 45 días en emitirse, por lo tanto, quiere decir que no es ninguna ley atropellada, improvisada, no es una ley urgente. Es una ley que nos hacía falta para poder hacerlo (...) hay diversas sentencias en donde la justicia, los tribunales nos piden que hagamos esta cuestión. Se han mantenido todas las categorías que son necesarias, tenga un funcionario o tenga 50, las que hayan sido. Y si no se prevé la inmersión de este funcionario o esta funcionaria en otro cuerpo y escala es porque tienen derecho a tener ese cuerpo y escala, de acuerdo con el (...) básico o la Ley de Función Pública actual.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Altres grups que vulguin intervenir a favor o en contra? Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument i permeti'm que primer, sent la primera vegada que agaf la paraula avui, m'adhereixi a totes les manifestacions que des

d'aquesta tribuna s'han fet donant la seva opinió crítica respecte del mètode de desenvolupar aquest plenari i adherir-me molt especialment a la intervenció feta pel diputat Sr. Riudavets. Lamentar que aquest fet enterboleixi, llevi lluentor al debat de lleis que jo consider molt importants per a aquesta comunitat autònoma i molt importants per a aquesta ciutadania. El que quedarà d'aquest debat no serà el debat de la llei, sinó altres coses.

Lamentar que avui se pretengui recuperar el temps perdut, el temps que no s'ha ocupat abans per part del Govern, evidentment el Govern té tot el dret del món a triar prioritats, sense cap dubte el primer i segon any de legislatura no ha triat la prioritat legislativa, això com a mínim ha de quedar clar i que ara ens dugui a aprovar lleis d'una forma que no és la més adequada. Jo diria que a més en un moment en què la ciutadania estarà pràcticament absent, especialment els afectats per la llei, me vull referir molt especialment a la Llei de la funció pública. Avui s'aproven les esmenes a la totalitat, però tota la tramitació se farà en etapa estiuenca, poc adequada perquè els funcionaris segueixin el debat. Me recorda altres èpoques que se pujava el pa o els autobusos el mes d'agost, per evitar protestes populars. Senyores i senyors diputats me permet des d'aquesta tribuna fer una crida al President del Parlament i al portaveu del Partit Popular perquè facin el possible per recuperar el seny en aquesta cambra, que bé ho necessita avui.

En referència a la llei que estam tractant ara en aquests moments, l'argument fonamental precisament pel qual don suport a l'esmena a la totalitat del Partit Socialista, -nosaltres no hem presentat esmenes a la totalitat i ho he de reconèixer, perquè no hem tengut temps d'entrar a fons en aquest tema. ens hem dedicat molt especialment a la Llei de funció pública, de la qual sí tenim opinió molt formada i hi hem dedicat esforços seriosos, a aquesta no-, però hi ha un argument que s'ha discutit dialècticament des d'aquesta tribuna entre la portaveu socialista i el conseller, respecte del qual jo m'inclín per la portaveu socialista. És evident que aquesta comunitat té competències per legislar damunt aquest tema. És evident que només faltaria! Però també és evident que existeixen lleis bàsiques estatals que marquen el futur.

Per tant, l'oportunitat o no oportunitat del moment triat per elaborar una llei d'aquestes característiques crec que és un argument de pes. Jo vull recordar en aquesta tribuna que una comunitat autònoma que tant s'enorgulleix de la seva autonomia, tan defensora del seu autogovern com Catalunya, el seu Govern va decidir posposar el debat de la Llei de funció pública fins que estigués elaborat l'Estatut de la Funció Pública a nivell estatal i sobretot, que això ho faci el Partit Popular que ens té acostumats a tot el contrari, senzillament a mi me costa creure que l'argument pel qual el Sr. Rodríguez avui defensa que és important discutir aquesta llei avui i no d'aquí un parell de mesos, sigui perquè ara s'ha convertit en un abanderat de l'autogovern i la defensa de les seves pròpies lleis.

Per suposat que vostè defensa l'autogovern. Però el seu partit no se caracteritza per caminar cap aquesta cameta, més bé cap a l'altra. Si això ho estigués defensant un altre partit en aquest moment, ho consideraria un argument de pes. Que això ho presenti el Partit Popular, vostès me permetran que no ho

consideri un argument de pes. La sensatesa, la coherència amb la línia del seu partit donava a entendre que aquestes lleis havien d'esperar un parell de mesos per poder-se tramitar sense evitar que després s'hagin de canviar en funció d'una legislació estatal posterior.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu en la meua intervenció perquè només pretenc fixar, de manera molt breu com he dit, la posició del nostre grup parlamentari respecte el projecte de llei de cossos i escales. Com he dit en el debat anterior el vot favorable, o contrari d'una llei no ve determinat exclusivament per allò que diu l'articulat de la llei i altres consideracions de caràcter general que fan decantar un grup polític cap a una o una altra opció, vot favorable, l'abstenció, o simplement cap a la votació negativa.

Per açò em permetin llegir-los abans de res un text molt breu. Diu així: "si a un ciutadà se li dóna un poder desorbitat, llavors l'abús d'aquest poder serà tan gran que les lleis que no ho tenen previst res podran fer per aturar-ho". Aquesta advertència apareix en el capítol 3 d'un llibre titulat *l'Esperit de les Lleis*, escrit l'any 1758 per Montesquieu. Esper que el coneguim, ja que es diuen liberals, perquè a partir d'ell neix la democràcia moderna i la separació de poders. I aquesta advertència feta l'any 1758 es podria aplicar de l'A a la Z a l'actuació del Govern de les Illes Balears. S'ha pres tan gran poder que per a ells la separació de poders ja no significa res, les lleis ja no signifiquen res, les vulnera segons el seu interès, les força segons les seves conveniències, les modela segons els seus afans de poder. I si qualcú ara em demanés què té això a veure amb la Llei de cossos i escales? La resposta és clara, res i tot. Res en l'articulat de la llei, tot en la forma de tramitar-la.

El nostre grup parlamentari no va presentar esmena a la totalitat a aquest projecte de llei, el nostre grup parlamentari inicialment no creia necessària demanar la devolució del projecte al Govern. Però l'actuació del Govern en forçar l'eliminació del control parlamentari de les sessions d'aquest estiu, com abans, ha fet variar també la nostra postura inicial. Ho torn repetir i no em cansaré de fer-ho, el control parlamentari és l'essència de la democràcia, és l'arma bàsica per evitar els abusos de poder, sobre els quals hi ha una advertència de Montesquieu, com he citat abans. El control parlamentari és fonamental per evitar que el poder es converteixi en imposició absolutista, per evitar que el Govern actuï fora de les regles del joc democràtic. I açò senyores i senyors diputats és allò que se'ns ha robat, aquest estiu el Govern s'ha carregat la divisió de poders. I açò, una vegada més, hem de dir que nosaltres no hi estam disposats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els prometo a tots brevement, no esgotaré el temps de què disposo, per la pròpia naturalesa de la llei, una llei tècnica que vostès ja han pogut estudiar i que vistes les esmenes que s'han presentat, tampoc té massa cas, no hi ha massa qüestió a debatre, independentment de les qüestions que ens separen que entenc que són poques.

Dit això i havent-los promès brevement, he de dir que aquí podem pujar a debatre la llei i podem pujar a dir el que ens sembla. I part dels grups parlamentaris que han passat per aquí avui matí respecte el debat d'aquesta llei, el que han fet pràcticament tots, tal vegada excepte el Partit Socialista, que també, però en menor mesura, ha estat fer política. Avui no ens hem centrat únicament en debatre aquesta llei. Aquí s'ha parlat avui d'absolutisme, d'infringir les regles democràtiques en aquest debat precisament, el debat de la Llei de cossos i escales, i també s'ha parlat de què es vulnera la divisió de poders. Això no és el debat de la Llei de cossos i escales, això és pujar aquí dalt precisament per fer política i entenc que durant la jornada d'avui molts dels grups parlamentaris que pujaran en aquesta tribuna, excepte el Grup Parlamentari Popular, faran exactament el mateix, política d'aquesta sessió parlamentària.

En qualsevol cas em centraré en el debat parlamentari que ens ocupa i que és el de la Llei de cossos i escales i com dic, els prometo brevement. Com saben, per exprés mandat de la llei, a més per imperatiu de la normativa bàsica de l'Estat, els cossos i escales en què s'agrupen els funcionaris públics s'ha de crear necessàriament per llei del Parlament. No obstant això i després del temps transcorregut, la nostra comunitat autònoma no disposa encara d'una llei pròpia que estableixi i reguli els cossos per als funcionaris públics al servei de l'administració de les Illes Balears, si bé aquesta regulació, com bé vostès saben, es centra i es concentra en les disposicions addicionals d'una altra llei que és la Llei 2/89 de Funció Pública.

Des del Grup Parlamentari Popular entenem que si bé ha estat la Llei de Funció Pública la que ha donat espai i cobertura legislativa, fins ara, a la regulació que avui és objecte del present debat, havia d'arribar el moment d'arbitrar una regulació concreta que ordeni els cossos i les escales en què s'agrupa el personal funcionari al servei de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Més encara si ve per mandat legal i vists els precedents d'altres comunitats autònomes que de la mateixa manera han considerat necessari una regulació específica en la matèria, com són Catalunya, País Basc i la comunitat autònoma de Múrcia. És ben cert que fins ara la regulació dels cossos i escales existents són i han estat conseqüència de diverses modificacions de les disposicions addicionals que he esmentat, modificacions que s'han anat portant a terme a mesura que les circumstàncies o (...) concrets així ho demanaven i no des d'una perspectiva general i una perspectiva global de la funció pública autònoma. Mai des d'una visió, com dic, integral i en tota la seva dimensió, cosa

que avui sí pretén aquesta Llei de cossos i escales que portam en aquest Parlament.

Dit això, és precís com deia abans, portar a terme una revisió del conjunt de tota l'organització, una ordenació i estructuració més sistemàtica dels cossos i les escales de l'administració autònoma que constitueixi a la vegada el marc legal i imprescindible per a la futura definició de totes i cada una de les especialitats. La regulació d'aquesta necessitat, com bé ha dit el Sr. Conseller, havia estat detectada per les organitzacions sindicals, aquest grup parlamentari reconeix al conseller aquesta obertura cap a aquests agents socials tan importants i tan imprescindibles en aquesta qüestió. Com dic, aquesta regulació havia estat detectada per les organitzacions sindicals que varen subscriure el pacte amb l'administració autònoma en matèria de funció pública, en data de 24 de gener del 2004 i allà on es preveia la redacció d'un projecte de llei que posés fill a l'agulla per tal d'organitzar els cossos, escales i les especialitats d'aquesta comunitat autònoma en qüestió de funcionariat. Ja ho ha dit el conseller, la regulació que teníem fins ara tenia buits legals, tenia greus llacunes i evidentment aquesta llei el que sí farà serà cobrir aquestes mancances i evitar, en la mesura que sigui possible, que aquestes qüestions acabin moltes vegades lamentablement allà on no han d'acabar i que són els tribunals. Com he dit abans, el contingut del projecte és estricte i extremadament tècnic perquè la naturalesa de la matèria així ho imposa. Donant cobertura legal als cossos i escales i exclouent el personal docent i el personal estatutari al servei de la sanitat pública autònoma.

Senyores i senyors diputats, mitjançant l'aprovació d'aquest text, l'aprovació d'aquesta llei tenim l'oportunitat de definir els grans enquadraments que han de definir l'estructura de la funció pública de la nostra comunitat autònoma. Definim dos grans nivells en els quals s'agrupen els funcionaris públics, els cossos per una banda, primera agrupació i les escales en un segon nivell, així com establir les línies bàsiques i les línies fonamentals de la regulació de les especialitats dissenyant un model racional i un model vertebrat dels recursos humans de què disposa aquesta comunitat autònoma. Suposo que precisament pel caràcter estrictament tècnic que té aquesta llei no s'han presentat gran quantitat d'esmenes al text. En qualsevol cas de les presentades, com també ha fet el conseller, ho faré jo de la mateixa forma, els anuncii que hi ha un percentatge d'aquestes esmenes que són susceptibles evidentment de ser incorporades en el text definitiu.

Dit això, només em queda anunciar-los el nostre vot, com no pot ser d'altra manera, en contra de l'esmena a la totalitat per considerar-ho no ajustat a la veritable intencionalitat que la llei pretén. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Per part del Grup Socialista la Sra. Pilar Costa té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Dir-li al portaveu del Partit Popular, bé ja estam cansats, no ens sorprèn, però crec que ja és hora de què vostès abandonin aquest discurs de què

hem vengut al Parlament a fer política com si fos una cosa negativa. Sí Sr. Jerez, hem vengut a aquest Parlament a fer política, vostès a què vénen a aquest Parlament? A fer negocis?

Res més Sr. President. Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. El Grup Parlamentari Popular vol intervenir?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Simplement aquesta intervenció de la Sra. Costa voldria contestar-li, malament ella no me vulgui escoltar, però testimoni de les meves paraules ho serà el *Diari de Sessions*. Avui venim aquí a debatre la Llei de cossos i escales i aquí molts de grups parlamentaris han fet tot el contrari, s'han limitat a fer política partidista, totalment partidista, oportunista i interessada respecte aquest debat. I això no s'ha de substanciar dins un debat de funció pública, això s'ha de substanciar fora d'aquest Parlament. Aquesta institució no pot permetre de cap manera que els grups parlamentaris vinguin aquí a fer el que fan. Vist el quadre que tenim davant, vists els bancs buits dels grups de l'oposició, simplement lamentar aquesta qüestió i el *Diari de Sessions* serà testimoni d'allò que acab de dir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Una volta requereix per procedir a la votació i a la vista que no hi ha el quòrum suficient, en aplicació de l'article 79 del Reglament, demanaria que s'acumulés aquesta votació a la que ha estat ajornada per a les 13,45.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

III.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE 3986/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, RGE núm. 3986/06,

presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i RGE núm. 4054/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'interès del Grup Parlamentari Socialista en què el Projecte de llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears retorni al Govern, és a dir, a qui l'ha proposat, no prové de la subjectivitat o l'oportunitat, sinó que respon a uns determinats motius concrets i específics que seguidament exposaré i que fan que sigui necessari que aquest projecte de llei sigui revisat, adequat a la normativa, millorat i alhora sigui presentat en un moment més oportú que l'actual.

Són dos els motius de caràcter general, els de caràcter particular com que no tenc temps d'exposar-los seran objecte de debat quan es produeixi el debat de les esmenes parcials. I podríem dir que aquests dos motius també són de caràcter formal o objectiu, ja que no afecten qüestions de fons pròpiament dites en matèria de funció pública, que ells per si mateixos i sense la concurrència de cap altra motiu o circumstància, justifiquen la devolució del projecte de llei. El primer d'ells no sent l'ordre d'exposició d'aquests dos motius indicatius de la seva importància, ja que com he dit cada un d'ells per si mateix justifica l'esmena a la totalitat presentada, fa referència a la inoportunitat temporal en què es presenta aquesta projecte de llei per a la seva tramitació i aprovació en aquest Parlament.

Tal i com el propi text de projecte de llei recull a la seva exposició de motius, actualment s'està tramitant l'estatut bàsic del treballador públic per part del Govern estatal, havent arribat el passat 16 de juny al Consell de Ministres el text de l'avantprojecte de llei. Aquesta futura norma suposarà deixar més capacitat normativa a les comunitats autònomes, ja que reduirà l'abast de les matèries que es consideren bases de la funció pública i que en virtut de l'article 149.18 de la Constitució, es reserven com a competència de l'Estat. Diu l'exposició de motius del projecte de llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears que en aquest context, és a dir, partint de la major capacitat normativa que en matèria de funció pública tendran les comunitats autònomes a partir de la llei estatal, la llei pretén establir el model propi de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, entesa en sentit ample, que té com a objectius principals la professionalització de les treballadores i treballadors públics que l'integren, la modernització de l'administració pública i la millora en la qualitat del servei públic.

Podem estar d'acord amb aquesta afirmació continguda a l'exposició de motius de la llei i per tant, amb els objectius perseguits per la mateixa. Ara bé, el fet de tramitar aquesta llei partint d'un context futur i per tant, hipotètic a dia d'avui, ja que encara no ha nascut la llei estatal que el definirà, suposa que la tramitació de la llei autonòmica en aquest moment entri en contradicció amb la pròpia finalitat perseguida per ella mateixa. Aquesta situació en què la llei estatal de l'estatut bàsic

del treballador públic, molt probablement serà aprovat en un breu termini de temps i vendrà a definir i establir la norma bàsica en matèria de funció pública, creant aquest marge ample de regulació a favor de les comunitats autònomes, fa necessari als efectes d'evitar contradiccions entre el que reguli la Llei de funció pública de la nostra comunitat i les bases d'obligatòria observança, establertes per l'Estat espanyol. I per tant, a efectes d'evitar posteriors modificacions de la Llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, quan quasi bé ni tan sols haurà entrat en vigor, que la tramitació i aprovació d'aquesta darrera norma es difereixi en el temps, fins que no es tinguí aquest marc base que ha d'establir l'Estat.

Vull afegir que el propi projecte de llei autonòmica a la seva disposició final segona, preveu que es puguin produir aquestes contradiccions i per tant, que s'hagi de modificar la pròpia llei. Concretament diu: "s'autoritza al Govern de les Illes Balears perquè, una vegada entri en vigor l'estatut bàsic del treballador públic, dugui a terme les modificacions que siguin necessàries per adequar-hi el contingut d'aquesta llei". Sent imminent però l'aprovació de la llei estatal i sent conscients que qui presenta el projecte de llei de funció pública a la comunitat autònoma de les Illes Balears, és a dir, sent conscient el propi Govern de què la mateixa s'haurà de modificar per adequar-se a la primera, a l'estatal, resulta del tot inconcebible la tramitació ara, en aquest moment, d'aquesta norma en seu parlamentària.

Entenem des del Grup Parlamentari Socialista que aquest fet per ell mateix justifica l'esmena a la totalitat presentada amb sol·licitud de devolució del projecte de llei al Govern, per tal de què esperi presentar-lo al Parlament per a la seva tramitació fins a l'aprovació de l'estatut bàsic del treballador públic, havent adequat el text a les bases que amb caràcter obligatori s'hauran d'observar en virtut de la llei estatal. Però el Grup Parlamentari Socialista no és l'únic que creu que aquest projecte de llei és extemporani i en aquest mateix sentit la Federació de Serveis Públics d'UGT assenyala que davant del procés de diàleg i negociació de l'estatut bàsic del treballador públic, procés que podem dir avui va concloure amb la signatura el passat 14 de juny del text de l'avantprojecte de llei de l'estatut bàsic del treballador públic, per part òbviament del ministre d'Administracions Públiques, com per part dels representants sindicals d'UGT, Comissions i CSIF. UGT aconsella per prudència política adquirir una perspectiva temporal més reposada per elaborar un text articulat en sintonia amb l'imminent estatut.

El Consell Econòmic i Social, en el seu dictamen de 2 de febrer de 2006 sobre l'avantprojecte de llei autonòmic de la funció pública encara va més enllà del que he dit fins ara i expressa la seva preocupació en relació a la concurrència de la mateixa, a l'avantprojecte de llei de l'estatut bàsic del treballador públic que s'està elaborant per l'Estat. Diu textualment, són paraules del dictamen: "...sens dubte la intenció del legislador autonòmic és de maximitzar l'esforç normatiu, desplegar amb una llei una competència auto-organitzativa pròpia de la comunitat autònoma, la funció pública". I fer-ho, escoltin bé, "fer-ho tenint com a referència el paraigua normatiu de la futura llei estatal". D'aquesta manera quan surtin a llum ambdues lleis, l'estatal i l'autonòmica, tendran una relació ideal de coordinació. Una conducta que

concerta amb tot aquell que la contempla clars avantatges de regulació, uns avantatges, però, que depenen de l'èxit i, per tant, de la vigència del projecte estatal. I és el que li he dit abans, Sr. Conseller, la llei autonòmica es basa en unes bases hipotètiques fins al moment, perquè encara no han estat aprovades.

I continua dient el text "aquí rau la nostra preocupació". Què passarà si la llei estatal no acaba amb èxit o què passarà si els criteris de determinació d'allò que és bàsic o no ho és, es capgiren? En quina posició quedarà la regulació que dictaminam? Hem de reconèixer que la resposta no és fàcil i que ningú no pot assegurar el que passarà en el futur. És a dir, el text entén com a molt positiva la coordinació i la complementació de la normativa autonòmica amb l'estatal, però li preocupa marcadament el fet que la llei autonòmica avanci més ràpid que l'estatal. Així mateix el text deixa palesa en el seu dictamen la preocupació que li causa la coordinació normativa entre la llei autonòmica de la funció pública i altres lleis futures, com són la també autonòmica llei de la dona, i les lleis estatals de garantia de la igualtat entre dones i homes i la llei orgànica complementària de la llei de garantia de la igualtat entre dones i homes. Aquestes normes poden suposar, diu textualment "canvis substancials d'orientació normativa que sempre tenen influència en les altres normes i que, sens dubte, són importants a l'hora d'elaborar una norma sobre funció pública".

Pel que hem exposat, davant aquesta situació constatada d'extemporaneïtat de la tramitació del projecte de llei de funció pública d'aquesta comunitat i de recomanació per part de la mateixa lògica i del sentit comú d'esperar a l'aprovació de la llei estatal que establirà les bases en aquesta matèria, no podem fer més que demanar-nos quin és el motiu pel qual el Govern no tan sols no retira el text que s'està tramitant, sinó que sol·licita l'habilitació de període extraordinari per dur-lo a terme. I aquest motiu, senyores i senyors diputats, és ben clar, és l'evidència que l'únic que interessa a aquest govern del Partit Popular és acabar la legislatura amb un nombre concret de lleis aprovades, impulsades per ell mateix, amb independència que aquestes, com és el cas concret de la llei de funció pública, responguin o no als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. L'únic que interessa al Partit Popular és presentar-se a les properes eleccions autonòmiques amb un cartell que el Govern de les Illes Balears ha fet tantes lleis, 20, 30 o les que siguin, com si això fos signe que ha fet molta feina i, per això, ara li corre tanta pressa la seva aprovació en període de sessions extraordinari, malgrat siguin lleis inaplicables que s'hagin de modificar els seus primers dies de vida, com serà el cas d'aquesta llei, de la llei de funció pública, amb la inseguretat jurídica que això genera.

La qualitat de l'eina no es mesura amb el seu volum, aquest principi tan bàsic i tan evident el vaig aprendre jo quan anava a escola, no com més gruixut fos el treball presentat més bona nota en trauria, i això sembla que és el que no entén el Partit Popular, i no fer res durant el curs i estudiar a darrera hora, tampoc no funciona per aprovar els exàmens, el que no s'ha fet fins ara i s'havia d'haver fet, ja difícilment es farà, i lament sincerament l'actitud antidemocràtica del Govern sol·licitant l'habilitació del període extraordinari en què ara ens trobam per aprovar lleis com aquestes que estan presentades de forma

extemporània i tampoc no tenen el suport del sector social que les hauria d'avaluar.

Aquesta manera de fer feina, a corre-cuita, com deim a Menorca, ha impedit que el text del projecte de llei en el qual el Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena a la totalitat, hagi estat fruit, no ja d'un consens, sinó d'un diàleg amb els sindicats i col·lectius que ostenten la condició més representativa en l'àmbit de la funció pública. És aquest el segon motiu en què fonamentam l'esmena a la totalitat del projecte de llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, motiu que, com l'anterior, per ell sol és d'una entitat suficient per justificar la devolució del text al Govern.

Havent complert el tràmit estrictament formal de donar trasllat de l'esborrany de l'avantprojecte de llei als sindicats per tal que emetessin suggeriments i al·legacions en el termini de 15 dies, i llevat d'un debat de dues hores en el Consell Balear de la Funció Pública, durant l'elaboració del projecte de llei no s'ha escoltat per a res el sector destinatari, malgrat la insistència d'algun sindicat, com és el cas d'UGT o del CSIF, a la sol·licitud de més diàleg per tal d'intentar consensuar un text donades les discrepàncies existents en aspectes tan importants com els sistemes de negociació col·lectiva, de representació i participació dels empleats, la carrera professional, l'estructura retributiva, la solució extrajudicial de conflictes, els òrgans de selecció o la creació de la figura del personal que exerceixi funcions de caràcter directiu. En canvi, el Govern en el seu afany de proposar lleis i més lleis, ha privat aquest diàleg i ha presentat un text per tal de regular els empleats públics sense, en canvi, haver-los tingut en compte en la seva tramitació, diàleg, contràriament, que sí s'ha donat a la llei estatal, que ha estat negociada i pactada amb els sindicats més representatius de la funció pública, vostè mateix, Sr. Conseller, ha dit que estava convocada una reunió la propera setmana per tal d'acabar de consensuar aquesta norma.

I el curiós del tema és que a la memòria que acompanya el projecte de llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, s'expressa com un dels motius que ha impulsat la seva elaboració el pacte en matèria de funció pública entre l'administració autonòmica i les organitzacions sindicals per al període 2005-2007, signat el 24 de febrer del 2005 que inclou matèries com l'accés a la funció pública i l'oferta pública d'ocupació, plans d'estabilitat laboral, la carrera professional dels funcionaris, les relacions de llocs de feina, etc.

Així mateix, dic de memòria, manifesta la necessitat de redactar un nou text de llei de funció pública que respongui a tres línies fonamentals. La primera, la de recollir les innovacions contingudes al pacte entre administració i organitzacions sindicals. Arribats a aquest punt, evidentment, ens demanam com pot ser que el Govern de les Illes Balears, després d'haver arribat a acords amb els diferents sindicats per tal de pactar mesures sobre funció pública per a un període determinat, 2005-2007, no hagi estat capaç de mantenir un mínim diàleg exigible amb aquestes organitzacions durant la tramitació del text del projecte de llei. I la resposta resulta ser la mateixa que la de la pregunta que ens fèiem abans, que el Govern del PP té molta presa per enllestir projectes de llei i que aquest es converteixi en llei abans de finalitzar la present legislatura. El fet d'haver arribat a acords amb els sindicats més

representatius en matèria de funció pública el període 2005-2007, no suposa un xec en blanc per a l'elaboració d'una nova llei de funció pública, com sembla que ha entès el Govern, ja que l'acord té una vigència limitada en el temps, concretament dos anys, i una llei neix amb vocació de perllongar-se en el temps, i per això requereix, amb més motiu, la conformitat del sector al qual serà d'aplicació.

L'exposició de motius d'aquest acord a què he fet referència, entre el Govern i els sindicats, és il·lustrativa de la necessitat d'aquest diàleg, la manca del qual és motiu suficient per plantejar l'esmena a la totalitat que ara debatem. S'hi diu literalment: "Des de l'inici de la legislatura, entre el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears i els sindicats amb representació a diversos òrgans de negociació, mesa general, mesa sectorial de Sanitat, mesa sectorial d'Educació i comissió paritària, s'han assolit diversos acords sobre aspectes concrets en matèria de condicions de treball i de funció pública, que han suposat un avanç important cap a la modernització de l'administració pública. No obstant això, el desplegament d'una política coherent en matèria de recursos humans i la conveniència de realitzar una planificació estratègica dels objectius que tant l'administració com la part social s'han proposat aconseguir en els propers anys, implica la necessitat d'assolir un acord ampli en els aspectes essencials per a l'organització, que permetin esmenar-ne les deficiències i potenciar-ne els punts forts de manera que l'administració pugui esdevenir un model que reclamen els ciutadans sense deixar de banda els drets que assisteixen als empleats públics".

No creuen, senyores i senyors diputats, que si per realitzar una planificació estratègica dels objectius, que tant l'administració com la part social, han proposat per als propers anys, implica la necessitat d'assolir un acord, no requereix amb més motiu una futura llei de funció pública també assolir un acord ampli entre el Govern i la part social?

Així doncs, tant l'extemporaneïtat de la tramitació del projecte de llei com la manca de diàleg i acord amb les organitzacions sindicals sobre el text, són un clar exponent de la necessitat que aquest Projecte de llei de funció pública retorni al Govern per a la seva correcció i millora en base als acords a què pugui arribar amb els diferents sindicats i sigui presentada al tràmit parlamentari amb posterioritat a la vigència de la llei estatal de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i s'hagin dut a terme les correccions necessàries per tal de garantir la coordinació d'ambdues normatives.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Rosselló.

III.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE 4054/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, al Projecte de llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per donar l'opinió del meu grup parlamentari sobre l'esmena a la totalitat i, per tant, sobre la petició que torni al Govern aquest projecte de llei que avui tractam.

Sense cap dubte, després de setze anys de vigència de la Llei 2/89, de 22 de febrer, de la funció pública de les Illes Balears, és necessari afrontar una nova llei de funció pública, sense cap dubte; entre d'altres raons, perquè la vigent llei ja no la coneixen ni a casa seva, tenint en compte els incomptables canvis que s'han produït pel camí poc democràtic de les successives lleis d'acompanyament, i perquè, segons la nostra modesta opinió, té greus mancances en la gestió de personal de l'administració autonòmica. Per tant, sí a la necessitat d'una nova llei de funció pública.

Per què, es demanaran vostès, presentam, doncs, una esmena a la totalitat i no entram només en una dinàmica d'esmenes parcials, tant profundes com calguin i tantes com calguin. Per dues raons fonamentals: nosaltres tenim una nova posició important en aquesta llei, dues de caire de fons que ens fan plantejar aquesta esmena a la totalitat i unes altres de discrepància concreta amb la llei que si solament fossin aquestes, lògicament, el camí adequat seria el de les esmenes parcials.

Quines són aquestes dues? Una, la primera i no la més important, la primera que anomenaré, ja ha estat molt repetida aquí i discutida, l'ha defensada la Sra. Camps abans, jo n'he parlat a la meua intervenció sobre l'altra llei anterior, i lògicament no ens posarem d'acord amb el Govern que manté un criteri diferent. Nosaltres creim, i ho hem consultat amb molts de funcionaris de l'administració, mols de funcionaris que m'han ajudat a fer les esmenes que hem presentat, que m'han ajudat a elaborar aquest projecte de llei, perquè la meua trajectòria política no m'ha fet especialista en aquest tema, en altres sí, Sr. Rodríguez, en altres sí, però en aquest no, per tant, senzillament he demanat la col·laboració de qui sí realment domina aquesta qüestió.

Deia que la primera era la inoportunitat de fer aquesta llei quan no s'ha fet el procés de la llei bàsica, de l'estatut bàsic a nivell estatal. Podria donar moltes voltes a aquesta argumentació, supòs que em contestarien amb les mateixes voltes que aquí hem fet, i senzillament ho deixarem dient que en aquest punt hi ha un desacord clar sobre quina era l'oportunitat d'aquesta llei. De totes formes, d'aquí a uns mesos o més, en aquesta mateixa cambra o a altres llocs, els que hi siguin d'aquí a més d'un any, podran recordar quantes modificacions haurem de fer en aquesta llei després d'aprovar-se l'estatal o quantes no, per tant sempre, al futur, podrem tornar enrera aquest debat, però bé, la nostra opinió és que, tenint en compte, a més, el gran llistat de lleis que ens ha presentat el Govern en aquests moments i que té, moltes importants, un criteri que s'hagués pogut adoptar per seleccionar quines anaven primer i quines anaven després, hagués pogut ser aquest, un criteri d'oportunitat que nosaltres consideram no adequat.

Segon criteri general. Nosaltres creim, ho he dit, que fa falta una llei de funció pública de la comunitat autònoma, però el que realment fa falta és establir amb profunditat un model propi

de la funció pública de la nostra comunitat autònoma. Ja sé que això és el que diu l'exposició de motius d'aquesta llei, que aquesta llei fa això, jo no crec que aquesta llei faci això encara, i si ho fa, malament. Malament perquè per afrontar amb profunditat un model propi de la funció pública d'aquesta comunitat que abordi no solament els drets dels funcionaris, que no abordi la millor eficàcia en la feina, sinó que abordi l'atenció als ciutadà i la major eficàcia de l'administració pública respecte del ciutadà, que en definitiva és la raó de ser de l'administració pública, allò que primer calia era fer un diagnòstic amb profunditat de quin és l'estat de la funció pública d'aquesta comunitat autònoma; el que primer calia era fer el que diríem un llibre blanc amb profunditat de quina és la situació de la funció pública dins la comunitat, i fer això, evidentment, amb connivència, amb participació, amb diàleg amb totes les organitzacions representatives dels treballadors de la funció pública, però també amb organitzacions representatives de la ciutadania. Crec que aquest pas era previ i necessari per afrontar després el que seria una llei com a conseqüència d'aquest llibre blanc o d'aquesta diagnosi general, després, repetesc, de setze anys de vigència de la llei actual, d'anotar, de prendre nota de les mancances, de les deficiències, de les coses que no estan col·locades al seu lloc, fent un diagnòstic complet i dedicant el temps necessari a aquest tema, d'aquí hagués pogut sortir la conseqüència d'una nova llei. Això tampoc no s'ha fet, i aquesta és una altra causa que ens du a plantejar la tornada d'aquesta llei al Govern.

Entrem ara en una sèrie de causes concretes de discrepància amb aquesta llei que tenen a veure amb les esmenes que hem presentat i que, repetesc, si solament fossin aquestes les argumentacions que jo duagués a aquesta tribuna avui, no donarien peu a una esmena a la totalitat, però juntament a tota la resta d'argumentacions, ens duen a pensar a mi i al meu grup, que en definitiva som els que hem de presentar l'esmena a la totalitat, que té pes suficient la nostra argumentació per presentar-la.

Creim que el projecte d'aquesta llei, malgrat les intencions que expressa a la seva exposició de motius, centralitza encara més tota la gestió de personal en la Conselleria d'Interior, deixant sense competències en la matèria els centres gestors que cada vegada tenen més problemes per gestionar els seus serveis. Pensam que és una llei que, en lloc de descentralitzar la tasca de la funció pública, la centralitza encara més a la Conselleria d'Interior. Ja sé que aquest pot ser un criteri, és un criteri, com tots els criteris, políticament discutible, en aquest tema sí tenc més experiència, perquè la meua època d'experiència de govern em va demostrar que l'excessiva centralització de tota la gestió de la funció pública en una conselleria distorsiona profundament moltes vegades el treball, l'eficàcia de treball de l'administració globalment, i que sense abandonar lògicament que les decisions fonamentals s'han de prendre on s'han de prendre, decidir descentralització en determinats aspectes, donar competències a les distintes conselleries en temes de personal, faciliten, agiliten la feina i el funcionament de l'administració pública.

Un altre argument, aquest sí que em sembla important també, és el fet que s'afronta, s'aprova una llei de funció pública que exclou el personal de les empreses públiques, dels consorcis, etc., etc. Ja sé que se'm dirà que els laborals van per

una banda, ja s'ha dit abans, que els altres van per una altra, bé, però això no passa en qualsevol moment, això no passa fa deu anys, en fa cinc o en fa quinze, això passa avui a una legislatura on la multiplicació de les empreses públiques dels consorcis, de les fundacions, dels òrgans de gestió no directament vinculats a l'administració s'ha multiplicat de forma espectacular. Clar, un dels objectius d'aquesta multiplicació és, per una banda, fugir del control pressupostari, però per una altra, també, fugir de la rigidesa en temes de personal, la qual cosa va sempre en detriment dels interessos dels treballadors de la funció pública i va sempre en detriment d'un transparent funcionament de l'administració pública.

Un altre element que em sembla important és l'excessiva importància que en aquesta llei es dona als reglaments, tots coneixem la frase de Romanones, *hagan ustedes las leyes que yo haré los reglamentos*, aquí es decideix que el Consell Balear de Funció Pública, l'Institut Balear d'Administració Pública, la Inspecció General de Qualitat, etc., etc., es nomenen, es constitueixen, però es decidirà als seus respectius reglaments quin en serà el funcionament. Ens sembla també una actitud que dona mans lliures al govern de torn per decidir aquestes coses, quan el coherent, el lògic, el reglamentista, el garantista, el que asseguraria els interessos dels ciutadans seria que es plantejés per llei. En definitiva, una llei que no aporta solucions a la racionalitat del sistema de retribucions, als problemes del procediment selectiu, a la carrera administrativa, tot pendent d'un nou estatut de l'empleat públic.

I la darrera argumentació per la qual nosaltres plantejam la tornada d'aquesta llei al Govern, aquesta sí de caire general, coincidint també plenament amb la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, és que aquesta no és una llei consensuada amb els sindicats. Vostès, senyors del Partit Popular, vostès, senyors del Govern, tota la legislatura han demostrat una confusió entre dos conceptes, el concepte del consens, de la participació, i el concepte de la informació, del diàleg. Que hi hagi informació i que hi hagi diàleg no pressuposa que hi hagi consens o concertació, faltaria més que se saltassin el primer, vostès, lògicament, han enviat l'avantprojecte de llei a totes les organitzacions sindicals, jo aquí tenc les al·legacions presentades per totes i cadascuna de les associacions sindicals, STEI, Comissions Obreres, UGT, ..., i vostès han recollit d'aquestes al·legacions les que han considerat adequades, oportunes, les que han cregut que són encertades, lògicament, és la seva funció com a govern, i han fet la llei, impecable legalment, faltaria més, tenen tot el dret del món a fer això, l'únic a què els obliga la llei i el reglament és a fer aquesta passa, escoltar i recollir el que creuen, però a això no li diguin, per favor, concertació, a això no li diguin, per favor, consens. La concertació, el consens, dels quals vostès només n'han sentit parlar per escrit o en paraules, però no els han practicat mai, vol dir asseure's a una taula amb una organització que té opinions diferents, sí, sí, negociar amb aquestes organitzacions diferents, arribar a acords en temes en què s'està d'acord o no, i acabar que totes i cadascuna d'aquestes organitzacions diguin, aquesta és la meua llei. Això és una llei concertada, si vostès em duen aquí l' STEI, Comissions Obreres i altres organitzacions sindicals, però concretament aquestes dues que he anomenat, que diguin que aquesta llei és la seva llei i que ells se senten identificats amb aquesta llei, això és una llei concertada, si jo els puc demostrar que aquestes organitzacions

sindicals consideren que han fet les seves aportacions, que se'ls ha recollit el que s'ha considerat oportú i el que no s'ha considerat oportú no s'ha recollit, però que ells no se senten identificats amb aquesta llei, aquesta és una llei en la qual han participat les organitzacions sindicals, però no és una llei concertada.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té ara la paraula l'Hble. Conseller Sr. José María Rodríguez.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gràcies, Sr. President. Señoras y señores diputados. Sra. Diputada, Sr. Diputado. Me permitirán que primeramente haga una defensa de la ley, de su necesidad y de su importancia y después intente profundizar en alguno de los argumentos que han dado ustedes para pedir la devolución al Gobierno de este proyecto de ley.

Crear y fijar un modelo propio y eficaz, concordante con las necesidades de los funcionarios y de nuestra sociedad son los objetivos generales del proyecto de ley de función pública de las Illes Balears. La administración autonómica precisa, después de diecisiete años, de este instrumento legal para hacer frente a los nuevos retos que han surgido desde el 22 de febrero del año 89, cuando se aprobó la aún vigente ley de la función pública, inspirada en las bases del régimen estatutario fijado por el Estado en la Ley 30/84, de medidas para la reforma de la función pública, cuyo artículo 11 obliga a las comunidades autónoma a ordenar mediante una ley en sus respectivas asambleas legislativas, la función pública propia.

Durante diecisiete años de vigencia de la actual ley de la función pública se han introducido en ella numerosas modificaciones, en especial por la progresiva asunción por parte del Gobierno de las Illes Balears de nuevas competencias a medida que el estado de la autonomía iba asentándose. En diciembre del 2004 tiene lugar un hecho importante, que me extraña que ustedes no lo reconozcan, ya sé que les duele, pero hay un hecho importante en diciembre del 2004, y es que hay un acuerdo de pacto social para el período 2005-2006 con las organizaciones sindicales SATSE, CSIF, STEI, UGT i USO, que se cierra totalmente el 2 de enero del 2005. Ya sé que esto es inusual, que durante el pacto de progreso no se pudo llegar a ningún acuerdo con los sindicatos, y al año siguiente de estar el gobierno del Partido Popular hay un pacto con los sindicatos. Ya sé que esto hace daño y que escuece, y que escuece, pero evidentemente ésta es la realidad.

Es un pacto que representa una absoluta innovació en el context de la funció pública de las Illes Balears, es algo novedoso, pues conlleva una serie de compromisos y propuestas que se traducen principalmente en modificaciones de rango legal, la regulación del sistema de acceso a la función

pública; el reconocimiento de los derechos y deberes que permiten la conciliación de la vida laboral y familiar; la carrera profesional y el factor de insularidad de nuestra función pública.

Estos dos hechos, es decir, la evolución que ha registrado nuestra comunidad desde el 89 y los nuevos planteamientos que en el ámbito de la función pública incorpora el Pacto Social mencionado, son argumentos suficientes y sólidos para justificar la necesidad de proceder a la redacción de un proyecto de ley de función pública que facilite a las Illes Balears un modelo propio y un instrumento adecuado y eficaz para aportar soluciones a las demandas de los empleados públicos y de nuestros conciudadanos.

No podemos, señorías, seguir encorsetados en la actual ley, pues su contenido, válido cuando se aprobó, actúa ahora como una losa que nos impide avanzar en el objetivo irrenunciable de modernizar la administración autonómica y la función pública.

Estas consideraciones determinaron que, con fecha 29 de julio de 2005, hace casi un año, se iniciase el expediente para la elaboración del anteproyecto de ley de función pública de las Illes Balears, tres borradores se han estudiado y se han analizado hasta la aprobación del texto definitivo en el Consell de Govern, de 17 de marzo de 2006; tres borradores que han posibilitado la audiencia a todas las consellerias del Govern de las Illes Balears, a los diferentes órganos de las administraciones autonómica y local, a las organizaciones sindicales SATSE, STEI, USO, Comisiones Obreras, UGT y CSIF y a la Comisión de Derecho Local y al Consejo Balear de la Función Pública.

Y el día 2 de febrero el Consejo Económico y Social emite su dictamen, que es verdad que en su texto hace unas reflexiones, pero al final concluye con la oportunidad de la medida, la oportunidad de la ley. Usted nada más que ha destacado aquello que hacía referencia a la dificultad (...) norma básica estatal, pero al final el Consejo Económico y Social dice, concluye que es oportuna la redacción de la ley.

Y el proyecto de ley contempla 145 artículos, que se estructuran en 10 títulos, 11 disposiciones adicionales, 5 disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y dos disposiciones finales. Es decir, disponemos de un texto riguroso y muy completo que recoge las necesidades de la función pública en el 2006, muy distintas a las imperantes en la Ley de 1989. El proyecto que estamos debatiendo se sustenta en el nuevo e inminente Estatuto Básico del Empleado Público del Estado y las directrices e innovaciones que sobre el mismo contiene el informe de la Comisión de Expertos del Ministerio de Administraciones Públicas, cuyos contenidos conocemos perfectamente, pues, además de haber sido informados con puntualidad y de haber asistido a diversas reuniones que se han celebrado, disponemos del texto aprobado.

Del análisis de dicha nueva norma, se desprende que será un estatuto de mínimos, con un articulado muy general, para permitir, precisamente, que las administraciones autonómicas puedan desarrollar y aprobar el modelo funcional más acorde e idóneo con sus necesidades y características. Es decir que

nuestra ley no precisará de ninguna adaptación a dicho estatuto, pues de hecho converge totalmente en el mismo.

Tal y como se señala en la exposición de motivos, el proyecto de ley de función pública que el Govern de las Illes Balears ha elevado a este Parlamento tiene como objetivo principal la profesionalización de los empleados públicos y modernizar la administración pública, así como la mejora de la calidad en el servicio público. Este planteamiento conlleva la creación de un sistema propio de carrera administrativa y de la figura del personal funcional directivo; el establecimiento de unos procedimientos para la evaluación del rendimiento y la potenciación tanto de la Inspección General como de la Escuela Balear de Administración Pública.

Al ser un proyecto de ámbito balear, establece un modelo integral público, no sólo aplicable a la administración autonómica sino al resto de las administraciones existentes en las Illes Balears, permitiendo no sólo la homologación de los temarios sino la fijación de los contenidos mínimos de procedimientos selectivos para el acceso a la función pública.

Es riguroso en la definición del personal al que afecta, excluyendo, lógicamente, a las plantillas (...) de sanidad y docencia que se rigen por su propia normativa, y al personal de empresas públicas cuya actividad se regula en el derecho laboral.

Introduce el principio de reciprocidad, garantizando el derecho a la movilidad del personal funcionario entre las distintas administraciones.

Es un proyecto descentralizador, especialmente por la regulación específica de la Escuela Balear de Administraciones Públicas, que se convierte, como ya de hecho viene haciendo, en el principal instrumento de selección, promoción y formación de los empleados públicos, competencia y responsabilidad hasta ahora de la Dirección General de Función Pública.

Asimismo, y como medida de modernización, prevé la posibilidad de que ciertos puestos de trabajo tengan naturaleza directiva, función para la que se establece una serie de requisitos como la acreditación de formación específica para este cometido y unos procedimientos de evaluación del rendimiento, factor tanto para la mayor motivación del personal como para alcanzar una calidad óptima en la prestación de servicios. Es indudable que ello conlleva la asunción por parte de los funcionarios de mayores responsabilidades, pero también de una mayor implicación y participación en la toma de decisiones en lo que es su actividad laboral. En otras palabras, es una clara opción para la profesionalización de la administración pública.

El proyecto es, además, innovador, por reducir la temporalidad en el empleo público, estableciendo unos límites con el fin de evitar el alargamiento de las situaciones de inestabilidad laboral.

También por primera vez se regulan específicamente las modalidades de promoción interna vertical, horizontal y transversal, incluyendo en esta última la posibilidad de que el

personal laboral acceda a la condición de funcionario público, participando en el proceso de promoción interna.

El proyecto incide de un modo especial en la salvaguarda de los derechos de los empleados públicos, con la exigencia del deber de la administración para poner los medios necesarios y hacer efectivos los derechos que la ley les reconoce. En este sentido, recoge las medidas ligadas a los avances sociales que se van registrando en nuestra sociedad, para facilitar la adecuación permanente de medidas de conciliación de la vida laboral y familiar e incorpora la obligación de respetar la igualdad entre hombres y mujeres y el cumplimiento de medidas de salud laboral y prevención de riesgos.

En cuanto al régimen disciplinario, se inspira en los principios de legalidad y tipicidad, así como la irretroactividad y proporcionalidad, presunción de inocencia, derecho a la defensa y responsabilidad, ya que la doctrina y la jurisprudencia han coincidido en la conveniencia de que sean introducidos en las regulaciones administrativas. Así, el mismo determina actuaciones y comportamientos que hasta ahora no eran sancionables disciplinariamente, son tipificadas como faltas para asegurar que no queden impunes ciertas conductas reprobables; por ejemplo, constituye infracción muy grave el aprovechamiento de la condición de funcionario para la obtención de un beneficio propio o para las terceras personas; la agresión a cualquier persona con la que los funcionarios tengan una relación laboral y el consumo de sustancias estupefacientes o psicotrópicas que afecten en su subdesarrollo al servicio. Incluso prevé medidas específicas para la violencia de género, derecho a la excedencia voluntaria, cambio de puesto de trabajo, flexibilidad horaria o reducción de jornada, todo ello para la víctima. Es más, contempla la posibilidad de que cuando un funcionario sea sancionado por el traslado del lugar de trabajo y pese sobre él una orden judicial de alejamiento, el traslado implique cambio de isla de residencia.

Señorías, el proyecto de ley de función pública de las Illes Balears da cobertura legal a todas las necesidades a las que las administraciones de nuestra comunidad y sus empleados públicos tienen que hacer frente, nos permite fijar un modelo propio de la función pública y en consonancia con las características de nuestra realidad insular. Nos facilita que podamos proseguir en el objetivo de modernizar la administración pública y de elevar la calidad de las prestaciones. Es un proyecto totalmente renovador e incorpora todas las innovaciones que precisamos tengan rango de ley para su aplicación de las mismas más adecuadas y eficiente y es por lo tanto (...) esencial que se tramite para su definitiva aprobación por este Parlamento.

En la intervención del PSOE ha dicho que el Partido Popular precisa de aprobar nuevas leyes, cuando quiera, Sra. Diputada, le podemos hacer una comparación de la acción normativa, legislativa y de gestión de la Conselleria de Interior del período 1999-2003 (...) 2006, y verá usted como la diferencia no precisa aprobar ninguna ley; triplicamos, cuadruplicamos o multiplicamos por diez la gestión anterior, se lo digo para (...) diputada yo sí que tengo experiencia en este aspecto. No tengo ninguna necesidad de aprobar las leyes, lo que sí que necesito, después de 17 años, es que esta comunidad tenga una ley de función pública acorde con sus necesidades.

Y no se puede decir, porque es hacer sucursalismo, de que no se puede hacer una ley de función pública en Baleares porque está pendiente de Madrid. Mire usted, yo para hacer las cosas no dependo de Madrid, estoy ejerciendo las competencias de esta comunidad autónoma, de este Parlamento, si usted depende de Madrid, me parece muy bien, pero yo de Madrid no dependo.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Y efectivamente, Sr. Diputado, usted ha dicho antes que Cataluña había esperado a tener el Estatuto aprobado para hacer su propia ley de función pública, es verdad, como esta comunidad espera a tener su Estatuto aprobado para hacer la ley de policía autonómica, porque ahora no tiene competencias y después sí que tendrá. Le voy a leer el artículo del Estatuto de Autonomía de Cataluña sobre la función pública, es el artículo 136: “*Correspon a la Generalitat de Catalunya en matèria de funció pública el respectable principi d'autonomia local. a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació de la funció pública, salvant el que disposa la lletra b)*”. La lletra b) diu: “*La cooperació compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de la (...) pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques*”. Excepte això tota la resta correspon a la Generalitat de Catalunya.

Si yo tuviese esta competencia en el Estatuto de Autonomía posiblemente no sería lógica aprobar esta ley, pero como tengo una ley normal para el resto de España, le diré para su conocimiento que el Estatuto Básico de Función Pública se aplicará en toda España excepto en Cataluña.

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Camps té la paraula.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, ens hem llegit realment la memòria i l'exposició de motius de la llei, que ens sembla molt bé, però estam d'acord amb el Sr. Rosselló en el que ha dit abans que el text de la llei no propicia que es pugui dur a terme tot l'explicat a la memòria i a l'exposició de motius. Els motius que al Grup Parlamentari Socialista ens han obligat a presentar aquesta esmena a la totalitat creim que són, per si mateixos, suficients com per justificar la devolució del projecte de llei al Govern.

L'extemporaneïtat, en primer lloc, molt bé, la comunitat autònoma té tota la capacitat i tota la competència que vostè vulgui per fer el seu propi model de funció pública, però hi ha unes bases mínimes, uns mínims que per la Constitució corresponen a l'Estat i s'han de respectar. El projecte de llei

que vostè presenta té una disposició final segona que preveu que la llei que sortirà d'aquí s'haurà de modificar en base a aquests canvis que introduirà l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, per tant, Sr. Conseller, el que vostè ens fa aquí és futurisme, vostè està fent una llei damunt unes hipòtesis de futur, damunt unes coses que no són i que per tant no sabem com poden evolucionar. A més açò ho diu el CES, el CES podrà dir que és molt necessària una llei, jo també consider que és necessària una llei de funció pública, però així com toca i amb el temps que toca.

Falta de consens i diàleg amb el sector. Una cosa, com també ha dit el Sr. Rosselló, és informar i l'altra cosa és dialogar i consensuar, i aquest diàleg ha estat reclamat pel sector. En el diari mateix de dia 24 de juny, el CSIF demana aquest consens perquè no hi està d'acord, no s'ha consensuat; UGT demana una reunió urgent, també, per consensuar aquest projecte, perquè les discrepàncies que es produeixen són molt importants i per tant consideren que aquesta llei no respon a les necessitats que tenen els ciutadans i per tant, tant un motiu, el primer, l'extemporaneïtat, com la falta de consens, són dos motius contrastats i són motius que estan damunt la taula i són motius que justifiquen sobradament aquesta esmena a la totalitat que s'ha presentat.

Quant que el problema que tenen ara tant el Grup Parlamentari Popular com el Govern, el conseller, és la necessitat d'aprovar lleis, sí, li he dit i li repetesc ara, consider que és així; la necessitat, costi el que costi, sigui la llei vàlida o no, quan entri en vigor si serà una norma efectiva o no, si s'haurà de modificar o no, ens és igual, volem tenir un nombre més, una llei més aprovada.

Hi ha altres motius que abans no els hi he comentat per manca de temps i perquè consider que podrien ser objecte de les esmenes parcials presentades. En primer lloc, també ens podríem referir a l'excessiva remissió de la regulació per decret que fa el projecte de llei d'aspectes tan fonamentals com són el Consell Balear de la Funció Pública i dels membres que l'integren; la composició i el règim de funcionament de la Comissió de Personal; l'organització de l'Escola Balear d'Administració Pública i les funcions dels seus òrgans o la prestació de serveis amb temps parcial a domicili o qualsevol altra modalitat, aspectes tots ells que per la seva importància haurien de ser inclosos dins la pròpia llei i no derivades a un posterior reglament.

En segon lloc, també podem fer referència a l'EBAP, tal com està ara i tal com ha funcionat ara, perdoni que li digui, però és elevar a rang de llei l'"enxufisme". L'EBAP actualment està en mans completament del conseller, l'Escola Balear de l'Administració Pública, donat el paper que està destinat a desenvolupar i la importància del mateix s'ha de configurar necessàriament com a un òrgan més participat i amb un sistema de gestió transparent i accessible, no pot ser que quedin en mans del conseller el control total i absolut d'aquesta escola, ja que el director s'ha nomenat pel Sr. Conseller, el gerent també, el cap de departament també, el caps de serveis tots, excepte un, també, per tant, creim que la llei ha de revisar aquest aspecte de l'EBAP i s'ha de fixar legalment tot el seu funcionament i la seva estructura.

Hi ha altres aspectes que no hi entraré perquè no tenc temps. Creim sincerament que no aturar aquest projecte de llei és perdre una oportunitat molt bona per tal que el Govern impulsi una bona norma de llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears i que estableixi el seu propi model, fent ús d'aquesta major capacitat normativa en matèria que li permetrà, suposam que li permetrà, la llei estatal. I per tant creim que la prudència l'hauria de dur a retardar la tramitació d'aquesta llei.

Certament, l'actual regulació de la funció pública la trobam a la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de funció pública, la qual ha estat desplegada mitjançant més d'una vintena de decrets i normes reglamentàries de rang inferior, i per tant creim que sí que és necessària una llei de funció pública, però creim que aquesta llei s'ha de dur a terme en el moment oportú i amb el diàleg i el consens del sector social a qui va destinada.

Quant al CES, ha comentat el Sr. Conseller que després diu que sí que s'ha de tramitar aquesta llei, nosaltres deim que també però no ara, i en el seu dictamen, a part de dir el que li he llegit anteriorment, també parla d'altres aspectes, aconsella una revisió crítica del text i així mateix diu que "la futura llei de la funció pública hauria de reconèixer expressament que la dependència funcional dels funcionaris públics que presten serveis a òrgans consultius i assessors superiors de les Illes Balears és el president de la institució".

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Camps, per favor.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, tot d'una vaig acabant, Sr. President. També diu que "s'ha de determinar clarament quin és el personal laboral indefinit fix"; diu que "la llei hauria d'especificar clarament que el personal laboral temporal ocupa els llocs que no poden ser ocupats per personal laboral fix"; que "s'hauria de dividir el capítol primer del títol IV actual, grups, cossos i escales funcionals en dues seccions, ordenació i accés"; que "s'hauria de fer un esforç per incorporar a la llei, amb més contundència de la prevista actualment, que l'oposició o altres sistemes de selecció són el pòrtic selectiu per a l'accés als centres de formació per al personal aspirant i que l'adquisició i la qualitat de l'empleat públic depèn de la superació de la formació imperada al curs", etcètera. Hi ha més aclariments i més desitjos que el CES té de què aquesta llei es modifiqués en aquest sentit.

I li repetesc el que li he dit abans, s'està perdent una molt bona oportunitat de fer una bona llei de funció pública per a aquesta comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, vostè ha triat una forma de fer el debat, que és molt lliure, i l'haurà triat perquè considera que és la més adequada en el moment, no tenc el més mínim dubte que vostè té capacitat més que sobrada per replicar el que faci falta i més, tant si vostè ha triat fer un discurs d'exposició de la llei que ja duia preparat en lloc de replicar el que li hem dit serà perquè vostè ho considera més adequat. No es preocupi que no dubtaré que si volgués fer el contrari ho hagués fet molt bé. Tal vegada ho farà ara després, quan jo ja no pugui contestar, però bé, és igual.

El que és evident és que tenim una, he donat tota una sèrie d'arguments, llargament, he parlat del tema, i vostè només s'ha referit a dues coses, per tant me referiré només a aquestes dues coses. Una és el tema de l'oportunitat o no oportunitat de fer la llei en funció de la llei de bases estatal, vostè ens ha intentat explicar que faltaria més, que vostè aquí fa el que vol perquè no està subordinat a Madrid, faltaria més, -no sé què dirà el Sr. Rajoy si el sent, però bé, deixem-ho córrer. El que és evident és una cosa, ja m'agradaria a mi tenir les competències que ha llegit vostè de l'Estatut català, tal vegada si hi hagués hagut aquestes competències i altres coses més hagués votat que sí a l'Estatut, i així podríem discutir de la llei quan volguéssim i no hauríem d'estar pendents d'una llei de bases estatal, però com que no les tenim ens convé estar pendents d'aquesta llei de bases estatal.

I després vostè ha utilitzat un exemple sobre l'acord, el Pacte Sindical del desembre del 2004, que a mi me va molt bé; té tota la raó vostè, això és un pacte social, això és un pacte social, això és consens, això és concertació i vostè ho ha fet, i jo ho celebr, el felicit, ho ha fet no amb tots els sindicats, no ha pogut comptar amb Comissions Obreres, però és igual, ho ha fet amb els altres, això és un pacte social. El que no és un pacte social és la llei, el que no és un consens és la llei, un pacte social és seure-se, pactar coses i decidir un paquet que és de tots per igual, la resta és senzillament escoltar i després decidir el que a un li convé, que és, com li he dit abans, absolutament legítim i com vostè perfectament ha reconegut per omissió a la seva intervenció, és el que ha passat amb la llei, i, si no, aquí hi ha l'opinió pública dels sindicats majoritaris que no se senten reflectits en aquesta llei; en moltes coses sí, algunes de les coses que han aportat són seves, és evident, però no és una llei pactada amb els sindicats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Rosselló. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. President, señores diputados. Sr. Diputado, Sr. Rosselló, hoy estamos aquí hablando de un debate alrededor de una ley, la oportunidad nueva de hacer esta ley, la necesidad que tenemos de que esta ley entre en vigor. Sabemos que es una ley que tiene un proceso largo, que tiene un desarrollo complejo y que entrará en vigor, posiblemente, pues después de las elecciones del mes de mayo del año que viene, en toda su extensión, pero sí que será la primera ley que haya en todas las autonomías coincidente, concurrente con el Estatuto Básico de

la Función Pública que se podrá poner en vigor, antes que otra ninguna.

Yo le agradezco su reconocimiento al Pacto Sindical, le puedo garantizar que he hecho todo el esfuerzo posible para que todos los sindicatos lo hicieran este convenio, este pacto; no fue posible en diciembre del 2004, pero sí después fue posible en el convenio colectivo de laborales, que lleva doce años sin hacerse y se ha hecho con todos los sindicatos. Quiero decir que ha habido esfuerzo y que el único sindicato que no firmó el acuerdo sindical continua trabajando para mejoras sociales como uno más dentro del grupo de trabajo que (...) este Pacto Sindical; se tiene en cuenta y participa y lógicamente pues (...) Pero pactar, negociar y llegar a acuerdos es de dos partes, yo puedo hacer todo lo posible para llegar a un acuerdo, si la otra no quiere pues no se llega. Esto no quiere decir que no haya voluntad, y la voluntad se demuestra cuando de siete sindicatos seis firman y otro no firma, por cuestiones personales, porque en otras comunidades tampoco ha firmado, fantástico, pero la realidad es que la voluntad de pacto sí que ha llegado.

Y viene la ley, Sra. Camps, yo antes de ayer me sorprendí, no, el lunes, sí ayer, me sorprendí de la confirmación del CSIF de que no hemos negociado, el CSIF, llamé al señor que ha hecho las declaraciones, le dije: ya me dirás dónde no hemos negociado, has hecho una alegación a la ley de cuerpos y escalas y eso está aceptado, está incorporada a la ley. Ah, es que me habían dicho, ni una, no ha hecho ninguna aportación más. Todos los sindicatos han hecho aportaciones, en su mayoría se han admitido, algunas no, porque eran básicamente encontradas a la filosofía de la ley o superan otras cuestiones. Como en las alegaciones al texto articulado de la ley que han hecho los grupos parlamentarios, la mayoría podemos aceptarlas, otras no porque chocan frontalmente, justamente con el Estatuto Básico de la Función Pública, con la normativa estatal de función pública.

Por lo tanto, yo aquí lo que quiero considerar son dos cuestiones: es una ley oportuna. La disposición final segunda, mire usted, en el debate la podemos quitar, si hay una enmienda para ella, o voluntad, no será necesario; piense usted que esta ley empezó a hacerse en agosto, me parece que fue, en julio del año pasado, con lo cual quiere decir que esto estaba aquí por si surgía, no ha surgido, hemos podido adecuarla, pero lo que creo es que esta comunidad, los funcionarios de esta comunidad que están representados siempre por las organizaciones sindicales, que han sido escuchados, que han sido atendidos en la mayoría en sus reivindicaciones, que lógicamente hemos aceptado nosotros antes reivindicaciones de los sindicatos que el Estado, y a los sindicatos les ha servido que nosotros lo aceptásemos para que lo acepte también el Estado, o sea, esto es así. Y esto a lo mejor, usted no habla con el mismo interlocutor que yo, porque en función pública hay unos interlocutores y otros (...) Pero yo le digo a usted que los sindicatos en su inmensa mayoría están apoyando esta ley, que puntualmente habrá alguna cuestión que no les guste, por supuesto, como a usted o como a mí, porque yo también cuando digo que sí a una cosa no es que me guste, sino que creo que es en bien del consenso, en bien de las relaciones, en bien del pacto, hay que asumirlo porque no desvirtúa y suma.

Pero yo creo que en esto hay que hacer un esfuerzo y a todos les pido que apoyen la realización de la ley, que no voten a favor de la enmienda de devolución, de la enmienda a la totalidad y que entremos cuanto antes a debatir las enmiendas al articulado que enriquecerán la ley y serán positivas.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Altres grups que vulguin intervenir? Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Seré molt breu, per començar vull llegir-los un text que diu així: "La tercera preocupació és semblant a la que acabam d'exposar, però afecta la coordinació normativa respecte de les lleis futures, una de la nostra comunitat autònoma, la Llei de la Dona, i dues que respecte de la mateixa matèria s'estan elaborant per part de l'Estat. A les tres lleis s'incorporen mesures específiques respecte dels drets de la dona i de la funció pública en general", és el dictamen número 1/2006 del Consell Econòmic i Social sobre l'avantprojecte precisament de la llei de funció pública de les Illes Balears.

En definitiva, i ja s'ha dit aquí, almanco parcialment, amb aquest dictamen el CES adverteix el Govern de les Illes Balears que les lleis en tramitació en aquest Parlament i en el Parlament espanyol poden fer absolutament obsoleta aquesta llei que avui, si no passa el que hauria de passar, igual s'aprova. I per comprovar-ho no me referiré a les lleis estatals, jo sí som nacionalista, pertany a un grup nacionalista i sens dubte el que sí vull dir és que el Partit Popular no ens ha de donar lliçons de nacionalisme. El Partit Popular, si a Madrid governés encara el Sr. Aznar, haguessin acotat el cap, els haguessin esclafit els dits i haguessin fet el que el Sr. Aznar hagués dit, així que, ara, venir a aquesta tribuna a dir que no són sucursalistes és com a mínim ridícul.

Però bé, seguim, idò basta fixar-se en la llei de la dona, també en tramitació no a Madrid sinó en aquest mateix Parlament, la Llei de la dona conté un títol sencer destinat, almanco damunt el paper, a fomentar la igualtat d'homes i dones en l'administració pública; idò bé, ni una de les mesures que proposa la llei de la dona es reflecteixen a la llei de la funció pública, ni una. Llavors, conclusió, estam tramitant dues lleis en aquest Parlament que es contradueixen entre sí, dues lleis proposades pel Govern que diuen coses diferents, jo crec que no és una bona recomanació i que no dona gaire fiabilitat això a aquest Govern. I si a açò hi afegim açò que a Madrid ho volen canviar, doncs mira, encara més incoherència.

I si a aquest absurd hi afegim la imposició feta pel Govern sobre el Parlament per eliminar el control parlamentari, no podem per manco tenir ben clar que aquest Govern no mereix el nostre suport, que igual inicialment haguéssim pogut pensar donar-li. Per tant, el nostre vot serà favorable, si s'arriba a votar, a les esmenes a la totalitat.

Respecte el control parlamentari, crec que ja he rallat prou sobre aquesta imposició que ha fet el Partit Popular. Però per acabar vull fer una pregunta a les senyores i senyors diputats, especialment als diputats de l'oposició, poden imaginar vostès què hagués passat si el que ens ha fet el Grup Popular en aquesta cambra ho hagués fet el Govern Ibarretxe del País Basc? S'imaginin què haguessin dit? Ho pensin.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de què el meu grup parlamentari em va encomanar la responsabilitat de defensar les matèries relacionades amb la funció pública, he pogut assistir com tots vostès també han estat testimonis d'això, a un ambiciós i irrenunciable procés de millora, de la modernització de la funció pública, procés que s'ha vingut desenvolupant tenint sempre en compte una doble projecció, per una banda s'ha desenvolupat des de la conselleria una ambiciosa política de portes endins, traduïda en una important millora de les condicions laborals dels funcionaris que configuren la nostra administració autònoma, garantint un accés a la funció pública d'acord amb els principis de mèrit i capacitat. I una adequada promoció interna que permet als funcionaris de l'administració superar-se en les seves aspiracions professionals.

I també hi ha hagut polítiques de portes enfora, traduïdes en una modernització inqüestionable de l'administració pública que facilita mecanismes més àgils i flexibles en l'atenció del ciutadà quan es relaciona amb l'administració autònoma, així com una millor i major preparació dels professionals públics que proporciona sens dubte, un millor servei al ciutadà. Si tot el que acab de dir són realitats tangibles avui en dia, la llei que ve avui aquí a defensar aquest diputat, culmina un procés que mai s'havia produït en aquesta comunitat autònoma en matèria de funció pública. Són moltes i diverses les qüestions que justifiquen l'aprovació d'aquest projecte de llei. Aquest diputat no les reproduirà, vostès les saben, però en qualsevol cas el conseller ja les ha explicat sobradament.

Me limitaré a defensar els aspectes que han estat criticats. Efectivament hi ha un seguit de qüestions que han estat qüestionades del contingut d'aquesta llei, en el meu parer amb escassa o nul·la fonamentació i procuraré justificar les meves paraules a continuació mitjançant un seguit d'arguments en contra. S'ha dit que aquesta llei té una falta de regulació del personal laboral de les empreses públiques. Tal i com hauran pogut comprovar senyors diputats, el personal funcionari adscrit a les empreses públiques es regula pels preceptes d'aquesta llei, tal i com es reconeix a l'article 3.1, apartat h). No obstant, és cert que no té cabuda la regulació del personal laboral de les esmentades empreses públiques, la justificació és molt senzilla.

Aquest fet ve determinat per una qüestió competencial, com saben la comunitat autònoma no disposa del títol competencial suficient que permeti dictar normes de dret laboral, mentre tant

L'Estat gaudeix de competència exclusiva en aquesta matèria i tant és així que l'avantprojecte de l'estatut bàsic, tan comentat avui aquí damunt aquest tribuna, fruit del pacte entre el Govern de l'Estat i els sindicats, no deixa marge possible a la regulació del personal de les empreses públiques per part de la pròpia comunitat autònoma. En segon lloc també s'ha dit aquí en aquesta tribuna que es centralitza la gestió del personal, aquesta afirmació en el meu parer és un absolut desencert, poca fortuna amb aquestes afirmacions i res més lluny de la pròpia realitat. Si estudiem el text amb profunditat podem observar que les línies mestres, els trets fonamentals de la llei vigent respecte la dependència orgànica i funcional dels treballadors públics, es manté considerablement.

Així també es manté la dependència orgànica del conseller competent en matèria de funció pública i la dependència funcional del conseller als que estan adscrits els llocs de treball. El fet de què aquests darrers no apareguin en el text com a òrgans competents en matèria de funció pública, no contradiu de cap manera el que acab de dir. Un exemple vàlid és que la resta de legislació en matèria de funció pública autonòmica tampoc reconeix la condició d'òrgans competents en aquesta matèria els consells, encara que aquests mantinguin absolutament intactes les competències que són inherents a la dependència funcional del personal. Per altra banda també resulta imprescindible i necessari recordar que també es mantenen intactes les competències que actualment tenen respecte el personal docent i personal estatutari al servei de la sanitat pública autonòmica. Per altra banda i mitjançant tècniques de desconcentració i de delegació, s'estableix un sistema que permetrà un model desconcentrat, segons quina sigui la seva estructura organitzativa vigent en cada moment.

També s'ha dit avui aquí en aquesta tribuna que no és oportú la presentació d'aquest text en aquesta cambra. Evidentment encara que es reconeix una necessitat de reformar legislativament aquesta matèria, s'ha dit que es tracta d'un moment poc oportú, per quan l'Estat està confeccionant el que serà l'estatut bàsic de la funció pública. Jo els vull recordar als grups parlamentaris que tots els que estam aquí tenim la mateixa capacitat d'iniciativa legislativa. Possiblement si els grups parlamentaris de l'oposició haguessin presentat un projecte, una iniciativa de llei d'aquestes característiques durant els 3 anys que duim de legislatura possiblement no haguéssim coincidit en l'estatut bàsic de la funció pública. Això no ho han fet vostès, la iniciativa la tenim tots. Per tant, el moment en què es presenta aquest text legislatiu en aquesta cambra no és absolutament i en cap moment criticable per part de l'oposició.

Vostès tenen la mateixa possibilitat i les mateixes iniciatives de presentar un text d'aquestes característiques. Si bé és cert que hi ha coincidència en el temps, també és cert que l'estatut bàsic és un mandat constitucional que de cap manera pot condicionar senyors diputats l'exercici de la competència de desenvolupament legislatiu de la pròpia comunitat autònoma i encara més quan l'Estat ha retardat tant de temps en portar-la a terme. Recordem els períodes, 1978 any 2006. Facin comptes senyors diputats. Sigui com sigui la comunitat autònoma de les Illes Balears, per una qüestió absolutament de responsabilitat, ni pot, ni vol, ni ha de deixar de regular aspectes que considerem absolutament imprescindibles per a un correcte i

perfecte funcionament de la seva pròpia administració. En conseqüència s'ha elaborat un text, aquest, que respecte les disposicions, maldament vostès no ho creguin, bàsiques existents sense cap tipus de contradicció. Però també que aborda la regulació d'aspectes que permeten avançar en la consecució d'un nou model de gestió de funció pública, un model més àgil, un model més eficient, un model més flexible i més d'acord amb les exigències de la societat actual.

També avui aquí s'ha aprofitat el temps per dir que es presenta aquest projecte de llei amb absoluta precipitació i pensant amb les necessitats i interessos del Grup Parlamentari Popular. Senyors diputats, això no és correcte. El punt de partida que marca l'inici del procediment no és altre que el pacte sindical signat dia 24 de gener de l'any 2005, data en la que precisament es comença a treballar en distints esborranys per abordar les distintes reformes legislatives que venia demanant precisament aquest pacte sindical. Després d'això es va manifestar la necessitat de portar a terme una reforma amb profunditat, una reforma de calat mitjançant un sol text i en conseqüència dia 29 de juliol de 2005 s'inicia el procediment administratiu d'elaboració d'allò que és aquest projecte de llei i que ha estat sotmès a una ampla, completa i profunda tramitació, allà on recordaré als seus diputats que hi han participat tots els òrgans i ens amb competència sobre la matèria.

Ja els ho relacionaré, distintes conselleries, tots els sindicats presenten al·legacions, precisament UGT, STEI i Comissions Obreres, amb els quals es mantenen també reunions de feina i de treball. El Consell balear de Funció Pública informa favorablement de l'avantprojecte. La comissió de dret local es reuneix a l'efecte dia 20 de desembre. La comissió de personal informa també de la mateixa manera favorablement de l'avantprojecte el mes de gener de l'any 2006. S'eleva al CES per a la seva consideració dia 2 de febrer i el Consell de Govern l'aprova dia 17 de març del 2006. Això són proves absolutament contundents i irrefutables de l'obertura que ha tengut aquesta conselleria respecte la participació dels diferents agents socials i ens amb necessitat de participació en aquest text perquè són ells els més indicats per fer-ho.

Com poden comprovar aquesta avantprojecte ha seguit una llarga i complexa tramitació. Els vull recordar que més d'un any i també els recordaré que han participat altra volta agents polítics i socials amb completa i absoluta competència en aquesta matèria. Dit això, es desprèn que "precipitació", com diuen vostès, absolutament cap. És una llei perfectament planificada, elaborada des de la responsabilitat de la conselleria i és una llei perfectament meditada a la qual hi hem pogut participar tots i cada un dels agents i ens implicats. Respecte aquelles opinions que afirmen que es tracta d'una llei partidista, els fets que han anat succeint precisament al voltant de la seva confecció, evidencien que aquestes afirmacions són tan interessades que estan mancades de fonament. Me referesc precisament a l'adequació de la normativa bàsica vigent, a les opinions reflectides a l'informe d'experts, convocats pel mateix Ministeri d'Administracions Públiques, així com les previsions contingudes a l'avantprojecte de l'estatut bàsic.

I en darrer lloc també s'ha dit que serà una llei inoperant, perquè vostès diuen que no soluciona de manera adequada els

problemes dels empleats públics. Mirin senyors diputats, no sé si ho saben vostès, però aquest projecte afronta precisament tots els problemes que segons l'informe dels experts de 25 d'abril del 2005, afecten precisament els treballadors públics. Podran dir que és inoperant, però l'ambició i el (...) d'afrontar tots els problemes dels treballadors públics es contenen en aquesta llei. No obstant i en compliment de l'article 11.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el projecte fixa d'una manera per totes i a més, en absoluta transparència el que és l'àmbit d'aplicació de la legislació autonòmica en matèria de funció pública, tota vegada que el nou text resulta aplicable. És a dir, no tan sols a funcionaris al servei de l'administració autonòmica, sinó també és aplicable als funcionaris de les demés administracions públiques de les Illes Balears.

En aquest sentit el projecte permet precisament aconseguir tres objectius fonamentals, cabdals. En primer lloc la modernització de la funció pública. En segon lloc la professionalització dels seus treballadors. I en tercer lloc la millora de la qualitat del servei públic. Doncs bé, per tal d'aconseguir aquests objectius aquest avantprojecte, seguint les línies bàsiques repetesc marcades per l'estatut bàsic de l'Estat, introdueix entre d'altres les següents mesures. I he dit que no reproduiria el que ha dit el conseller, però ho faré, un sistema propi de la carrera administrativa. La creació de la figura del personal directiu. Un sistema d'avaluació del rendiment. La creació d'un sistema de conciliació de la vida familiar i laboral. Introdueix noves mesures per pal·liar els efectes de la violència de gènere, així com també la potenciació de la inspecció general de serveis. Aquestes qüestions precisament si una cosa són és que són operants.

Senyores i senyors diputats, aquest és el posicionament del Grup Parlamentari Popular, és un discurs en positiu i com no pot ser d'altra manera, també és un discurs entusiasta. Certament hi ha diverses i múltiples coincidències en la necessitat de l'aprovació d'aquest text, independentment de les distàncies i els espais que ens puguin avui separar. Jo els convit, independentment d'allò que avui s'ha dit en aquesta tribuna, que en el debat en ponència i en comissió mitjançant la defensa de les esmenes que tenen tots i cada un de vostès presentades, puguem arribar definitivament a tenir el text i la Llei de Funció Pública que entenem que realment mereixen les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Ara senyores i senyors diputats seria el moment de passar a la votació perquè són les 13,45, com havíem dit, però si els sembla bé, com que falten torns de rèpliques, 15 minuts, podríem acabar aquest projecte de llei i després ja passaríem a fer les tres votacions.

Per tant, en torn de rèplica si volen intervenir. Sra. Camps té la paraula.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Agrair en primer lloc el suport a aquesta esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista, manifestada pel portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. I

quant a les paraules del Sr. Jerez, portaveu del Grup Parlamentari Popular, dir-li que no puc consentir que me digui que els motius que motiven l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista no estan justificats, no tenen l'entitat suficient com per justificar aquesta esmena a la totalitat. Ho repetit durant totes les meves intervencions, però bé, no tenc inconvenient en tornar-ho repetir.

En primer lloc el primer dels motius i no ratllam d'inoportunitat, estic rallant d'extemporaneïtat. És a dir, que la tramitació actual d'aquest projecte de llei avui és extemporània, és inoportuna, però no que el Govern no pugui presentar el projecte de llei en aquest Parlament, està clar, el presentarà quan vulgui. Però considerem que és el temps oportú perquè és imminent l'aprovació de la llei estatal, de la llei que fixarà seguint el mandat constitucional que vostè també ha citat, les bases de la funció pública, bases que haurà de respectar i assumir forçosament la Llei de Funció Pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per tant, entenem que per no fer una feina dues vegades, val més fer la feina més a poc a poc, però ben feta. És a dir, que el fet que ara es dicti una llei que després d'hagi d'adequar a aquestes bases marcades per l'Estat, suposarà que la llei que hagi nascut ara no tenguí la vigència i no tenguí la perduració que per vocació les lleis tenen. Les lleis neixen per ser aplicades i per durar en el temps, no per modificar-se al cap de dos dies.

Actualment així com està el text redactat existeix, insistesc, una disposició final segona que preveu que es puguin produir aquestes contradiccions, malgrat tots els acords que s'hagi arribat per consensuar la norma de l'estatut bàsic del treballador públic. I li dic açò perquè la pròpia llei ho preveu i s'utilitza el Govern de les Illes Balears perquè una vegada entri en vigor l'estatut bàsic del treballador públic dugui a terme les modificacions que siguin necessàries. Tal vegada fa dos anys s'hagués presentat aquest projecte de llei i açò no seria motiu per substanciar una esmena a la totalitat. Però ara, davant la imminent aprovació de la llei estatal, considerem que està justificat i més.

L'altre motiu és la manca de diàleg que hi ha hagut amb el sector social, ja no deim consens que és l'ídoni en aquest tipus de lleis, bé en totes les lleis és ideal arribar a un consens amb tots els sectors allà on serà aplicada aquesta norma. Ara bé, ja no ratllam de consens sinó de diàleg. Aquest diàleg no ha existit, s'ha donat el tràmit formal que es dona, segons la llei de procediment, se'ls ha donat 15 dies als sindicats perquè puguin manifestar el que creguin o puguin fer suggeriments i el Govern ha assumit o no allò que ha cregut oportú. I havent estat capaç el conseller d'arribar a un acord amb el pacte 2005-2007, ens consta entendre que no hagi estat capaç d'arribar a un acord sobre aquesta llei. Quin és el motiu de no arribar a aquest acord? Les presses, el no tenir temps de dialogar amb el sector perquè li córrer molta pressa aprovar lleis, quantes més siguin possible millor i ja li ho he dit abans Sr. Conseller, per molt que ara frissi, si no ha fet els deures ara, molt probablement no hi serà a temps.

Aquest diàleg no ha existit per molt que s'esforcin en dir que sí i així ho han manifestat els sindicats, ho ha dit UGT, CSIF, ho han manifestat fins i tot sabent que aquesta llei ja s'està tramitant parlamentàriament i que ja no hi ha lloc a

introduir noves esmenes si no s'han fet fins ara. Per tant, entenem que el sector no està d'acord amb aquesta norma, no vol que es dugui endavant i la nostra feina aquí és també defensar allò que consideram més oportú, més apropiat per als ciutadans de les nostres illes.

Tornar insistir amb el Consell Econòmic i Social, ell mateix diu que certament la norma que surti d'aquesta comunitat de funció pública s'ha de fer tenint com a referència el paraigua normatiu de la futura llei estatal, perquè actualment i seguint el procediment de forma estricta, la Llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'ha de basar en la normativa bàsica que actualment està vigent i actualment no està vigent aquest estatut bàsic del treballador públic. Per tant, el propi Consell Econòmic i Social entén com a molt positiva la coordinació i complementació de la normativa autonòmica amb l'estatal, però li preocupa marcadament el fet de què la llei autonòmica avanci més ràpid que l'estatal, precisament per aquesta descoordinació que existirà entre les dues normes...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Camps, per favor.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Vaig acabant tot d'una. Així doncs per acabar, tan l'extemporaneïtat de la tramitació del projecte de llei, com la manca de diàleg que existeix i se segueix reclamant per part del sector, són un clar exponent de les necessitats de què aquest projecte de llei de funció pública retorni al Govern per la seva correcció, la seva millora, o la incorporació d'allò que encara tenen a dir els sindicats i se presenti quan estiguin ja vigents les bases que regiran, esperem que per molt de temps, l'estatut del treballador públic, les bases mínimes que s'han de respectar.

Per tant, entenem que són necessàries per tal de garantir la coordinació d'ambdues normatives. I res més.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Després del debat mantingut avui en aquesta accidentada sessió parlamentària, jo m'he de ratificar amb els arguments que he utilitzat fins ara a l'hora de demanar la devolució d'aquest projecte de llei al Govern. M'he de ratificar perquè l'argumentació que s'ha fet tan per part del conseller com per part del diputat portaveu del Partit Popular en aquest tema ha estat glossar lògicament les benaurances d'aquesta llei, els avantatges d'aquesta llei, però no contra-argumentar els arguments que aquí s'han donat. Avui no estam discutint la llei, avui estam discutint les esmenes a la totalitat a la llei. Per tant, quan se discuteixen esmenes a la totalitat a la llei, la forma de convèncer és rebatre els arguments que se donen per aquestes esmenes a la totalitat, no és defensar o glossar la llei, que lògicament els que hem presentat una esmena a la totalitat l'hem llegida i la coneixem profundament.

Crec que les presses són males conselleres i ens han fet perdre una ocasió històrica per afrontar després de 17 anys d'experiència d'una Llei de funció pública d'aquestes illes, que demostra ja les seves mancances, les seves insuficiències, que ha estat modificada de forma poc elegant, per dir-ho amb un qualificatiu suau, moltes vegades per les lleis d'acompanyament. En definitiva, una llei que sí és necessari canviar, s'ha perdut la gran ocasió per fer un gran debat social que ens possibilités un llibre blanc, un diagnòstic de quina és la funció pública, quin és el paper de la funció pública, quines són les mancances, quines són les necessitats que és el que s'ha de resoldre a la funció pública, un gran debat social amb les organitzacions sindicals i les organitzacions ciutadanes sobre aquest tema per extreure la conclusió de quin és el model de funció pública que la nostra comunitat necessita i reclama. Aquest hagués estat el procés sense presses, sense precipitacions que s'hagués pogut fer. A això li he afegit jo en els meus arguments i no ho repetiré més, les contradiccions que poden sorgir amb l'estatut de bases a nivell estatal. Bé, no donaré més voltes a aquest argument que ja s'ha dit per passiva i per activa.

Una llei que nosaltres a més creim que enlloc de resoldre algunes de les mancances de l'actual, les incrementa. Per exemple el tema de l'excessiva centralització de la gestió de personal amb una conselleria, la Conselleria d'Interior. Nosaltres som més partidaris de descentralitzar distints aspectes de la gestió de personal i no excessivament centralitzar-ho perquè això facilita la gestió, facilita l'agilitat de la gestió que és una de les tasques fonamentals que els ciutadans te demanen. Ens pareix absolutament poc apropiat que a la legislatura que més han crescut les empreses públiques, que més han crescut els consorcis, que s'han muntat quantitat d'entitats d'aquestes característiques, aquesta Llei de Funció Pública deixi fora el personal d'aquestes entitats i no les contempli. Donant (...) a l'argumentació per la qual se creen aquestes entitats, se creen per fugir del control pressupostari i se creen per fugir del control de la política de personal, sempre en detriment dels interessos dels treballadors en aquest cas. Una llei que dona molt de pes als reglaments, Consell Balear de Funció Pública, Institut Balear d'Administració Pública, Inspecció General de Qualitat, Organització i Serveis i un seguit d'estructures fonamentals que aquesta llei potencia i crea, se desenvoluparan després per reglaments. Per tant, hi tindrà un pes decisiu el Govern de torn a l'hora de decidir aquest tema.

Un llei en definitiva que no aporta solucions a la racionalitat del sistema de retribucions, als problemes del procediment selectiu, a la carrera administrativa, tot pendent del nou estatut del treballador públic. Pensam per tant, que s'ha perdut l'ocasió de fer una cosa molt millor, s'ha perdut l'ocasió de fer una llei consensuada amb totes les organitzacions sindicals, no només escoltades les organitzacions sindicals, només faltaria! Sinó consensuada amb les organitzacions sindicals. Per tant, demanam la devolució d'aquest projecte de llei al Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula..., no vol intervenir. Grup Parlamentari Popular.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement per una qüestió de cortesia parlamentària prenc la paraula, entenc que el debat està absolutament substanciat avui aquí en aquesta cambra. En qualsevol cas intentaré donar resposta, no serà resposta diferent a la que he donat a la tribuna als diferents grups parlamentaris.

El PSOE torna incidir en la qüestió de què es tracta d'un text, un avantprojecte inoportú, ara no és un moment oportú per portar aquesta llei endavant perquè hi ha una llei estatal que en aquest moment s'està confeccionant. Miri, jo ja li he dit a la tribuna i li ho torn repetir aquí, en la mesura de les possibilitats aquest avantprojecte respecte d'una manera absolutament escrupolosa l'estatut bàsic que s'està confeccionant a nivell de l'Estat, no sé si no me senten, no me volen sentir o...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...el que passa aquí és que no m'entenen. Això per una banda.

En segon lloc, vostès ho saben perfectament, ja ho hem dit aquí avui matí. Hi ha una disposició final que no és per una qüestió de contradiccions amb la llei estatal, que està fixada, és per una qüestió d'adaptació. Vostès el que diuen és que la disposició final que regula aquest text evitarà en certa manera, o corregirà les contradiccions que existeixin. Miri, no és la primera vegada ni serà la darrera que una llei s'ha d'adaptar a una altra llei. Jo els pregunt, què hagués passat de no aprovar-se aquesta llei i aprovar-se l'estatut bàsic, la llei estatal, què hagués passat si nosaltres haguéssim hagut d'adaptar la nostra? Hi ha hagués hagut una modificació legislativa també. Pareix ser que és la primera vegada que ens hem d'adaptar a un text. En qualsevol cas jo me vull reiterar damunt el mateix, l'avantprojecte de llei de funció pública respecte escrupolosament l'estatut bàsic de funció pública.

Per altra banda diuen vostès que existeix manca de diàleg. Jo li he dit damunt la tribuna i ho repetiré ara mateix en aquest moment. Hi han participat els sindicats, tots els sindicats, el Consell Balear de Funció Pública, Comissió de Dret Local, Comissió de personal, CES, senyors! Una àmplia participació i el Sr. Miquel Rosselló diu que només han estat escoltats. Miri, els que han volgut presentar esmenes ho ha fet Sr. Miquel Rosselló i ho han fet UGT, l'STEI i Comissions Obreres, qui ho ha volgut ho ha fet, ha tengut tot el dret i tota la possibilitat de fer-ho. Una altra cosa és que no ho hagi fet, però això no vol dir que no s'hagi escoltat, ni s'hagi donat oportunitat als agents socials de participar en aquest avantprojecte.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Bé, senyores i senyors diputats passarem a les votacions.

En primer lloc votarem el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 3924/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitats de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

(Rialles)

29 vots en contra, 1 vot favorable i cap abstenció. Per tant, queden rebutjades.

(Remor de veus)

Tot seguit passarem a la votació del segon punt de l'ordre del dia, el debat de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 3970/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 2527/06, de cossos i escales de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

Cap vot afirmatiu, 29 vots en contra, 1 abstenció. Per tant, queda rebutjada.

I ara passam a la votació del tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes a la totalitat de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats votam.

Cap vot afirmatiu, 30 vots en contra, cap abstenció. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3732/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, al Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

Senyores i senyors diputats continuam el plenari i passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost sobre successions i donacions, RGE núm. 3732/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, i RGE núm. 3757/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar les esmenes té la paraula en nom del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Puj aquí a defensar l'esmena de totalitat a la rebaixa de l'impost de successions i donacions, en aquest ple extraordinari, que han tengut l'amabilitat de convocar-nos el dia d'avui. Un ple que com s'està veient és

extraordinari en més d'un sentit, jo crec que el que ha passat fins ara li dona, efectivament, aquest caràcter d'extraordinari. I un ple allà on se'ns ha dit des de la majoria que aplica el "rodillo" que no havíem de venir aquí a fer política. Com deia aquell general que va usurpar el poder en aquest país prop de 40 anys: "haz como yo, no hagas política". Això també se'ns ha dit avui des de les files de la majoria. I després han matisat, perquè no quedava massa estètic, sí però no faceu política partidista. Bé, sembla ser que tornam a la democràcia orgànica, allà on no hi havia partits, tothom sap què era això d'orgànica, però de democràcia també sabem que no n'hi havia. I sembla ser que s'enyoren aquells temps.

Bé, en canvi jo he de dir que venc aquí orgullosament a fer política, a més, a fer política partidista, a defensar les opinions del meu partit, del meu grup parlamentari que és el que pens que hem de fer els diputats perquè evidentment hi ha partits diferents perquè hi ha programes, perquè hi ha propostes diferents. Ja dic, jo venc clarament aquí a fer política partidista, com en fan naturalment des del Govern i des del Grup Parlamentari Popular. Lament això sí, que venir a fer aquest discurs a aquestes hores li hagi suposat al conseller d'Hisenda haver d'esperar més d'allò que preveia i que tal vegada tengui la desgràcia de perdre algun vol. Ho lament molt, però són com solen dir, "gajes del oficio".

Bé, Sr. President, o no sé si hauria de dir Sr. President formal perquè crec que en aquest plenari ens ha convocat el President del Govern per fer jo crec que precisament el debat d'aquesta llei. Aquesta, la reducció o l'eliminació de l'impost de successions i donacions era el tema estrella del dia d'avui, fins el punt de què no n'hi havia prou en col·locar-nos de manera irregular 4 lleis a l'ordre del dia, sinó que s'ha intentat fer valer la majoria per modificar aquest ordre i posar-la en primer lloc. S'havia de debatre abans, s'havia de debatre en presència de tots els mitjans de comunicació. Es sol dir i s'ha dit avui també que de vegades fan intervencions per al *Diari de Sessions*. Bé, jo crec que no que interessa i especialment interessava aquí parlar per als telenotícies, també per als diaris impresos i lògicament per a les ràdios. Si no han aconseguit, a pesar de tota la majoria, modificar l'ordre del dia i no hi ha tanta audiència, ho sent molt, però fins aquí no arriba la majoria parlamentària per poder convocar els plens quan vulgui, capgirar-los quan vulgui i fer-nos parlar dels temes, segons el seu interès. O com a mínim no arriba la majoria parlamentària si no vénen tots.

Per què hi ha tant d'interès en aquesta llei? Jo crec que perquè és una llei electoralista, una llei que tracta d'afavorir els sectors que se suposen pròxims al PP i que per tant, ho han de dur endavant abans de què acabi la legislatura. És una llei que a més, incideix en una cosa que li agrada molt normalment a la dreta política, la suposada rebaixa d'impostos. Una rebaixa per cert, que sobre el conjunt de la càrrega impositiva no sol produir-se quan hi ha un Govern de dretes. El que sol passar i el que passa ara també és que es trasllada la càrrega impositiva d'un lloc a un altre, es trasllada de tal manera que aquesta càrrega si no és menor, com a mínim sigui més injusta i que afavoreixi determinats sectors socials. Respon també a una promesa electoral que no ha complert fins ara, més que molt (...). Això serà d'aplicació bàsicament per a la propera legislatura, està previst que entri en vigor segons el projecte que han

presentat l'1 de gener. Per tant, d'aquesta legislatura molt poc entrarà en vigor. Sí que els va bé fer gestos cap el seu electorat, però també els ha vengut molt bé els 3 primers anys tenir aquests ingressos i deixar-ho per al final...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Bé, jo sé que especular, parlar de la rebaixa d'impostos, ja dic, des dels grups de la dreta se'n ve parlant sempre i després no correspon a la realitat d'allò que passa. Sé que en aquests moments, quan està acabant el període de declaració de la renta, pot ser especialment impopular parlar de manteniment de càrregues impositives. Però jo crec que n'hem de parlar, de manteniment de càrregues impositives, sobretot si aquestes càrregues impositives són progressistes, són justes i contribueixen a una major igualtat social. L'únic recurs que tenen els governs, l'únic recurs de les administracions per donar serveis als ciutadans són els impostos. Per tant, pensam que s'ha d'anar amb molt de seny a l'hora de fer reduccions, reduccions sobretot indiscriminades, quan la nostra societat té tantes mancances, quan hi ha tantes necessitats sense cobrir.

El sistema fiscal per altra banda i per mandat constitucional ha de ser progressista, ha de tenir també una funció de redistribució de la riquesa. Ha de servir i ha de ser un element per fer una societat més justa. Bé idè, de tot això la reducció autonòmica de la imposició per successions i donacions no en té res. És una rebaixa impositiva i en el cas de les successions pràcticament podem parlar d'una eliminació que no té cap orientació progressista. És una rebaixa que actua sobre les rendes, sobre el nivell de riquesa que s'ha generat entre familiars i que per tant, que s'ha produït sense esforç personal per part dels beneficiaris, que ve de les donacions, de les herències que venguin de la família.

Nosaltres pensam que resulta sorprenent que sembli normal a tothom i lògic pagar impostos sobre el rendiment del treball, sobre aquells ingressos, aquells guanys que s'han aconseguit amb la nostra feina i el nostre treball i que sembli ser que si vénen per herència o per donació no hagi d'haver aquest increment de la riquesa, aquest increment del patrimoni no hagi de tenir una càrrega impositiva. També des del nostre punt de vista és sorprenent que tothom, absolutament tothom, sigui quin sigui el seu poder adquisitiu hagi de pagar els impostos al consum, encara que afectin qüestions que són bàsiques, amb necessitats bàsiques i que els hagi de pagar tothom, independentment de la renda.

Bé, aquest projecte de llei en el qual nosaltres presentam l'esmena a la totalitat, introdueix diversos mecanismes, pel qual entre cònjuges descendents i ascendents al final, a l'article 19 d'aquesta llei, elimina qualsevol criteri de progressivitat de l'impost i el resultat final és que hi hagi una quota màxima de l'1% sobre aquestes successions i això completament al marge de la capacitat econòmica del contribuent i beneficiant especialment aquelles herències més importants, a les grans

herències. Hem de dir que ja hi havia anteriorment un mecanisme que es manté, que bonificava el 99% en els casos de menors de 21 anys. Ara aquest criteri es generalitza. Entenem que encara és més greu que s'apliqui el mateix principi a les transmissions lucratives entre vius, com fa l'article 35 i que també ho deixa amb un gravamen màxim de caràcter fix i que lògicament produeix molt major benefici a aquelles situacions de major riquesa. Per tant, no té cap dels aspectes progressius que han de ser la característica bàsica dels impostos.

Nosaltres sí que estaríem d'acord, de fet presentem esmenes parcials en aquest sentit, però ara no és el moment, és que les herències entre familiars molt propers, quan responguin a allò que s'ha aconseguit amb una vida de treball per deixar als fills unes quantitats amb un màxim, que hi hagi una part d'allò que puguin ser per herències, fins i tot per donacions, pugués estar exempt. Però aquestes característiques d'aquesta rebaixa que afecta tothom per igual, pensam que no té cap sentit, no és just i que no és correcte que es faci així. De fet, l'herència si no se li posen correctius, càrrega impositiva és un sistema que el que fa és perpetuar les desigualtats existents dins la societat. O sigui, un impost que gravi les transmissions d'aquesta riquesa, al contrari, contribueix a un millor repartiment i a una major igualtat. De fet si el que es vol és el manteniment d'una societat amb profundes divisions entre rics i pobres, i si se volen utilitzar les polítiques públiques, la política d'impostos per perpetuar aquestes diferències entre rics i pobres el millor sistema és el que utilitzen vostès, eliminar la càrrega impositiva sobre les herències.

Per altra part i per acabar, des del Govern es valora la pèrdua d'ingressos en uns 50 milions d'euros en l'aplicació d'aquesta llei, 50 milions d'euros segons els seus propis càlculs, jo no tenc perquè dubtar de què siguin correctes i que en una situació d'aquest important endeutament que ha generat l'actual administració del PP, eliminar 50 milions d'euros no són bromes i crec que és una altra qüestió a considerar. També perquè jo pens que pot ser més, no perquè puguin estar malament els càlculs, sinó perquè pot tenir també un efecte incentivador, esper que no incentivador sobre les successions, no crec que doni males idees a ningú, a pesar de què ja he escoltat bromes relatives a això, però sí sobre les donacions entre vius perquè el deixen en una situació que perfectament pot ser una manera d'evasió fiscal que s'estigui incentivant des d'aquesta pròpia norma que ens ha portat aquí el Govern de les Illes Balears i que sens dubte el seu grup parlamentari votarà contra l'esmena per tirar endavant aquesta llei i que ja dic, té un profund contingut retrògrad i que elimina una part de l'aspecte progressiu de la fiscalitat i ens porta a una fiscalitat més pròpia d'altres èpoques molt llunyanes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3757/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En un torn anterior el representant del Govern ens exposava com exemple, a més per intentar contraposar la crítica que es feia per part dels grups de l'oposició, que a altres comunitats autònomes s'havien aprovat una, dues, tres, no sé quantes lleis i que aquí se n'aprovaven tantes. Jo crec que ens equívocam d'entrada, aquí no estam per obrir un debat de què és allò que es fa, de què és allò que no es fa a altres parlaments. Aquí estam per parlar i poder tenir aquest debat d'allò que està fent o allò que no està fent el Partit Popular i el Govern de torn.

No fa gaire estona en preguntàvem precisament per què el Grup Socialista s'oposava a aquesta llei i jo crec que he intentat explicar clarament que davant una proposta hi ha dos motius essencials que poden provocar la presentació d'esmenes a la totalitat, una és la discrepància frontal amb el contingut de la llei i un altre, no existint aquesta discrepància frontal i oberta amb el contingut de la llei, si entenem que els tràmits seguits per la presentació i la tramitació d'aquesta llei i les formes no són les que tocaven. I donada l'especial situació del dia d'avui, d'aquest ple extraordinari i tan extraordinari, creim que tenim l'obligació d'incloure en aquesta esmena a la totalitat una referència i un nou argument de rebuig a aquesta llei, sobretot pel tràmit que s'ha seguit. Ens trobam segurament davant del primer ple il·legal per part d'aquesta cambra en tota la història de la nostra autonomia i un dels fonaments de la nostra esmena a la totalitat també no pot ser d'altre que rebutjar els tràmits seguits perquè va en contra de l'Estatut d'Autonomia i del Reglament de la cambra a l'hora de convocar aquest plenari.

Dic això, agradi o no agradi al Partit Popular i hi estigui d'acord o no hi estigui d'acord fins i tot la presidència d'aquest Parlament, perquè crec que és tan digne de tenir en compte la interpretació que fa de la norma per part dels representants d'aquesta cambra i per part dels representants d'aquest Govern, com la que també han fet els informes corresponents per part dels grups de l'oposició. Crec que en aquest cas igual de dignes és un que l'altre i en algú altre que no és precisament cap representant del Govern li tocarà decidir quina és la interpretació correcta. Són diversos problemes que existeixen entorn a aquesta tramitació d'aquest tipus de plenis, s'incompleixen entre altres coses el Reglament d'aquesta cambra, l'article 61.2. Hem de tenir en compte també que és la proposta de tramitació de 18 lleis per aquest sistema de plenis extraordinaris i com dic, en període extraordinari, en pocs mesos, en aquests moments encara no té una explicació mínimament lògica.

El que sí ens hauríem de preguntar és que tractant-se d'algunes lleis com aquesta mateixa que tenim ara en aquest moment a debat, que fa anys que s'estan anunciant, ens haurem de preguntar què es el que ha passat perquè fins ara no hagi arribat a aquest Parlament. Potser, potser és que donada la precària situació de les finances de la nostra comunitat autònoma els ingressos que han arribat per a aqueixa llei d'impost i donacions han vengut sent molt, molt i molt necessaris.

També vull fer referència al que és una burla als ciutadans i una presa de pèl a tots els diputats aquí presents, aquest sistema de plens que s'ha decidit convocar, és una mostra més de l'autoritarisme, és una mostra més de l'abús d'una majoria absoluta passant per damunt del que seria necessari i desitjable que seria diàleg i el consens. Aquí només es podrà parlar d'aquells temes que interessin el Govern, que interessin el Partit Popular, els temes que vulgui presentar qualsevol grup de l'oposició, que vulgui presentar el Grup Socialista, no poden ser objecte de debat perquè així ho ha decidit, com li he dit, imposant-ho i de manera autoritària, el Partit Popular.

Està molt clar que, a partir d'avui, l'activitat parlamentària ja no la decideix el mateix Parlament, a partir d'avui ve clarament regulada i marcada pel Govern i ha passat, aquest Parlament, al servei d'interessos electoralistes.

També vull denunciar una situació que com a mínim hem de classificar de kafkiana, a ningú no se li escapa que tenim aquest ple avui perquè així ho ha demanat el Govern, no ha demanat així, ho ha imposat el Govern en aquest parlament. Idò bé, resulta curiós veure com, precisament, qui ha imposat aqueixos plens i aqueixa manera de tramitar aquestes lleis resulta que, a més a més, el seu portaveu, que s'ha encarregat de justificar aquest sistema, avui brilla per la seva absència, segurament el Sr. Flaquer deu tenir altres coses que són bastants més importants que el que ha explicat durant aquests darrers dies de la necessitat d'aquests plens extraordinaris, perquè, com dic avui, ha brillat per la seva absència si bé aquests darrers dies ha intentat justificar el que era injustificable.

Continuant amb aquesta proposta de regulació dels impostos de successions i donacions, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller les formes en aquest cas són importants, són molt importants, la coherència en els tractaments dels diferents temes resulta imprescindible. No basta que es presenti una llei i punt, i ja hem complert, no, darrera això hi ha d'haver alguna altra cosa, aquesta proposta, que fins i tot, li he dit abans, no té per què ser dolenta, fins i tot pot ser una bona proposta, però s'ha de tramitar també correctament, no es pot tramitar de qualsevol manera. I crec que d'una vegada s'ha de deixar de banda aquest esperit de confusió, aquest obscurantisme que envolta moltes o quasi totes les propostes que surten d'aquest govern del Partit Popular. Tot té un procés lògic i en aquest cas i en aquest projecte de llei crec no s'ha seguit aquest procés. He dit abans que es tracta no d'una proposta nova, es ve anunciant ja fa molt de temps aquesta futura regulació que avui se'ns presenta, i el fet que es faci precisament en aquest tram final de la legislatura diu molt del que es pretén o del que es busca. En aquests moments es deixa molt clar que es planteja no com una proposta programàtica de primer nivell que, al contrari d'altres propostes que també sortien del mateix govern en el seu moment varen ser objecte d'interès i d'actuació immediata, no amb aquesta, que simplement s'ha anat anunciant i no s'ha fet res, i per tant queda molt clar que del que es tracta és d'una proposta amb un clar objectiu electoralista i poc més.

Vull destacar també la incongruència relacionada directament amb aquesta proposta de regulació de les polítiques fiscal d'aquest govern, senyores i senyors diputats, falta coherència, falta coherència perquè es va produint cada any, i ho venim denunciant cada any, un increment sistemàtic de la

pressió fiscal a la nostra comunitat autònoma. Es ve utilitzant també i això és cert, com un sistema, intentant justificar aquest increment de pressió fiscal, amb una suposada compensació de propostes de bonificació i de reducció a determinats grups, però no és menys cert que aqueixes bonificacions i aqueixes reduccions són automàticament compensades, més que compensades, per increments que afecten tots els ciutadans, no alguns grups, tots. S'ha demostrat que ingressos obtinguts en més d'una ocasió, en més d'un pressupost ho hem pogut comprovar, que els ingressos obtinguts a les successives propostes d'increment d'impostos són sempre bastant superiors a la suma de les bonificacions i les deduccions que se'ns presenten pressupost rera pressupost.

I crec que això, la falta de coherència, la falta d'aquest esperit al qual he fet referència abans, i aquesta manifesta contradicció ho han de posar en evidència, i és aquesta contradicció que existeix entre la presentació d'un projecte de llei regulador d'un impost o de l'impost de successions i donacions, que ha de suposar una reducció del que s'ha de pagar per aquest concepte i la previsió d'ingressos que per aquest mateix impost s'assenyala en el ja conegut Pla d'equilibri econòmic financer de la comunitat autònoma de les Illes Balears 2006-2008. Crec que hem de recordar que en aquest pla que encara està vigent, que està aprovat, estan prevists ingressos per aquest mateix concepte de 61,7 milions d'euros per al 2007, que és casualment quan entra en vigor o entrarà en vigor aquest llei una vegada aprovada, i de 67 milions d'euros per a l'any 2008. I a dia d'avui encara desconexem com s'ha de reestructurar aquest Pla d'equilibri per tal de fer-lo creïble i que sigui realment el que ha de ser, perquè a més continua sent necessari, perquè continua sent imprescindible que a finals del 2008 s'hagi recuperat l'equilibri financer i l'equilibri pressupostari que es va perdre per la liquidació d'un pressupost en dèficit com va ser el del 2005.

En aquest sentit, vull dir també que és absolutament necessari un estudi econòmic de l'impacte que aquest projecte de llei suposa per a l'estat d'ingressos de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de com s'ha de lligar això amb les previsions contingudes en aquest esmentat pla d'equilibri i sobretot de com es cobriran o de com es compensaran els ingressos que es deixin de percebre en concepte d'impost de successions i donacions en el marc de l'equilibri econòmic financer aprovat en aquest mateix pla. Així mateix hem de tenir en compte que al caràcter tècnic de l'avantprojecte de llei s'ha de destacar que la falta d'aquesta memòria econòmica limita l'anàlisi del projecte que es pugui fer per part dels altres grups, i d'alguna manera limita les propostes que podrien fer-se, aportar-se en aquest projecte via esmenes parcials. Jo crec que això també s'ha de tenir en compte, s'incompleix el que està regulat en aquest tema també, jo crec que és un element important, perquè no és la primera vegada que es produeix aquesta absència de l'informe que ha d'acompanyar un projecte de llei, i vull també recordar-ho.

Continuant amb aquest tema d'incoherències, en el qual he volgut entrar, d'aqueixes polítiques que practica aquest govern, els vull recordar que vostès són especialistes en precisament aportar poca claredat en els ingressos pressupostaris, vagi com a exemple, els recordaré tres partides puntuals: 8 milions d'euros per un dic a Menorca, 150 milions d'euros que havien

d'arribar en base a un conveni de carreteres que ja està resolt, 13 milions d'euros del que havia de ser l'estrella d'aquest exercici 2006 que era l'auto taxa i que no ha estat més que una proposta fantasma perquè ja veim i sabem que no arribarà a aplicar-se en cap moment, per tant són propostes d'ingressos sense justificar, sense concretar, i el que és pitjor que en cap moment no han arribat ni arribaran a ser una realitat. Ara bé, no resulta estrany si tenim en compte les explicacions que acostumen a oferir-se per part del Govern quan se'ls planteja i crítica aquest fet que les previsions d'ingressos resultin inexistents, i vull recordar que quan parlàvem precisament del tema de l'auto taxa i d'aquests 13 milions, l'explicació que es va donar per part de la conselleria no va ser altra que no era un tema que havia de preocupar perquè si no s'ingressaven aquests 13 milions n'hi havia a la recambra 45 més que sabien que s'ingressarien, però que no s'havien comptabilitzat en els pressuposts. Què hem de deduir?, doncs que es manipulen els ingressos per doble partida: primer, perquè s'inclouen partides en pressupostos que no arribaran i en segon, perquè se sap que hi ha partides que sí arribaran i aquestes no s'inclouen per poder jugar convenientment amb aquests ingressos.

Però, per acabar, senyores i senyors diputats, i tornant a la necessitat o no d'aquest sistema d'aprovació d'aquestes lleis, d'aquesta i de les altres i de les que, segons sembla ser, aniran passant per aquest tipus de plenaries, la realitat no és altra que a Balears el poder legislatiu en aquests moments està supeditat i al servei del poder executiu, posant en perill fins i tot un element fonamental en democràcia com és la coneguda i famosa separació de poders, per tot això, senyores i senyors diputats, i per una simple qüestió de salut política demanem des del Grup Socialista amb aquesta esmena a la totalitat que retirin aquest projecte i que tornin a presentar-lo, però que ho facin seguint els tràmits que són reglamentaris i els tràmits que estan marcats, no és tan complicat, és molt simple, i basta simplement bona voluntat, ganes de treballar i ganes de fer efectiu el que correspon a cada moment, no anunciar una vegada, una altra, una altra, una altra i anar a fer-ho i llavors intentar passar de cop i en pocs mesos un nombre important de propostes legislatives com està passant en aquest moment. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervé ara l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Ramis d'Ayreflor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, la veritat és que la primera intervenció quasi la podríem evitar, perquè els motius que m'han donat per a la devolució crec que tenen poc a veure amb la llei, però intentarem contestar amb el màxim detall, explicar un poquet la llei, però sobretot contestar com correspon a l'esmena a la totalitat, als motius que donen.

Per part d'Esquerra Unida, el Sr. Ramon ha insistit molt en la modificació de l'ordre del dia, és a dir, que era un motiu,...

volien fer-lo el primer de tot per convertir-lo en la part més estrella d'aquest ple i que ens ha sortit malament. Escolti, Sr. Ramon, m'agradaria poder-li dir que sí, però no tenc poder sobre el Sr. Solbes perquè em convoqui un consell de política fiscal i financera aquest dimarts i demanar que es faci el canvi de l'ordre del dia, no el tenc, si tengués aquest poder sobre el Sr. Solbes tendríem una millor finançació autonòmica i ens aniria millor a la comunitat, ...

(Aldarull a la sala)

... però la responsabilitat en aquests moments a Madrid és del Partit Socialista i per tant la responsabilitat és del Sr. Solbes, que no en té cap ni una, ell ha de convocar els plens del Consell de política fiscal i financera quan cregui oportú i jo no li deman explicacions, però en qualsevol cas, no vulgui fins i tot polititzar aquest tema, ja és cercar el màxim. I ho ha cercat al màxim perquè vostè vol evadir la responsabilitat de no haver volgut canviar l'ordre del dia perquè -ho ha dit qualque representant- no volien fer favors al Partit Popular, escolti, és que jo crec que anar al Consell de política fiscal i financera a defensar els interessos dels ciutadans de Balears, és fer un favor als ciutadans de les Illes Balears, no al Partit Popular, ...

(Aldarull a la sala)

... però veiem que vostès quan havien anar al Consell de política fiscal i financera o a una conferència sectorial es dedicaven a defensar els seus interessos i no els del ciutadans de les Illes Balears. Jo no crec que aquest tema, sincerament.

Diuen que és una llei electoralista, miri, és una llei, jo crec que fiscal i és una llei de política econòmica que defensa un model de política econòmica i és una llei claríssima en aquest sentit, que evidentment, com vostè ha dit i ho ha dir d'una forma molt honrada, vostè defensa unes idees polítiques que jo entenc que li facin presentar aquesta esmena a la totalitat i em pareix congruent, no l'altra esmena a la totalitat, perquè no m'ha quedat clar perquè es presentava, en el seu cas almenys hi ha hagut una congruència que li agraeix i li reconec en aquest sentit, en aquest aspecte és una llei fiscal, però és evident que és una llei de política econòmica perquè creiem que la política econòmica, és a dir, la fiscalitat és important i nosaltres defensam un model que amb major activitat econòmica hi haurà més recursos.

M'està dient que les càrregues impositives han de ser justes i progressives, jo en aquest tema, és a dir, un dels motius i després ho exposaré un poquet, però és que vull contestar al que vostè diu, creim que es compleix el tema de justícia, en aquesta llei no es compleix el tema de justícia, en aquesta llei per les bonificacions que s'han vengut donant, les rendes baixes no les paguen i les rendes altes tampoc no ho paguen. El patrimoni simplement de més de 400.000 euros, que paguen impostos de successions ja és un percentatge petitíssim, d'un sol dígit, per tant ni les rendes altes estan pagant aquest impost ni les rendes baixes per tant aquí el principi de justícia no s'avé.

I del tema de progressivitat, és evident que passant a un tema residual i que vostè ha dit que era bàsicament d'eliminació, idè, no aplicam progressivitat, i aquí té la raó, però forma part de la nostra política l'eliminació d'impostos i

si eliminam impostos no hi ha progressivitat possible, li he de donar la raó, però no en el tema de justícia que com dic un impost que tan sols paguen les classes, les rendes mitjanes, els patrimonis mitjans no és un impost just de cap forma perquè ja el Govern central ja es va encarregar de fer modificacions que afecten el tema dels patrimonis més importants, més elevats, com li deia, patrimonis de més de 400.000 euros representen ja un 9% del total.

Em deia el tema de la memòria econòmica, que l'havíem presentat, un altre grup diu que no l'hem presentat, m'alegr que vostè s'ho hagi estudiat i hagi vist que hi ha una memòria econòmica, diu (...) més. I després també, és totalment cert, però em fa un altre comentari que li vull fer unes especificitats per veure si les comparteix o no. Jo qualque pic ja he parlat que són 45 milions perquè en el tema, és evident, que en la eliminació de l'impost té aquesta caiguda i en el tema de donacions vostè diu "serà una baixada encoberta perquè encara es recaptarà menys del previst". Miri, aquí, jo crec que serà al revés, en el tema de donacions recaptarem més del previst i per això jo estic parlant de 45 milions perquè crec que hi haurà un increment en el tema de recaptació pel tema de donacions, perquè actualment les donacions representen únicament 1.500.000 d'euros i jo crec que un sistema impositiu al 7% o al 3% en el cas de habitatges, idè hi haurà més donacions que es faran de forma transparent, facilitam als ciutadans que no es facin operacions d'un pare a un fill que li dona una cosa, però al mateix temps el fill fa firmar un préstec per compensar, és a dir, que fa que les coses es duguin a la legalitat i per tant en aquest sentit l'impost de donacions acomplirà l'objectiu que té, i no es faran operacions de donacions a través de compra-ventes, per tant ajudam en aquest tema.

En el cas del diputat del Partit Socialista, el Sr. Boned, evidentment em resulta molt difícil contestar el que s'ha plantejat, tot s'ha basat en emprar molt més temps en el tema de les formes, que era un ple il·legal, ja es decidirà en un moment determinat, que el projecte de llei es presenta, ja fa uns mesos, no sabia a quin ple aniria aquest projecte de llei, per tant els seus arguments manquen de tota base ja que el projecte de llei jo crec que va entrar en aquest parlament el mes d'abril, per tant no podíem saber mai si seria en un ple de l'estiu, que en aquell moment estava previst o no, és a dir, jo crec que les formes són totalment correctes.

Vostè la majoria del temps l'ha dedicat a altres situacions polítiques, el que em demostra que vostè no té arguments per presentar l'esmena a la totalitat, fins i tot ha dit que es podia presentar per dos motius, per una disconformitat total, que aquí no és per disconformitat total sinó per un tema de formes, idè jo crec que aquest no és el motiu suficient, i més quan ho ha circumscrit a unes circumstàncies especials que es donen en el dia d'avui, però quan es va presentar la llei i quan vostès varen presentar l'esmena a la totalitat no hi havia cap d'aquests temes i vostè ja havia presentat l'esmena a la totalitat, el que s'indica que era una esmena a la totalitat d'oposar-se per oposar-se.

Em diu, Sr. Boned, que la deixam fins a final de legislatura per un tema electoralista i vol confondre als senyors diputats, duent-los en aquest terreny polític, que no seria bo ni dolent, però és que la primera llei que vàrem presentar, aquest govern, al Parlament, també va ser una llei d'eliminació d'impostos, la

primera llei, i la vaig presentar jo, va ser l'eliminació de l'ecotaxa, és a dir, que no esperam fer les coses al final o a davant, les feim al moment que consideram oportú, per tant no hi ha hagut aquest tema que vostè vol relacionar, perquè la primera llei també va ser una llei de política fiscal per a l'eliminació d'un impost. Aquesta no serà la darrera, però estarà en el marc de les darreres. Una la vàrem dur en el principi i perquè nosaltres creim claríssim el tema que produeix l'eliminació d'impostos, aquí hi ha el gran debat i la diferència entre la política econòmica i fiscal de l'esquerra i la del nostre partit, miri, la nostra política fiscal creim que ha assumit un increment de l'activitat econòmica, reduir impostos i un increment de l'activitat econòmica i a més una major recaptació i una major creació dels llocs de feina, i aquests són els motius bàsics, de poder estudiar aquestes mesures i en aquest cas concret ho compleix com ho complia l'ecotaxa. Baixar els impostos, major activitat econòmica, major recaptació de tributs a llarg termini no a curt, però ja farà la major activitat econòmica que hi hagi una recaptació, i sobretot més llocs de feina.

En la meua opinió la seva política de pujada d'impostos du tot el contrari, és a dir, és una política que du a una menor activitat econòmica com poden veure en el seu moment, és a dir, a una menor recaptació, com podem també comprovar i que l'ocupació no creix. Dir llavors que en aquests temes ho tenim bastant clar, la memòria econòmica es va presentar, està presentada, es veu perfectament el que esperam en aquest cas i vostè em cita el Pla d'equilibri econòmic i financer, que havíem fet una previsió de 67 milions i evidentment també s'ha donat la resposta vostè, és a dir, que una major activitat econòmica a les Illes Balears que anam tenint any rera any gràcies a la confiança del sector empresarial que continua invertint i creant més riquesa en aquesta comunitat autònoma i una millor gestió en els impostos ens estan produint un creixement en la recaptació que ens permet compensar la situació, és a dir, que vostè mateix s'ha contestat a la pregunta perfectament.

Parla d'incoherències econòmiques, em treu casos que jo crec que la presència comptable sempre és bona, i per tant, en el tema d'impostos que vostè deia d'unes sentències, és a dir, no les podíem pressupostar, però sabem que arribaran i algunes arriben en aquest moment, jo crec que la incoherència és presentar aquesta esmena per un tema de formes que no sabem molt clar, i clar la pregunta que es fan els ciutadans de les Illes Balears, que jo crec que aquesta és pregunta bàsica, senyors diputats, què faran vostès si un dia tornen governar?, tornaran posar aquest impost?, diguin si el tornaran posar o no el tornaran posar, aquesta és la pregunta bàsica, des d'Esquerra Unida coherentment amb la seva política diuen que sí i tal vegada el Partit Socialista seria bo.

Jo crec que amb això contestam perfectament les preguntes que s'han fet, els motius que s'han donat, però jo voldria explicar per què duim endavant aquest projecte i demanar que vostès retirin aquesta esmena a la totalitat. Jo crec que hi ha sis objectius bàsics en aquest impostos, que duen la modificació oportuna de l'impost, que és un impost que, com deia, té uns defectes, que ha estat molt criticat perquè feia tributar unes coses que ja s'havien tributat per IRPF, que és un impost que ha passat per la mesa tributària en la qual hi ha representants de

distints col·lectius, que hem creat per escoltar-la en tots aquests temes, ha passat per la comissió assessora de l'Institut Balear d'Economia, ha passat pel Consell Econòmic i Social, i hem aconseguit millores en el text, però hem aconseguit un consens ampli en aquest sentit.

Els objectius bàsics, senyors diputats, per dur endavant aquest tema és per fomentar l'estalvi; un segon objectiu és la protecció a la família; un tercer, l'eliminació de la injustícia de les rendes mitjanes, com li deia al representant d'Esquerra Unida; el quart és el foment de l'empresa familiar; el cinquè és una simplificació d'impostos i el sisè és la seguretat jurídica.

Si detallam un poquet aquests temes uns dels objectius bàsics és afavorir l'estalvi, doncs l'estructura actual de l'impost a vegades suposa un desincentiu evident a estalviar, ja que els hereus es veuen molt freqüentment obligats a haver de vendre part del patrimoni, és a dir, que hereten per poder pagar l'impost, això evidentment pot tenir efectes que no fomentin l'estalvi i per tant l'hereu ha de vendre part del patrimoni perquè és un impost que pot arribar al 35, i amb el recàrrec al 41% o al 40,8% i per tant, si s'han de pagar aquestes xifres, la liquiditat que es té no és suficient i s'ha de vendre patrimoni per poder pagar l'impost. És a dir, que en aquest sentit, creim que s'incentiva l'estalvi i d'aquesta forma es canviaria la tendència.

Per altra banda, un altre objectiu és donar suport a la família, actualment el 70% de l'impost recau a les parelles i als descendents, el 70% de la recaptació va a aquests grups i tant a les parelles, als cònjuges com als descendents directes, és a dir, a aquest entorn familiar molt directe, i per això eliminam l'impost únicament, aclarir-ho, perquè un representant demanava aquest tema, nosaltres ho reduïm, ho eliminam a aquest entorn familiar directe, entre cònjuges, de pares a fills, o ascendents o parelles de fet, és a dir, evidentment, en parelles de fet, no ho eliminam entre persones estranyes, ho hem circumscrit en aquest tema pel que deim de suport a la família que consideram importantíssim.

Un dels altres objectius seria donar suport a les rendes mitjanes. Ho he dit abans, per contestar al Sr. Ramon, l'impost actualment grava les famílies en rendes mitjanes, ja que les rendes més baixes ja no tributen per l'aplicació del beneficis fiscals i les rendes elevades tampoc no tributen per mor de la utilització d'estructures empresarials, com deia més del 90% dels contribuents de l'impost tenen un patrimoni inferior a 400.000 euros.

En quart lloc, aquest avantprojecte ha de servir per protegir l'empresa familiar, ja que el 90% del teixit empresarial de les Balears està integrat per empreses familiars, aquest impost dificulta l'entrada a noves generacions, dificulta en la nostra opinió el relleu de generacions i desincentiva l'inversió empresarial. Per tant consideram que és bona l'eliminació d'aquest impost o la reducció a un testimonial 1% per aconseguir que l'empresa familiar que és bàsica a les Illes Balears pugui tenir aquest relleu de generacions i la seva continuïtat.

En cinquè lloc, com deia, s'ha de simplificar la gestió de l'impost al ciutadà, reduint aquesta pressió fiscal indirecta el

ciutadà a l'hora de complir les obligacions amb hisenda, simplifiquem moltíssim la gestió, fins i tot el càlcul. Avui en dia, qualsevol persona que es veu amb el tràmit d'haver de pagar aquest impost, per si mateix li resulta molt difícil saber per endavant, tenir una pedrada del que ha de pagar. Actualment calculant el seu patrimoni d'un 1%, tendrà relativament molt més fàcil saber el que aproximadament ha de pagar, és a dir, que simplifiquem moltíssim aquest tema, un impost complicat el feim senzillíssim.

I per últim, enfortim aquesta seguretat jurídica, facilitam la liquidació d'impost als contribuents i, com és sabut, aquesta llei recopila tota la legislació estatal i tota la legislació autonòmica que com s'ha dit s'ha modificat diversos pics amb la llei d'acompanyament i per tant, amb un sol text ho tenim tot, part estatal i tot el tema autonòmic, per tant donam una seguretat jurídica major.

Jo crec que, per tant, és una llei bona que compleix actualment la promesa electoral que va fer el Partit Popular i que contribuirà a anar augmentant l'activitat econòmica, contribuirà, en definitiva, que el teixit empresarial de les Illes Balears continuï sent cada pic més sa i podrem arribar en un període de temps que aquestes primeres pèrdues que hi haurà, per aquesta major activitat econòmica ja s'aniran compensant, és a dir que, en definitiva, disminuïm aquesta pressió fiscal, però farem créixer la riquesa a les Illes Balears.

Aquest és un objectiu bàsic de la llei i jo veig que pels motius que s'han donat, l'oposició, que són de petit calat, i crec que es pot arribar a retirar aquesta esmena a la totalitat que presenten els dos grups i anar als tràmits parlamentaris normals perfeccionant, si hi ha algun tema que es vulgui millorat, estarem sempre oberts. Però tenint molt clar aquell model que deia al principi que és el model bàsic, que és el nostre model de política fiscal, que és disminuir impostos per crear riquesa perquè hi hagi major activitat econòmica, és a dir, perquè això després produirà llocs de feina i produirà major activitat econòmica, no creim amb el model d'anar posant més impostos perquè al final ens empobrim tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té ara la paraula pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Ramis, anant pel final, si tant cert fos això que reduir impostos genera activitat econòmica, més llocs de feina i que posar impostos va en contra de la creació de llocs de feina i de l'activitat econòmica, no sé com se les apanyen als països escandinaus posem per exemple, a l'Europa del Nord. Vostè fa unes afirmacions que no estan demostrades per la pràctica, de totes maneres i prèviament, ja que vostè ha fet referència inicialment a les meves consideracions sobre aquest plenari, aquest vergonyós plenari que passarà a la història del parlamentarisme que mai

no s'hauria de fer, dir que jo sent moltíssim que vostè no hagi anat al Consell de política fiscal i financera, no sé si encara ho pot resoldre o no ho pot resoldre, però perfectament si han prescindit absolutament de qualsevol tipus de formalitat i del Reglament, si vostè tenia alguna cosa important a fer a Madrid en el Consell de política fiscal i financera podria haver-hi anat, i haver-se saltat aquesta petita cortesia parlamentària d'estar aquí present. La veritat és que amb tot el que ha passat aquesta certa falta de cortesia parlamentària hauria estat, amb molt, el problema menor.

Bé, jo no tenc molta cosa a contradir del que vostè ha dit, perquè clar, si vostè m'ha reconegut que és injust, doncs, que ha estat bàsicament el motiu de l'esmena a la totalitat, de devolució al Govern, que demanàvem, perquè és una imposició, una reforma de la imposició que bàsicament no respon a criteris de justícia, no respon, i aquesta és bàsicament. De totes maneres contestaré alguna de les coses que ha dit vostè.

Veig que manté el que diu en el projecte que són els 50 milions d'euros que es deixaran d'ingressar, amb el que cau, amb el que hi ha de dèficit que s'ha generat en aquesta legislatura i des que vostè és conseller d'Hisenda, amb tot el dèficit que s'ha generat; amb tots aquests pressuposts ficció que es presenten quant als ingressos, perquè es comptabilitzen coses que no entraran, que suposadament vendran de convenis amb el Govern central o d'ingressos, com l'autotaxa, doncs aquesta pèrdua de 50 milions crec que no són bromes.

I vostè, davant la meua afirmació que encara podrien ser més perquè podria haver-hi un efecte incentivador sobre les donacions, clar, vostè me contra-argumenta, però crec que estam dient el mateix, efectivament, que potser que aquí hi hagi més ingressos dels previstos perquè la gent s'apunti a aquestes donacions transparents i amb aquest tipus d'impost, sí, sí, hi estam d'acord, jo la baixada la situava a altres llocs. Aquests que s'hi apuntaran és perquè veuran que fiscalment els resulta més rendible fer-ho així. I per tant, dins l'impost de donacions, potser no es perdi massa, però ho perdrem per una altra via, si no, no s'hi apuntaran, si no treuen benefici fiscal d'una altra banda, no s'hi apuntaran. Per tant, crec que, efectivament, pot haver-n'hi més.

Bé, efectivament, vostè constata que tenim projectes polítics econòmics molt diferents. Vostè segueix insistint en aquesta cosa que es diu tant des de sectors de la dreta, baixar impostos millora l'activitat econòmica. Això està per demostrar, és una cosa que es diu sistemàticament, es repeteix i està per demostrar; en qualsevol cas, no és tan el problema de l'activitat econòmica que se genera sinó com se genera l'activitat, per exemple que l'activitat econòmica sigui sostenible i com es distribueix el resultat d'aquesta activitat econòmica. Aquest és el tema, perquè si es fa, què és el que passa en aquests moments? Una activitat econòmica que creix limitadament, però que creim amb un model absolutament insostenible i amb una distribució injusta, cada vegada més injusta de la riquesa que se genera, això, aquest creixement econòmic en si mateix no suposa cap benefici important. El creixement d'activitat econòmica s'ha de fer per aconseguir uns objectius.

Bé, jo no estic d'acord que suposi una política de protecció familiar, és una política que protegeix determinades famílies i que detreu recursos que es podrien destinar a les famílies més necessitades.

I tot això, tenc el llum vermell encès, totes aquestes qüestions, els objectius que he dit que es podrien aconseguir, bé, amb unes deduccions fixes, amb unes quantitats concretes que fossin les rendes de caràcter baix i mitjà, poguessin quedar exemptes seria molt més just. Però és que aquí hi ha uns beneficis fiscals que van absolutament per a tothom, i això és el seu caràcter injust, nosaltres voldríem que tornàs al Govern, que es retiràs això, però si no, evidentment, via esmenes parcials intentarem, si és que ens vol escoltar qualcú del grup majoritari, que aquesta reforma tenguí un caràcter que no sigui tan injust com el projecte que se'ns ha presentat per part del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats.

(Remor de veus i rialles a la sala)

Sr. Conseller, vostè ha dit aquí que els arguments del nostre grup per a l'esmena a la totalitat que ha presentat no són suficients. Jo li he dit ben clar, potser que a vostè li agradin o no li agradin, ara, d'aquí que siguin o no suficients és una altra cosa; que amb el contingut de la llei hi podem estar més o menys en desacord és una cosa, però que no deixa de ser molt important, més del que vostè ha demostrat cada vegada que presenta una proposta, els tràmits sí són importants, les formes com es presenten les coses, Sr. Conseller, sí són importants, i vostè a això li dóna molt poca importància.

La incoherència a la qual fèiem referència, des del nostre grup, Sr. Conseller, ve lligada precisament a la seva proposta, aquesta proposta és nova perquè afecta un impost que fins ara havien promès regular i tocar, però no havien fet res, però no és nou aquest sistema de reducció i de bonificacions d'imposts. I a què ens té vostè acostumats? A disfressar la realitat, Sr. Conseller, sistemàticament a disfressar la realitat, perquè vostè més d'una vegada ha presentat aquí propostes de bonificació, propostes de reducció que teòricament suposarien un menor pes impositiu per als nostres ciutadans, però que la realitat és que amb l'altra mà, al mateix temps, vostè automàticament ha presentat increments impositius importantíssims que només han suposat un augment significatiu de la pressió fiscal, Sr. Conseller.

Home, la justificació que dóna vostè del per què aquesta proposta es presenta ara, i me diu que no sap perquè criticam aquest fet, ja que en el primer any vostès, i és veritat, ja desregularen, no regularen, simplement eliminaren l'ecotaxa, però home, jo crec que no ha estat molt encertat en l'exemple,

Sr. Conseller, per una raó molt simple: l'ecotaxa l'eliminaren només arribar, immediatament, i parlam d'un impost que pagaven els visitants a la nostra comunitat autònoma, aquest impost de successions i donacions és un impost que pagam els residents. Home, aquí veim la importància que per a vostè té el tema de la pressió fiscal en els residents d'aquestes illes, eliminen tot d'una un impost que paguen els turistes quan ens visiten i mantenen durant tres, i s'esperen el darrer any de legislatura, a regular una promesa que també havien fet des del primer moment, que era aquest impost de successions que pagam o s'ha de pagar per part de tots els residents en aquestes illes. Per tant, Sr. Conseller, les formes, repetesc, en aquesta tramitació d'aquesta llei no són les correctes, i a vostè li agradarà o no li agradarà però no són les que toca.

Me parla del Pla d'equilibri, jo li he fet referència al Pla d'equilibri i vostè me diu que bé, que el menor ingrés per aquest concepte, que sí que ve recollit en aquest Pla d'equilibri, vendrà compensat pels increments d'ingressos supòs que en altres impostos que es produiran. Però la realitat és una, Sr. Conseller, la realitat és que el Pla d'equilibri està aprovat amb unes condicions i diu una cosa, i avui segueix dient exactament el mateix, a pesar que vostè reconeix que hi haurà, que ja no existirà la regulació d'aquest impost tal com estava fins ara, i per als que estaven prevists els ingressos, com he dit abans, en dos anys de més de 120 milions d'euros; no sé, no sé si no creu vostè que potser el correcte, que ha estat automàticament, ja que proposava aquesta regulació d'aquest impost, haver proposat també la modificació, convenientment d'aquest Pla d'equilibri, perquè, repetesc, segueix sent necessari perquè hi ha un compromís per part de vostè i del seu Govern d'acabar el 2008 recuperant l'equilibri pressupostari que vostès mateixos varen tirar per la borda amb les seves operacions pressupostàries i amb les seves megalomanies amb les inversions innecessàries i caríssimes que tiren endavant.

Però no ens estranya que vostè cregui insuficients els arguments que nosaltres li donam, supòs que sortirà aquí i ens contarà altra vegada la mateixa pel·lícula, però ja hi estam acostumats, Sr. Conseller, perquè vostè si per qualche cosa ha destacat fins ara ha estat per assegurar primer una cosa i fer llavors tot el contrari, fins i tot en el que tenia firmat del seu puny i lletra, ha firmat una cosa i després ha defensat aquí tot el contrari. O bé, com ha passat en aquest darrer pressupost, queda aquí vostè defensant a capa i espasa un impost que llavors, com ja el vàrem advertir des del nostre grup, no tindrà cap capacitat per posar en marxa, i per tant novament diu una cosa i llavors tornen enrera i no la fa.

Miri, en algunes coses ens poden intentar vendre no sé què, però precisament en el tema de la pressió fiscal jo crec que vostè no és el més adient per fer com a bandera, precisament, la reducció d'aquesta pressió fiscal, perquè si qualche cosa ha fet és tot el contrari; i ja no, podríem pensar que són elucubracions meves, però és que d'aquest mateix primer trimestre d'enguany hi ha una notícia que diu clarament, va sortir a la premsa, parlava de l'elevada pressió fiscal que han de patir els ciutadans d'aquestes illes i que avui per avui les nostres illes són la tercera comunitat autònoma en el tema de pressió fiscal, tan sols superada per Madrid i per Catalunya. I això no ha millorat amb els anys de gestió d'aquest govern del

Partit Popular i de vostè al front d'aquesta conselleria, Sr. Conseller.

Per tant, repetim el que ja li hem dit abans, independentment del contingut i del fons de la llei, que no ens hi oposarem frontalment, i això ja li he reconegut, però no em pot dir que l'esmena que nosaltres presentam no té fonament, perquè sí el té. I li repetesc, per a vostè no són importants, però per a nosaltres i per a la resta de ciutadans les formes sí ho són, i vostès no es poden emparar sistemàticament darrera aquesta majoria absoluta que, segons vostès, creuen que els permet fer qualsevol cosa i sigui com sigui, sense respectar absolutament res. Les coses han de seguir un ordre i les lleis es poden presentar, però com marca la normativa, no com a vostè els pareix, sense més i sense respectar, com dic, la normativa vigent en aquest aspecte.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Ramis d'Ayreflor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Insisteix el Sr. Ramon en el tema de reduir impostos, que no creu, que no està demostrat que doni la major activitat econòmica; evidentment, li reconec almenys totes les seves coherències i que cregui el contrari, hi ha bastants casos en què s'ha demostrat aquest tema. I com que és un tema que també afecta el que ha dit el Sr. Boned, m'estendré un poquet aquí.

Durant l'any, la dècada dels vuitanta, a Estats Units l'IRPF va fer unes rebaixes importantíssimes, és a dir, els tipus marginals estaven al 70% i varen baixar als 28%, perquè vegin el tipus de rebaixa d'imposts. I en aquest període la recaptació es va incrementar en un 16,5%, per tant, és una prova, no vol dir que sempre ocorri, evidentment si s'eliminassin tots els impostos no passaria aquest tema, però es veu que és així. La modificació de l'IRPF que va fer l'any 98, crec recordar, el Partit Popular, també hi havia una previsió damunt el Llibre Blanc que la recaptació baixava en 4.300 milions i es va quedar pràcticament a la meitat i en altres impostos, com l'IVA, es va incrementar moltíssim; és a dir que va compensar pràcticament la recaptació, perquè damunt el que teòricament afectava per a una major activitat econòmica, per a una creació d'ocupació va fer declaració més gent, es va quedar reduïda dels 4.700 milions a la meitat, i per l'altra banda amb l'IVA es va compensar molt.

Bé, jo també, com sempre, recordar per què es va eliminar l'ecotaxa i que el Sr. Boned me deia que no tenia res a veure; doncs també és un tema claríssim, perquè no estic d'acord que l'ecotaxa, és a dir, la pagaven els turistes però afectava la nostra activitat econòmica i per tant afectava els nostres

ingressos i per tant en tots els impostos no es produïen més ingressos sinó menys. L'any 2002, en concepte d'IVA, es varen recaptar 661 milions d'euros, la part de comunitat autònoma, es va recaptar més però a la part de comunitat autònoma; a l'any 2005 hem passat a 836 milions d'euros, és a dir, 175 milions d'euros més. Per tant, els (...) milions d'euros que hem deixat de recaptar per l'ecotaxa és una part molt petita, és una quarta part del que ingressam més sols pel concepte d'IVA, que és un concepte d'activitat econòmica que va molt lligat a l'activitat econòmica de les Illes Balears en el tema turístic. És a dir que possiblement amb l'ecotaxa vigent no estariem amb aquestes recaptacions d'IVA perquè l'altra mitjana de pujada d'imposts no ha sofert el mateix increment. Aquesta pujada és d'un 28%, Sr. Boned, és d'un 28%; quan la resta de pujades que tenim de recaptació d'imposts és molt menys de la meitat, parlem del 10, 8 i 10%, superior a la inflació, però del 8-10% i aquí tenim un 28%. És a dir que l'eliminació d'un impost a les Illes Balears, com va ser l'ecotaxa, ens ha produït 175 milions d'euros més que no tendríem ara o una part important d'aquest tema per una major activitat econòmica.

És a dir que sí que és el nostre model i el meu convenciment personal, és a dir, com li dic, el cas dels Estats Units, cas nacional, cas de la comunitat autònoma, rebaixes d'imposts, eliminació de l'impost d'ecotaxa, únicament per IVA, 175 milions d'euros més, un 28% d'increment simplement en tres anys, quan la mitjana ha estat molt inferior; és a dir que sí que es produeix, el mateix tema es donaria amb altres impostos, molts afectes a l'activitat econòmica, com és l'alcohol i tal, però no importa detallar-los. És a dir que aquest tema claríssim.

Me deia el Sr. Ramon del tema dels països nòrdics; escolti, als països nòrdics es tributa a un tipus més elevat del que tenim aquí, però un tipus fix, no progressiu, l'impost de successions en els països nòrdics es tributa a tipus fix, no tipus progressiu, és a dir que l'exemple no l'ha agafat bé. Perquè si vostès el que defensen, jo ho entenc, és la progressivitat, l'exemple no és correcte. A països com Itàlia i Portugal ho tenen eliminat totalment. I una regió de Bèlgica té un model molt paregut al nostre i tributa al 3%. És a dir que vostè el que proposa és més bonificació a les rendes bases i mitjanes, anar per aquesta via de donar més bonificacions a les rendes baixes i mitjanes perquè paguin les altres, però me cregui, en aquest moment els patrimonis alts ja no paguen, perquè a través del sistema de societats no tenen l'obligació de tributar, els que hi obeeixen, els que no tenen l'obligació de tributar i per tant aquí és pel que jo dic que aquest impost és injust i per això l'hem d'eliminar perquè només agafa les classes mitjanes, les classes amb patrimonis alts, com li deia, de més de 400.000 euros, ja pràcticament no paguen a no ser en una petita quantitat d'aquestes. És a dir que l'eliminació, la tendència com veim en els països nòrdics tipus fix; a països com Itàlia i Portugal del nostre entorn, l'eliminació, i la tendència va així perquè no pot ser d'una altra forma.

El Sr. Boned m'insisteix que el motiu de l'esmena és la qüestió de formes, jo la veritat és que no sé el que li molesta del tema de formes, jo crec que aquesta llei va ser presentada després de passar els tràmits, és a dir, primer de consens amb la societat civil; segon, amb l'informe del Consell Econòmic i Social, es va presentar fa tres mesos al Parlament i segueix una tramitació parlamentària normal. Per tant, jo no entenc que hi

hagi cap problema de forma en aquest tema, però estic totalment convençut que les raons són molt del dia d'avui i per tant no de la llei en si, no del tema de la llei, perquè aquesta llei s'hagués pogut veure en el darrer plenari de sessions ordinàries.

M'està dient, Sr. Boned, que disfressam la realitat, ho ha personificat en la meua persona, en la conselleria, m'és igual, doncs si hi ha una llei que és clara en el tema és aquesta, és a dir, un 1% damunt el cabal hereditari, miri si és fàcil i que no hi ha possibilitat de temes. Precisament anar per un tema de seguretat jurídica, per un tema de simplificació de l'impost, que aquest tipus residual quedi molt clarament definit d'una forma que no hi ha cap dubte, és a dir, el que deia. Jo crec que avui a cap ciutadà, si no és un especialista en matèria fiscal, li resulta fàcil calcular el que ha de pagar per l'impost de successions i donacions i que en el futur, la claredat i és un dels avantatges, i per això deim seguretat jurídica també i claredat, en dir que sigui un 1% del patrimoni damunt el cabal hereditari, jo crec que és una senzillesa. És a dir que en aquest cas les seves afirmacions no s'acompleixen.

El tema de l'ecotaxa, dels visitants, li he donat la meua opinió que ens afectava a tots i d'una forma molt més important que els beneficis que produïa com li he dit, perquè en el tema de l'IVA ens ha afectat moltíssim.

El Pla d'equilibri té un component que nosaltres hem d'arribar a uns ingressos, és a dir, en aquest moment els ingressos que tenim prevists superen ja els del 2008, és a dir que ho acomplim, és a dir, com és lògic, l'activitat econòmica va canviant i el que pensàvem en un punt ho duim a un altre punt. Però el que és important, el Pla d'equilibri, que és acomplir els ingressos prevists, ja se superen amb més 100 milions d'euros, per tant estic segur que aquí no tenim cap problema.

I evidentment també, l'activitat pressupostària que ens comprometem arribar a l'any 2008, hi hem d'arribar, arribarem i anam amb aquesta tendència lògica de poder acomplir, és a dir que a l'any 2008 els pressuposts ja no tinguin endeutament i es reduirà, com dèiem en aquest equilibri, és a dir el Pla d'equilibri econòmic i financer; és a dir, sí que hi ha partides que van canviant, però el conjunt d'ingressos, que és l'important, a què ens vàrem comprometre ho acomplirem, l'activitat pressupostària també l'acomplirem.

Me torna insistir en el tema que amb la reducció fiscal que feim no és certa; bé, jo simplement apel que els ciutadans de les Illes Balears ho valoraran en el seu moment, és a dir, jo crec que l'eliminació, com va ser en un moment determinat d'aquest impost, i avui aquest tema que debatem de l'eliminació de l'impost de successions o de deixar-ho en el tema residual de l'1% i en el tema de donacions, que no hi havia promesa electoral i que no hem tocat, és a dir, passar-ho al 7%, seran passes molt importants per disminuir aquesta pressió fiscal, i sobretot a un impost que, com he dit diverses vegades, consider injust i que els ciutadans valoraran que hi ha una reducció de pressió fiscal damunt ells i que, sense cap dubte, aquesta reducció de pressió fiscal després sí que generarà més llocs de feina, una major activitat a les empreses familiars, un major estalvi i que tot això redunda en bé de l'economia d'aquestes illes.

Per tant, jo deman a totes les senyores i senyors diputats el rebuig d'aquestes esmenes perquè crec que serà molt beneficiós per als ciutadans de les Illes Balears la supressió d'aquest impost de successions i la reducció en part molt important de l'impost de donacions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té ara la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, com en els anteriors projectes de llei que hem vist en aquesta sessió d'avui, el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista no havíem presentat esmena a la totalitat i els esdeveniments condicionen la nostra postura respecte d'aquesta tramitació. Per si no fos suficient, unes paraules del president del Govern de les Illes Balears que ha dit fa poc més d'una hora als mitjans de comunicació han afegit al banyat i acaben d'inclinar la nostra postura favorable a aquestes esmenes, encara que sigui en forma de no participar en la votació; perquè el nostre president, per apagar el foc, ha dit que l'oposició no havia fet res durant tres anys i ara li sap greu que ens facin fer feina durant l'estiu. Curiosament, però, l'oposició hi és aquí, qui no hi és són quatre diputats de la majoria PP-UM que els han fet fer aquest paperot d'avui de matí, perquè, a més a més, no devien voler que la comparsa els tragués les castanyes del foc.

I la pregunta és: on és, ni més ni manco, el portaveu del Govern de les Illes Balears? És el que ens hem demanat tot el de matí, on és en Wally? I només faltaria que avui vespre el veiéssim amb la bandereta, per televisió, cantant *¡A por ellos!*, perquè pareix que no és de viatge oficial.

(Algunes rialles)

Aleshores, senyores i senyors, en democràcia, en política, les formes són molt importants. I l'oposició no només no es nega a fer feina, sinó que demana fer més feina, l'oposició l'únic que demana és, miri, si el Govern té interès en uns temes que respecti els temes que també són interessants per a l'oposició i els debatrem, perquè, com han vist, senyores i senyors del Partit Popular, l'oposició és necessària. Com a mínim, hauran guanyat una cosa, no sé quants plens farem aquest estiu, però ells seran a l'estaqueta com nosaltres, de passeig no n'hi tornarà anar d'altre. Crec que hauran après la lliçó, o no, més aviat no, perquè hi ha una cosa molt important, sempre m'han dit, jo he practicat l'esport fins fa uns anys i vaig aprendre, practicant l'esport, que saber perdre és molt difícil, però encara és més difícil saber guanyar; i el Partit Popular ha demostrat tenir molt mal perdre, ho veim ara, aquest trio per Madrid que escarrufen la gent, però si té mal perdre ha demostrat que encara té més mal guanyar, i el Partit Popular té molt mal guanyar, però n'aprendran qualque dia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé com que guanyarem molt, n'aprendrem molt, primera.

La segona és que aquí pel que veig a ningú no l'interessa parlar de la llei de successions, estan agafant temes tot el temps, escampant el tema, intentant desviar l'atenció perquè no es parli del que vertaderament ens porta aquí, que és la llei de successions.

La llei de successions, i crec que aquí és el que hem de tenir ben clar, és que tenim un matrimoni, un exemple ben claret, un matrimoni amb un fill de 35 anys, una total herència d'uns 480.000 euros, ara, en aquest moment cada fill hauria de pagar 34.000, o sigui, la base imposable seria 240.000 euros, hauria de pagar cada fill 34.828 euros, amb aquesta llei pagaran 2.400 euros, per tant, no venguin aquí amb totes aquestes històries ...

(Aldarull a la sala)

...i el que em fa caure la cara de vergonya és que com potser que aquests partits que es diuen, doncs això, progressistes i tanta cosa, puguin presentar aquestes esmenes a la totalitat. Unes esmenes a la totalitat que el que pretenen és que es retiri aquest projecte perquè el que volen és que els nostres ciutadans paguin sempre. Esquerra Unida no solament vol pagar més per renda, sinó que vol pagar més per successions, o sigui que en definitiva el que hem de saber aquí és que tenim uns grups d'esquerra que si aquestes grups d'esquerra tornessin a guanyar, automàticament el que tendríem seria retirada de llei i més impostos de successions i més impostos de donacions. En definitiva l'únic que hi ha és això.

(Aldarull a la sala)

Tornant al contingut de la llei de successions i al que ens hem de remetre, el que tenim és que aquests impostos, els agradi o no els agradi, i la generalitat de tots els nostres ciutadans considera que no és un impost just, és un impost injust, és un impost injust en el sentit que si tens una casa dels teus pares que l'has d'heretar, quan sempre s'ha pagat ja per la compra i pel manteniment has de tornar a pagar, per tant coincidim que aquest impost s'ha d'eliminar, s'ha de reduir.

El Partit Popular es va comprometre, i va ser una de les seves promeses, a reduir aquest impost. L'objectiu d'aquest govern ha estat això: eliminar la càrrega fiscal dels impostos de successions per a les famílies residents a les nostres illes, però s'ha anat més enllà amb aquesta llei. Amb aquesta llei també el que feim és incloure mesures que reduiran la càrrega fiscal dels ciutadans també en el cas de donacions. I els objectius que són, són molt senzills, és que estam espantats que a vostès el que els

molesta és precisament que hagi estat el Partit Popular qui s'hagi atrevit a presentar aquesta llei aquí.

Què passa amb aquesta llei? Que dona suport a la família? Vostès això, no. Actualment, el conseller ja ha fet una pinzellada, actualment el 70% de l'impost recau sobre l'entorn familiar més directe, és a dir, el cònjuge, amb aquesta llei també es té aclarit el tema de les parelles estables, sigui cònjuge i fills. Es dona suport a les rendes mitjanes i baixes, el conseller ho ha repetit fins a la sacietat. Aquesta llei afavorirà les rendes mitjanes. Les rendes elevades, tant els rics, i sempre parlem, el discurs de l'esquerra sempre fa el mateix, rics i pobres, pobres i rics, les rendes elevades no tributen d'aquesta manera, aquestes rendes tan elevades van en base a estructures de societats, societats patrimonials, etcètera.

Llavors el que s'ha d'intentar d'aquesta manera és que així, amb aquest impost, amb la supressió d'aquest impost, s'afavoriria que el 90% dels contribuents que tenen un patrimoni inferior a 400.000 euros es podran beneficiar d'això. Què és fa també? Afavorir l'estalvi, efectivament, l'estructura actual de l'impost el que suposa és un (...) evident a l'estalvi de les famílies, ja que sovint els hereus, doncs també ho han explicat, els hereus es veuen obligats a malvendre béns per rebre'ns uns altres o a hipotecar, fins i tot a hipotecar l'habitatge familiar.

Protegir l'empresa familiar, també, el teixit empresarial de les Illes Balears està integrat amb un 90% per empreses familiars i l'impost efectivament dificulta també l'entrada d'aquestes noves generacions dins el grup familiar de l'empresa. També enfortir la seguretat jurídica i facilitar la liquidació dels impostos dels contribuents. D'aquesta manera la dispersió que hi ha en aquest moment, jurídica, es podrà concentrar tot en un text i serà molt més fàcil tant pel contribuent com per l'administració.

Les mesures que s'adopten, ja ho hem dit, limitació de la tributació en l'herència de pares a fills o al cònjuge a un tipus fix màxim de l'1%. Escoltin, el que he dit abans, fins ara pagaven per una renda, per una herència de 240.000 euros cada fill, ara paguen més de 34.000 euros, a partir del moment, de l'1 de gener del 2007 pagaran 2.400 euros. Això és el que vostès no volen, això és el que a vostès els molesta, que hagi estat el Partit Popular qui ho presentés.

En definitiva, en l'actualitat, en el cas de successions es tracta d'una tributació progressiva ara que arriba fins i tot a un 34%, això queda a un 1%. També els molesta això de la tributació que no és tributació progressiva, ara a Madrid, el projecte que han presentat de la renda, de l'IRPF, que era progressiu per excel·lència, li han posat és un tipus fix, també, per tant, anem allà mateix.

Després, limitació de la tributació a les donacions de pares a fills i al cònjuge, tipus fix màxim del 7%, actualment això, això se'n va a una tributació màxima d'un 40,8%. I si la donació d'un habitatge habitual va dirigida a descendents menors de 36 anys o a discapacitats el tipus efectiu és de un 3%.

Amb aquesta llei també s'incorporen totes les institucions de dret civil balear, es contemplen les peculiaritats d'Eivissa i Formentera i, què li he de dir més, simplement i tornant a repetir el mateix, herències, ara, més de 34.000 euros a partir de l'1 de gener 2.400. Això representa un estalvi, un estalvi del nou sistema d'un 93,1%. A les donacions, una donació de 480.000 euros avui la mare i el fill cada un hauria de pagar 40.167 euros, a partir d'ara a la mare li correspondrien 16.800 euros i al fill 9.618 euros. Ara si vostès segueixen amb la seva actitud amb la qual estan protagonitzant avui amb aquest espectacle que pel que es veu parlen molt de democràcia, però no respecten la democràcia dels altres, tot el tràmit que s'ha fet amb aquesta llei és totalment de conformitat amb el Reglament i jo l'únic que els dic que ara, votin o no votin, ja ho saben quan arribin a casa seva diguin que no han votat, que no han votat una llei que permetrà que molts dels seus familiars es puguin beneficiar d'això. Res més.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, m'he quedat tan obnubilat amb la intervenció de la Sra. Sugrañes que renuncio al meu torn.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President. Com que no s'ha ofert cap argument coherent, idò també renunciem al nostre torn.

EL SR. PRESIDENT:

Contrarèpliques. Del grup del PSM,... no hi ha ningú.

Grup Parlamentari Popular, no hi ha contrarèpliques.

Per tant cridarem els senyors diputats per a la votació.

(Pausa)

Senyores i senyors diputats si els sembla bé, podem passar a votació.

Cap vot a favor, 30 vots en contra i cap abstenció. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat al Projecte de l'impost sobre successions i donacions.

Senyores i senyors diputats. S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS